

IR-XIV.432.2.250.2022

DECYZJA NR 345/24
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 10 kwietnia 2024 roku

podjęta w składzie:

- 1) Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Tomasz Jamka - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Jońca – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4 i 5, art. 67 ust.1 oraz art. 207 ust. 1 pkt 2 i art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270), art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775), art. 6 i art. 9 ust. 1 pkt 2 oraz art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094)

po rozpatrzeniu wniosku spółki:
z siedzibą ul.,

w sprawie:

ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr 313/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 6 grudnia 2023 roku określającą spółce:
....., nr KRS, z siedzibą ul.
....., NIP, Regon, przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze

środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW....., termin, od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 10 kwietnia 2024 roku

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020

orzeka:

utrzymać w mocy decyzję nr 313/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 6 grudnia 2023 roku.

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez spółkę:

..... z siedzibą ul.,

..... (zwanej dalej: „Beneficjentem” lub „Stroną”), jest podjęta w dniu 6 grudnia 2023 r. przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, (zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”), decyzja nr 313/23 (zwana dalej: „decyzją nr 313/23”) określająca spółce: z siedzibą ul.

.....,, przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (zwany dalej: „EFRR”) w wysokości 562 500,00 zł, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego lata 2014-2020, zwanego dalej „RPOWŚ 2014-2020”), na podstawie umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW..... zawartej w dniu 5 sierpnia 2019 r. pn.: „..... ”, (zwanej dalej: „umową o dofinansowanie”) wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych oraz termin od którego nalicza się odsetki i sposób zwrotu środków.

W przedmiotowej decyzji zgodnie z art. 207 ust. 12a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270), (zwanej dalej: „u.f.p.”), zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub wniesienia do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Wniosek

o ponowne rozpatrzenie sprawy sporządzony przez pełnomocnika Beneficjenta radcę prawnego dr (zwanego dalej: „pełnomocnikiem Beneficjenta”) wpłynął na Kancelarię Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w dniu 16 stycznia 2024 r. (data stempla pocztowego z dnia 11 stycznia 2024 r.), tj. w przewidzianym prawem terminie.

Pełnomocnik Beneficjenta wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy, uchylenie decyzji w całości oraz umorzenie postępowania w pierwszej instancji w całości jako bezprzedmiotowego.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wykonującego zadania Instytucji Zarządzającej do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 207 ust. 12a pkt 1 u.f.p. Zgodnie z art. 67 ust.1 w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), (zwanej dalej: „k.p.a.”) i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r., poz. 2383, z późn. zm.), (zwana dalej: „Ordynacja podatkowa”). W związku z powyższym, na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. przedmiotowy wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów k.p.a. dotyczących odwołań od decyzji. Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 1 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio decyzji oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie Instytucja Zarządzająca stwierdza, że decyzja nr 313/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 6 grudnia 2023 r. została wydana w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje ją w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przeprowadziła ponowną analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała poniższych ustaleń faktycznych.

Instytucja Zarządzająca ogłosiła w dniu 21 sierpnia 2017 r. konkurs zamknięty nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-154/17 naboru wniosków o dofinansowanie projektów w ramach Działania 2.5 pn. „Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP” RPOWŚ 2014-2020. Nabór wniosków o dofinansowanie ustalono na okres od 29 września 2017 r. do 31 października 2017 r. W treści ogłoszenia o ww. konkursie zawarto informację, że szczegółowe zasady składania wniosków zostały zamieszczone w Regulaminie konkursu zamkniętego nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-154/17, dostępnym na stronie internetowej Instytucji Zarządzającej tj. www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl oraz na portalu

Funduszy Europejskich www.funduszeuropejskie.gov.pl. Przedmiotowy regulamin, będący załącznikiem do Uchwały nr 2952/17 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 sierpnia 2017 r., stanowił uszczegółowienie informacji zawartych w ww. ogłoszeniu konkursowym. Przed sporządzeniem wniosku o dofinansowanie każdy wnioskodawca był zobowiązany do zapoznania się z zasadami zawartymi w ww. regulaminie oraz załączonych do tego regulaminu dokumentami, zamieszczonymi na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, w skład których wchodziły m.in.:

- „Wzór wniosku o dofinansowanie realizacji projektu w ramach Osi Priorytetowych 1-7 Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020”,
- „Instrukcja wypełniania wniosków EFRR”,
- „Wzór Umowy o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020 wraz z załącznikami”.

Jednocześnie w wykazie obowiązujących aktów prawnych w ramach RPOWŚ 2014-2020 we wzorze Umowy o dofinansowanie, zamieszczonym na stronie internetowej www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl, wskazano, iż obowiązują zapisy ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, zwanej dalej: „ustawą wdrożeniową” oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Ponadto, w wykazie obowiązujących aktów prawnych znajdującym się w ww. wzorze umowy o dofinansowanie wskazano, iż obowiązują zapisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347/320 z 20.12.2013 r.), zwanego dalej: „rozporządzeniem ogólnym” lub „rozporządzeniem 1303/2013”.

Jednocześnie, każdy wnioskodawca zgodnie z § 11 niniejszego Regulaminu zobowiązany był również do zapoznania się z dokumentem pn. „Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020”, zwanym dalej: „Wytyczne kwalifikowalności

wydatków” opracowanym przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju i zamieszczonym na stronie internetowej www.funduszeuropejskie.gov.pl

W Instrukcji wypełniania wniosków EFRR w Sekcji 14. Wskaźniki, zawarto definicje wskaźników produktu oraz rezultatu.

Ponadto, w ww. wzorze umowy o dofinansowanie projektu w § 1 ust. 4 zamieszczono definicję pojęcia wytycznych.

W § 1 ust. 5 pkt „e” ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję pojęcia wytycznych horyzontalnych.

W § 1 ust. 8 wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję pojęcia „projektu”.

W § 1 ust. 10 wzoru umowy o dofinansowanie projektu zawarto definicję „wydatków kwalifikowalnych”.

W § 1 ust. 12 ww. wzoru umowy o dofinansowanie zawarto definicję „wniosku o dofinansowanie”.

W § 1 ust. 13 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję „umowy”.

Ponadto, w treści § 1 ust. 14 wzoru umowy o dofinansowanie projektu wskazano, że przez pojęcie SL 2014 należy rozumieć aplikację główną centralnego systemu teleinformatycznego wykorzystywanego w procesie rozliczania projektu oraz komunikowania się z Instytucją Zarządzającą.

W § 1 ust. 36 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję „okresu zakończenia realizacji projektu”.

W § 1 ust. 40 wzoru umowy o dofinansowanie projektu zawarto definicję „nieprawidłowości”.

W § 1 ust. 41 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zamieszczono definicję „korekty finansowej”.

W treści § 2 ust. 2 ww. wzoru umowy zawarto wskazanie, iż Beneficjent zobowiązuje się do realizacji projektu zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie, a w przypadku zmian w projekcie dokonanych w trakcie jego realizacji zgodnie z postanowieniami § 22 umowy, Beneficjent zobowiązuje się do realizacji projektu uwzględniając zaakceptowane przez Instytucję Zarządzającą zmiany zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie.

Dalej w § 2 ust. 6 ww. wzoru umowy zawarto informację, że ocena kwalifikowalności poniesionego wydatku dokonywana jest w szczególności na podstawie wytycznych, o których mowa w § 1 pkt 5 lit. e), zapisów SzOOP oraz Regulaminu konkursu przede wszystkim w trakcie realizacji Projektu poprzez weryfikację wniosków o płatność oraz w trakcie kontroli Projektu, w szczególności kontroli w miejscu realizacji Projektu lub siedzibie Beneficjenta. (...) Przyjęcie danego Projektu do realizacji i podpisanie z Beneficjentem Umowy o dofinansowanie nie oznacza,

że wszystkie wydatki, które Beneficjent przedstawi we wniosku o płatność w trakcie realizacji Projektu, zostaną poświadczane, zrefundowane lub rozliczone (w przypadku systemu zaliczkowego). Ocena kwalifikowalności poniesionych wydatków jest prowadzona także po zakończeniu realizacji Projektu w zakresie obowiązków nałożonych na Beneficjenta Umową oraz wynikających z przepisów prawa.

Ponadto w treści § 2 ust. 12 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono obowiązek Beneficjenta polegający na tym, że: *„W przypadku zakupu sprzętu ruchomego Beneficjent oświadcza, że:*

- a) sprzęt ruchomy będzie użytkowany zgodnie z celem określonym we wniosku o dofinansowanie,*
- b) mobilny sprzęt ruchomy będzie użytkowany w obszarze geograficznym RP, a pozostały na terenie województwa świętokrzyskiego,*
- c) umożliwi przeprowadzenie kontroli przez Instytucję Zarządzającą lub inną uprawnioną do tego instytucję zakupionego sprzętu ruchomego.”*

Jednocześnie w treści § 2 ust. 14 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono, że *„w przypadku niedotrzymania przez Beneficjenta warunków określonych w ust. 12, dofinansowanie w części finansującej sprzęt ruchomy, podlega zwrotowi na zasadach określonych w § 10 Umowy.”*

Ponadto, w § 3 ust. 1 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu *„do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, wytycznymi horyzontalnymi, a także procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 7 Umowy w trakcie realizacji Projektu oraz w okresie jego trwałości”.*

W § 4 ust. 10 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu określono obowiązek Beneficjenta polegający na jego zobowiązaniu *„że zapoznał się z treścią wytycznych, o których mowa w § 1 pkt 5-6 oraz zapisami SzOOP i zobowiązuje się do śledzenia zmian i realizacji Projektu zgodnie z ich zapisami”.*

W § 7 ust. 1 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu zobowiązano Beneficjenta do realizacji Projektu w sposób, który zapewni osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie w trakcie realizacji oraz w okresie trwałości Projektu. Jednocześnie w ust. 2 zawarto informację, że *„w przypadku braku osiągnięcia*

zakładanych wskaźników na koniec okresu realizacji Projektu Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dofinansowania w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością docelową wskaźnika a osiągniętą wartością wskaźnika lub całości dofinansowania w przypadku nieosiągnięcia celu Projektu.”

W dalszej części ww. wzoru umowy wskazano w § 10, że *„Jeżeli zostanie stwierdzone, że Beneficjent wykorzystał całość lub część dofinansowania niezgodnie z przeznaczeniem, bez zachowania obowiązujących procedur, lub pobrał całość lub część dofinansowania w sposób nienależny albo w nadmiernej wysokości, Beneficjent zobowiązuje się do zwrotu tych środków, odpowiednio w całości lub w części, wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek Beneficjenta, na zasadach określonych w u.f.p.”*, a w przypadku, gdy te środki, podlegające zwrotowi nie zostałyby w odpowiednim terminie zwrócone przez Beneficjenta to Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin od którego nalicza się odsetki (vide § 10 ust. 5 wzoru umowy).

Na podstawie § 14 ust.1 wzoru umowy o dofinansowanie projektu Beneficjent został zobowiązany do poddania się kontroli na miejscu w zakresie prawidłowości realizacji projektu, dokonywanej przez Instytucję Zarządzającą oraz inne podmioty uprawnione do jej przeprowadzenia na podstawie odrębnych przepisów. W tym samym § 14 w ust. 3 wskazano, że *„Beneficjent zobowiązuje się zapewnić podmiotom, o których mowa w ust. 1, prawo do m.in.: 1) pełnego wglądu we wszystkie dokumenty, w tym dokumenty elektroniczne związane z realizacją Projektu, przez cały okres ich przechowywania określony w § 16 ust. 3 niniejszej Umowy oraz umożliwić tworzenie ich uwierzytelnionych kopii i odpisów, 2) pełnego dostępu w szczególności do maszyn i urządzeń, obiektów, terenów i pomieszczeń, w których realizowany jest Projekt lub zgromadzona jest dokumentacja dotycząca realizowanego Projektu, 3) zapewnienia obecności osób, które udzielą wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z realizacją Projektu.”*

Jednocześnie w § 14 ust. 4 wzoru umowy o dofinansowanie wskazano, że *„...nie udostępnienie wszystkich wymaganych dokumentów, nie zapewnienie pełnego dostępu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, a także nie zapewnienie obecności osób o których mowa w ust. 3 pkt 3 w trakcie kontroli na miejscu realizacji Projektu jest traktowane jak odmowa poddania się kontroli.”*

Zgodnie z § 24 ust. 2 pkt 2 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu Instytucja Zarządzająca może rozwiązać umowę bez wypowiedzenia, wówczas, gdy *„Beneficjent odmówił poddania się kontroli Instytucji Zarządzającej bądź innych uprawnionych podmiotów.”*

W § 22 ust. 1 ww. wzoru umowy o dofinansowanie projektu wskazano, że „Beneficjent zgłasza Instytucji Zarządzającej w formie pisemnej w Załączniku nr 3 (dostępnym na stronie internetowej Instytucji Zarządzającej pod adresem: <http://www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl/>) zmiany dotyczące realizacji Projektu przed ich wprowadzeniem w celu uzyskania pisemnej akceptacji. Strony Umowy uzgadniają zakres zmian w niniejszej Umowie, które są niezbędne dla zapewnienia prawidłowej realizacji Projektu, w efekcie czego Beneficjent przedkłada do Instytucji Zarządzającej uaktualniony wniosek o dofinansowanie.”

Ponadto, zgodnie z Rozdziałem 10 – Kontrole w trybie doraźnym pkt 6) Wytycznych Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020 z 27.12.2021 r. – do stosowania, których Beneficjent zgodnie z wzorem umowy o dofinansowanie był zobowiązany wskazuje, że „Kontrola w trybie doraźnym jest przeprowadzana z uwzględnieniem – w odpowiednim zakresie – warunków, o których mowa w wytycznych, w odniesieniu do kontroli systemowej, jak również weryfikacji wydatków. W przypadku kontroli w trybie doraźnym etap przekazania zawiadomienia o kontroli nie jest obligatoryjny”.

Do przedmiotowego konkursu przystąpiła spółka:
....., nr KRS, z siedzibą ul.,
NIP, Regon, składając w dniu 31 października 2017 r. wniosek o dofinansowanie projektu pn. „.....
.....” na wnioskowaną kwotę dofinansowania w wysokości: zł.

W przedmiotowym wniosku o dofinansowanie w pkt IV-Charakterystyka projektu Beneficjent wskazał, że w ramach projektu będzie utworzone centrum produkcyjne a sam projekt stanowił będzie wdrożenie do produkcji i sprzedaży innowacyjnego produktu, tj. separatorów, filtrów, urządzeń do waloryzacji i uzdatniania do przetwarzania odpadów komunalnych na w pełni aseptyczne paliwo. W wyniku realizacji projektu zostaną wdrożone innowacje produktowa, procesowa i nietechnologiczna oraz zatrudnione zostanie 5 osób. Ponadto wnioskodawca zapewnia trwałość rezultatów projektu po jego zakończeniu (w zakresie funkcjonowania projektu i jego produktów) zgodnie z obowiązkami wynikającymi z treści art. 71 rozporządzenia ogólnego. Dodatkowo wnioskodawca zobowiązuje się, że zachowa trwałość projektu w okresie 3 lat liczonej od płatności końcowej na rzecz Beneficjenta. W szczególności zobowiązuje się, że: 1) nie zaprzestanie prowadzenia działalności produkcyjnej oraz nie przeniesie jej poza obszar objęty programem, 2) nie nastąpi zmiana własności elementu infrastruktury, która daje przedsiębiorstwu lub podmiotowi publicznemu nienależne korzyści, 3) nie będzie miała miejsca istotna zmiana

wpływająca na charakter operacji, jej cele lub warunki wdrażania, która mogłaby doprowadzić do naruszenia jej pierwotnych celów.

W przedmiotowym wniosku o dofinansowanie w pkt XIV-Wskaźniki Beneficjent zobowiązał się do osiągnięcia następujących wskaźników:

- 1) Inwestycje prywatne uzupełniające wsparcie publiczne dla przedsiębiorstw (dotacje) (CI6) [zł] - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to kwota 623 295,00 zł.
- 2) Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla firmy (CI 29) [przedsiębiorstwa] - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 przedsiębiorstwo.
- 3) Liczba przedsiębiorstw objętych wsparciem w celu wprowadzenia produktów nowych dla rynku (CI 28) [przedsiębiorstwa] - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 przedsiębiorstwo.
- 4) Liczba przedsiębiorstw otrzymujących dotacje (CI 2) [przedsiębiorstwa] - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 przedsiębiorstwo.
- 5) Liczba przedsiębiorstw otrzymujących wsparcie (CI 1) [przedsiębiorstwa] - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 przedsiębiorstwo.
- 6) Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI8) [EPC] – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 5 stanowisk pracy.
- 7) Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - mężczyźni [EPC] – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 4 zatrudnionych mężczyzn.
- 8) Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - kobiety [EPC]” – wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 zatrudniona kobieta.
- 9) Liczba wprowadzonych innowacji nietechnologicznych [szt.] - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 innowacja nietechnologiczna.
- 10) Liczba wprowadzonych innowacji produktowych [szt.] - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 innowacja produktowa.
- 11) Liczba wprowadzonych innowacji procesowych [szt.] - wartość docelowa jaka miała być osiągnięta to 1 innowacja procesowa.

W przedmiotowym wniosku o dofinansowanie w pkt XVI-Oświadczenia Wnioskodawcy Beneficjent złożył m.in. oświadczenie: „że jest świadom praw i obowiązków związanych z realizacją projektu finansowanego z EFRR oraz, że zapoznał się z Regulaminem konkursu i akceptuje jego postanowienia w zakresie warunków i zasad ubiegania się o dofinansowanie w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 (...).”

W dokumentacji projektowej, stanowiącej integralny załącznik do ww. wniosku o dofinansowanie tj. w Biznes Planie szczegółowo zdefiniowano cele projektu, tj. zgodnie z pkt 3-1 ppkt 1 wiodącym celem spółki jest kompleksowe wdrożenie grupy produktów z serii „ProRDF” (innowacja produktowa), tj. separator, filtr, urządzenie do waloryzacji RDF oraz urządzenie do uzdatniania RDF wszystkie zahartowane na podstawie autorskiej technologii „Hardening ProRDF”. W dalszej części Biznes Planu w pkt 2-2 zawarto informację, że nabycie maszyn i urządzeń do obróbki skrawaniem jest niezbędne do osiągnięcia celu projektu, tj. wprowadzenia na rynek nowej grupy produktowej opartej o innowacyjną procesowo technologię hartowania próżniowego innowacyjnych produktów w postaci separatorów, filtrów, urządzeń do uzdatniania i waloryzacji. Dzięki temu zostaną wdrożone dwie innowacje, tj. innowacja procesowa i produktowa. Dodatkowo zaplanowane jest również wdrożenie innowacji nie technologicznej opierającej się na nowych rozwiązaniach marketingowych związanych między innymi z utworzeniem strony w języku polskim i angielskim, udział w targach i konferencjach, stworzenie i wdrożenie marki „ProRDF” w wymiarze polskim i międzynarodowym oraz zatrudnienie osoby koordynującej zadania marketingowo-handlowe. Jednocześnie w pkt 2-2 ppkt 9 Biznes Planu Beneficjent wskazał, że region województwa świętokrzyskiego charakteryzuje się wysokim poziomem bezrobocia przy relatywnie wysokich kwalifikacjach potencjalnych pracowników oraz niskim koszcie zatrudnienia. „(...) *Analiza otwartych baz danych i ogłoszeń na portalach zrzeczających ludzi poszukujących pracy pozwala stwierdzić, że znalezienie pracowników o odpowiednich kwalifikacjach nie będzie stanowiło problemu (...)*”. W związku z czym Beneficjent w pkt 2-1 ppkt 13 a Biznes Planu zobowiązał się, że wszystkie osoby uwzględnione w etatach będą mieć adres stałego miejsca zameldowania z terenu województwa świętokrzyskiego.

W wyniku przeprowadzonej przez Instytucję Zarządzającą oceny merytorycznej, przedmiotowy wniosek o dofinansowanie, zwany również „projektem”, na podstawie Uchwały Nr .../19 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 25 kwietnia 2019 r. został zakwalifikowany do wsparcia w ramach Działania 2.5 w kwocie dofinansowania w wysokości: zł, uzyskując ... punktów i ... miejsce na liście rankingowej projektów złożonych i wybranych do wsparcia w ramach przedmiotowego konkursu.

Instytucja Zarządzająca zawarła w dniu 5 sierpnia 2019 r. ze spółką:
....., nr KRS....., z ówczesną siedzibą przy ul.,
....., Regon, umowę o dofinansowanie na kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości zł. Jednocześnie Beneficjent zobowiązany był do

zapoznania się z warunkami i postanowieniami zawartymi w przedmiotowej umowie o dofinansowanie przed jej podpisaniem. W umowie o dofinansowanie znalazły się wyżej omówione postanowienia zawarte w jej wzorze, stanowiącym załącznik do ww. Regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie. Jednocześnie, podpisana w dniu 5 sierpnia 2019 r. umowa o dofinansowanie została zawarta zgodnie ze wzorem umowy o dofinansowanie, obowiązującym na dzień jej podpisania.

W związku z czym Beneficjent podpisując ww. umowę o dofinansowanie został poinformowany, że zobowiązany jest do realizacji projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o zapisy wytycznych horyzontalnych oraz zgodnie z procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie. Jednocześnie, zgodnie z treścią § 2 ust. 2 umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był do realizacji projektu zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie, a w przypadku dokonywania zmian w Projekcie w trakcie jego realizacji Beneficjent zobowiązany był do zgłaszania tych zmian przed ich wprowadzeniem do Instytucji Zarządzającej celem uzyskania akceptacji.

Następnie, w związku z wnioskiem Beneficjenta zawartym w piśmie z dnia 18 września 2019 r. dotyczącym zmiany danych adresowych z uwagi na zmianę siedziby spółki, w dniu 10 października 2019 r. podpisany został Aneks nr RPSW..... do umowy o dofinansowanie projektu, w którym zmieniono adres siedziby Beneficjenta i adres do doręczeń korespondencji na następujący:, nr KRS....., z siedzibą ul., NIP, Regon

Następnie, w związku z kolejnym wnioskiem Beneficjenta zawartym w piśmie z dnia 11 października 2019 r. dotyczącym wydłużenia terminu wniesienia zabezpieczenia prawidłowej realizacji umowy, w dniu 21 października 2019 r. podpisany został Aneks nr RPSW..... do umowy o dofinansowanie projektu, w którym wydłużono termin na złożenie zabezpieczenia do 21 października 2019 r.

Wziąwszy powyższe pod uwagę, Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie zaakceptował zawarte w niej postanowienia, w tym ustalone w § 22 umowy o dofinansowanie zasady wprowadzania zmian w projekcie i umowie.

Następnie, w związku z pismem Beneficjenta z dnia 29 listopada 2019 r. dotyczącym przedłużenia terminu realizacji projektu, Instytucja Zarządzająca pismem znak IR-V.432.32.116.2019 z dnia 16 grudnia 2019 r. wyraziła zgodę na przedłużenie rzeczzonego terminu, czego efektem było zawarcie

w dniu 29 stycznia 2020 r., z mocą obowiązującą od 31 grudnia 2019 r., Aneksu nr RPSW..... do umowy o dofinansowanie wydłużającego termin zakończenia realizacji projektu do dnia 30 kwietnia 2020 r.

Instytucja Zarządzająca w dniu 3 grudnia 2019 r. na podstawie wniosku o płatność nr RPSW..... przekazała Beneficjentowi płatność zaliczkową w wysokości środków EFRR: 637 500,00 zł. Niniejsza płatność zaliczkowa została zwrócona w dniu 3 marca 2020 r. w kwocie 541 875,00 zł, w wyniku czego do rozliczenia pozostało 95 625,00 zł.

Instytucja Zarządzająca w dniu 18 marca 2020 r. na podstawie wniosku o płatność nr RPSW..... przekazała Beneficjentowi płatność zaliczkową w wysokości środków EFRR: 541 875,00 zł.

Następnie, zgodnie z zawartym w dniu 3 czerwca 2020 r., z mocą obowiązującą od 30 kwietnia 2020 r., Aneksem nr RPSW..... do umowy o dofinansowanie, termin zakończenia realizacji projektu został wydłużony do dnia 31 sierpnia 2020 r.

Następnie Beneficjent pismem z dnia 4 lipca 2022 r. ponownie zwrócił się z wnioskiem o zmianę danych adresowych z uwagi na zmianę siedziby spółki, w wyniku czego zawarto w dniu 18 lipca 2022 r. Aneks nr RPSW..... do umowy o dofinansowanie projektu, w którym zmieniono adres siedziby Beneficjenta i adres do doręczeń korespondencji na następujący:
....., nr KRS....., z siedzibą ul.
....., NIP, Regon

Jednocześnie w odniesieniu do prośby Beneficjenta wyrażonej pismem z dnia 13 lipca 2020 r. dotyczącej zmniejszenia wskaźnika rezultatu *Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC]* z pierwotnie założonej wartości na poziomie 5 etatów do 3 etatów

Instytucja Zarządzająca nie wyraziła zgody na przedmiotową zmianę. Beneficjent na etapie aplikowania o dofinansowanie zobowiązany był do rzetelnego szacowania wskaźników. Instytucja Zarządzająca na podstawie zapisów w dokumentacji aplikacyjnej dokonała oceny projektu, której wynik decyduje o zakwalifikowaniu bądź niezakwalifikowaniu projektu do dofinansowania.

Wskaźniki rezultatu odzwierciedlają charakter przedmiotowej inwestycji oraz weryfikują jej cele. Beneficjent został zakwalifikowany do dofinansowania jako start-up, który nie zatrudnia żadnych osób. W punkcie 2-2 Biznes Planu wykazano utworzenie w ramach projektu 5 stanowisk pracy z wyszczególnieniem zakresu obowiązków na poszczególnych etatach. Należało zatem twierdzić, iż na etapie szacowania wartości wskaźnika wskazano etaty przyczyniające się do utworzenia prężnie działającego przedsiębiorstwa, które w przyszłości przyczyni się do wzrostu gospodarczego na terenie województwa świętokrzyskiego.

Następnie w dniu 30 lipca 2020 r. Beneficjent przekazał w systemie SL wnioski o płatność nr RPSW....., w którym ujął do rozliczenia płatność zaliczkową w kwocie EFRR: 541 909,09 zł, co stanowiło około 92% przekazanych transz zaliczek po uwzględnieniu również dokonanego częściowego zwrotu poprzednio otrzymanej płatności zaliczkowej. Instytucja Zarządzająca poddała ww. wniosek o płatność weryfikacji pod względem formalno-rachunkowym, a następnie skierowała ten wniosek o płatność do kontroli realizacji projektu. W dniach od 16 listopada 2020 r. do 22 grudnia 2020 r. została przeprowadzona przez Instytucję Zarządzającą kontrola polegająca na weryfikacji dokumentów w zakresie prawidłowości przeprowadzenia właściwych procedur dotyczących udzielania zamówień publicznych. Kontrola ta została przeprowadzona w siedzibie Instytucji Zarządzającej na podstawie dokumentów zamieszczonych w systemie SL i dodatkowo przesłanych przez Beneficjenta. W wyniku ww. kontroli sporządzono w dniu 8 stycznia 2021 r. Informację Pokontrolną Nr KC I.432.599.1.2020/PB-1 (tj. pismo znak: KC-I.432.599.1.2020), w której zespół kontrolny działający w ramach Instytucji Zarządzającej stwierdził nieprawidłowości w wyniku których doszło do pomniejszenia wysokości wydatków kwalifikowalnych. Wobec powyższego wniosek o płatność nr RPSW..... został ostatecznie zatwierdzony na kwotę dofinansowania 406 431,82 zł. Przedmiotowym wnioskiem Beneficjent rozliczył zaliczkę nr 1 w kwocie 95 625,00 zł oraz zaliczkę nr 2 w kwocie 310 806,82 zł.

Następnie w dniu 31 sierpnia 2020 r. Beneficjent przekazał w systemie SL wnioski o płatność nr RPSW....., w którym ujął do rozliczenia pozostałą część zaliczki nr 2 w kwocie 231 068,18 zł. Przedmiotowy wniosek jednocześnie stanowił wniosek o płatność końcową. Instytucja Zarządzająca poddała ww. wniosek o płatność weryfikacji pod względem formalno-rachunkowym, a następnie skierowała ten wniosek o płatność do kontroli realizacji projektu. W wyniku czego przeprowadzono kontrolę końcową, której wynikiem była ostateczna Informacja Pokontrolna Nr 114/N/II/RPO/2021/P z dnia 2 września 2021 r. w której również stwierdzono wydatki niekwalifikowalne. Wobec powyższego wniosek o płatność nr RPSW..... został ostatecznie zatwierdzony na kwotę dofinansowania 156 068,18 zł. Pozostała część zaliczki w kwocie 75 000,00 zł została uznana za koszt niekwalifikowalny. Określenie kwoty pobranego dofinansowania do zwrotu nastąpiło w decyzji nr 160/22 z dnia 4 maja 2022 r.

Następnie na podstawie notatki służbowej z dnia 26 maja 2022 r. dotyczącej udziału pracownika Oddziału Kontroli EFRR w dniu 25 maja 2022 r. w czynnościach służbowych Policji w sprawie RSD-.../2021, sygn. 4121-4.Ds.329.2021 w trakcie których w miejscu realizacji projektu nr

RPSW..... stwierdzono brak następujących urządzeń zakupionych w ramach ww. projektu, tj. pionowego centrum obróbczego CMX 1100 V Plus, nr seryjny oraz spawarki laserowej typ LS-P 160, numer seryjny, zlecono przeprowadzenie czynności kontrolnych w trybie kontroli doraźnej. Kontrolą miały zostać objęte następujące obszary:

- 1) Zgodność projektu z umową o dofinansowanie.
- 2) Weryfikacja zgodności dokumentacji z wnioskiem aplikacyjnym, planem przedsięwzięcia.
- 3) Weryfikacja osiągnięcia poziomu wskaźników zamieszczonych we wniosku aplikacyjnym na podstawie przedstawionych dokumentów.
- 4) Zakres działań informacyjnych i promocyjnych dla projektów współfinansowanych w ramach EFRR.

Okres objęty kontrolą od 1 lipca 2019 r. do 27 maja 2022 r.

W dniu 27 maja 2022 r. Zespół kontrolny na podstawie upoważnienia nr 52/N/II/RPO/2022 do przeprowadzenia na miejscu kontroli doraźnej udał się w miejsce realizacji projektu. Efektem przedmiotowego wyjazdu jest notatka służbowa z dnia 27 maja 2022 r. oraz protokół z czynności oględzin.

W związku z zaistniałą w dniu 27 maja 2022 r. sytuacją, tj. nieudostępnieniem dokumentów, niezapewnieniem dostępu w szczególności do maszyn, a także niezapewnieniem obecności osób, które udzieliły wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z projektem, Instytucja Zarządzająca w dniu 24 czerwca 2022 r. wystosowała do Beneficjenta pismo znak KC-I.432.399.2.2021 z dnia 20 czerwca 2022 r. z prośbą o wyjaśnienie powodu nieobecności w siedzibie firmy oraz miejscu realizacji projektu Beneficjenta bądź osób, które udzieliłyby wszelkich wyjaśnień w tym również dotyczących nieobecności w miejscu realizacji projektu osób zatrudnionych przez Beneficjenta. W tym miejscu należy nadmienić, że zatrudnienie osób w projekcie było niezbędne do realizacji wskaźników rezultatu założonych w projekcie. Dodatkowo poinformowano Beneficjenta, że zgodnie z § 25 ust. 2 pkt 2 umowy o dofinansowanie projektu, jeżeli Beneficjent odmówił poddania się kontroli, Instytucja Zarządzająca ma prawo rozwiązać umowę bez wypowiedzenia.

W odpowiedzi Beneficjent przysłał pismo z dnia 18 lipca 2022 r. w którym wyjaśniał, że w dniu prowadzenia czynności kontrolnych, tj. 27 maja 2022 r., „(...) budynek, w którym były pierwotnie umieszczone maszyny zakupione w projekcie nie był już obiektem dzierżawy ze strony spółki (...)”. Dodatkowo Beneficjent informował, że siedziba spółki w związku ze sprzedażą nieruchomości została przeniesiona pod nowy adres na ul. W, CO

pokrywa się z danymi zawartymi w Aneksie nr RPSW..... z dnia 18 lipca 2022 r. Jednocześnie Beneficjent w niniejszym piśmie poinformował, że „(...) *co do miejsca realizacji właściciel budynku w – spółka – wypowiedziała nam umowę dzierżawy ze względu na kolizję z własnymi planami. W związku z powyższym zostaliśmy zmuszeni do opuszczenia miejsca realizacji działalności gospodarczej oraz miejsca realizacji projektu. Zarząd podjął pilne działania w zakresie poszukiwania nowego miejsca ulokowania działalności gospodarczej spółki, która spełniałaby wymogi techniczne oraz była przystępna cenowo. Poinformujemy niezwłocznie IZ RPOWS o nowej lokalizacji, tak aby móc ponowić kontrolę (...)* W związku z powyższym zwracam się z prośbą o nie podejmowanie działań w zakresie wypowiedzenia umowy o dofinansowanie oraz przyjęcie powyższych wyjaśnień (...)”.

W odpowiedzi na pismo Beneficjenta z dnia 18 lipca 2022 r. (data wpływu 26.07.2022 r.) Instytucja Zarządzająca w dniu 8 września 2022 r. wystosowała do Beneficjenta pismo znak KC-I.432.399.2.2021 z dnia 7 września 2022 r. z wezwaniem do przedłożenia kopii wypowiedzenia umowy dzierżawy miejsca realizacji projektu nr RPSW..... tj. ul. przez spółkę (potwierdzonej za zgodność z oryginałem), wskazania nowego miejsca realizacji projektu nr RPSW....., wskazania miejsca gdzie znajdują się urządzenia zakupione w ramach realizacji projektu, wskazania miejsca przechowywania dokumentacji związanej bezpośrednio z realizacją projektu, wskazania osób zatrudnionych, pracujących obecnie – bezpośrednio w ramach realizacji projektu (kopie umów o pracę, ZUS RCA, ZUS RSA, ZUS DRA). Wyżej wymienione dokumenty i informacje Beneficjent miał przedłożyć do siedziby Departamentu Kontroli i Certyfikacji RPO Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego, ul. Witosa 86, 25-561 Kielce w terminie 3 dni od dnia doręczenia niniejszego pisma oraz zamieszczenia kompletnej przedmiotowej dokumentacji w systemie SL 2014.

W odpowiedzi na pismo Instytucji Zarządzającej znak KC-I.432.399.2.2021 z dnia 7 września 2022 r. Beneficjent pismem z dnia 30 września 2022 r. udzielił następującej odpowiedzi „(...) *W związku z pismem KC-I.432.399.2.2021 z dnia 07.09.2022 r. (odbiór w dniu 28.09.2022 r.) dotyczącego odpowiedzi na nasze pismo z wyjaśnieniami z dnia 18.07.2022 przedkładam stosowne informacje oraz prośbę. Powyżej przywołane pismo z wezwaniem do uzupełnienia dokumentacji projektowej m.in. o nowe miejsce realizacji projektu oraz kopię dokumentacji pracowniczej zostało odebrane dwa dni temu tj. 28.09.2022. Urząd Marszałkowski prosi w nim o dostarczenie dokumentacji w ciągu 3 dni (tj. najpóźniej w dniu 1.10.2022 {sobota} – interpretując zapis bezpośrednio). Niestety w tak krótkim czasie nie jesteśmy w stanie tego dokonać, stąd wnosimy o możliwość wydłużenia*

okresu na przedłożenie wskazanych w piśmie dokumentów o 10 dni. Od momentu otrzymania pisma niezwłocznie rozpoczęliśmy gromadzenie dokumentacji. (...)”. Następnie Beneficjent pismem z dnia 10 października 2022 r. udzielił następującej odpowiedzi „(...) W związku z pismem KC-1.432.399.2.2021 z dnia 07.09.2022 r. (odbiór w dniu 28.09.2022 r.) dotyczącego odpowiedzi na nasze pismo z wyjaśnieniami z dnia 18.07.2022 oraz w związku z przedłożoną prośbą o wydłużenie czasu na dostarczenie dokumentów, przedkładam stosowne dokumenty i informacje: umowę najmu hali o powierzchni 200 m² zawartej na czas nieokreślony. Obecnie trwają prace porządkowe i przygotowawcze. Wcześniej w obiekcie była malarnia i wymaga on posprzątkania i doprowadzenia do stanu nadającego się do prowadzenia działalności naszej firmy. Niestety, na ten moment, pomimo podjęcia współpracy m.in. z agencją pracy w Kielcach, nie udało się jeszcze zatrudnić wymaganej kadry pracowniczej. Prowadzimy również zintensyfikowane działania mające na celu pozyskanie pracowników drogą kontaktów bezpośrednich z przedsiębiorcami z terenu przy ulicy w Kielcach. Pracujemy nad jak najszybszym wznowieniem.”. Do niniejszego pisma załączona została umowa najmu lokalu zawarta 10 października 2022 r. w Kielcach pomiędzy Beneficjentem a z siedzibą w Kielcach na ul. Z treści umowy wynika, że Beneficjent ma prawo do użytkowania pomieszczenia magazynowego o powierzchni 200 m² położonego przy ulicy od dnia 11 października 2022 r. oraz prawo do wyłącznego korzystania z jednego miejsca parkingowego pod tym adresem. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że powyższe pismo Beneficjenta oraz wszystkie wymienione powyżej dokumenty począwszy od notatki służbowej z dnia 27 maja 2022 r. są włączone jako materiał dowodowy do Informacji pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r. Jednocześnie z uwagi na fragment ww. pisma z dnia 10 października 2022 r. w którym Beneficjent informuje, że nie udało się jeszcze zatrudnić wymaganej kadry pracowniczej, należy stwierdzić, że Beneficjent nie zrealizował wskaźnika rezultatu dotyczącego zatrudnienia, ponieważ zgodnie z zapisami Informacji pokontrolnej nr 114/N/II/RPO/2021/P z dnia 2 września 2021 r. termin realizacji wskaźników rezultatu upłynął 31 sierpnia 2021r. Jednocześnie w treści Informacji pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r. z kontroli doraźnej znalazł się zapis o treści: „(...) Mając na uwadze zapis w Instrukcji wypełniania wniosków EFRR (sekcja 14 wskaźniki), który mówi, że docelowa wartość wskaźnika rezultatu powinna zostać osiągnięta w momencie zakończenia realizacji projektu, bądź w okresie bezpośrednio po tym terminie (co do zasady – w okresie 12 miesięcy od zakończenia okresu realizacji projektu, określonego w umowie o dofinansowanie), IZ RPOWŚ w sporządzonej w dniu 02.09.2021 r. ostatecznej Informacji Pokontrolnej Nr 114/N/II/RPO/2021/P z kontroli końcowej

projektu, zaleciła osiągnięcie w/w wskaźników rezultatu nie później niż w terminie do dnia 31 sierpnia 2021r. i dostarczenie w terminie 14 dni od daty osiągnięcia założonych w projekcie wskaźników rezultatu dokumentów, z których będzie wynikał stopień ich realizacji. (...)”.

Ewidentnym jest na podstawie złożonych przez Beneficjenta wyjaśnień, że nie zrealizował On zaleceń pokontrolnych wyartykułowanych w treści ostatecznej Informacji Pokontrolnej Nr 114/N/II/RPO/2021/P z kontroli końcowej projektu, ponieważ termin ich realizacji upływał 31 sierpnia 2021r., a zgodnie z deklaracją Beneficjenta z pisma z dnia 10 października 2022 r. nadal nie osiągnął On zatrudnienia. Dalej w treści Informacji Pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r. z kontroli doraźnej Instytucja Zarządzająca zaznaczyła, że w związku z nie poddaniem się przez Beneficjenta kontroli doraźnej wyznaczonej na dzień 27 maja 2022 r., Zespół Kontrolny nie miał w tym dniu możliwości zbadania poziomu osiągnięcia realizacji wskaźników produktu i rezultatu. Jednakże, w wyniku kontroli końcowej przedmiotowego projektu, przeprowadzonej w miejscu realizacji: ul., w dniu 7 lipca 2021 r. oraz na dokumentacji dodatkowo dostarczonej przez Beneficjenta do Instytucji Zarządzającej do dnia 28 października 2022 r. oraz zgromadzonych dowodów do dnia 7 grudnia 2022 r., niniejsza Informacja Pokontrolna z kontroli doraźnej dotyczącej realizacji projektu nr RPSW..... została sporządzona w oparciu o całą dotychczas zgromadzoną dokumentację na podstawie której, Instytucja Zarządzająca ustaliła, iż Beneficjent nie osiągnął następujących kluczowych wskaźników rezultatu: Liczba wprowadzonych innowacji nie technologicznych [szt.] – wartość docelowa wskaźnika wynosi 1szt; Liczba wprowadzonych innowacji procesowych [szt.] - docelowa wartość wskaźnika wynosi 1 szt.; Liczba wprowadzonych innowacji produktowych [szt.] - docelowa wartość wskaźnika wynosi 1 szt.; Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - kobiety [EPC] - docelowa wartość wskaźnika wynosi 1 [EPC]; Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - mężczyźni [EPC] - docelowa wartość wskaźnika wynosi 4 [EPC]; Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC] - docelowa wartość wskaźnika wynosi 5 [EPC]. Ponadto w treści Informacji Pokontrolnej z kontroli doraźnej Instytucja Zarządzająca odniosła się do podejmowanych działań przez Beneficjenta. W związku ze sformułowanymi zaleceniami dotyczącymi osiągnięcia wskaźników rezultatu w w/w terminie Beneficjent przedłożył pismem w dniu 16 września 2021 r. dokumenty; a) umowy o pracę dla: - Pana okres zatrudnienia od 31.08.2021 do 30.11.2021 r. (stanowisko: pracownik produkcji), - Pana okres zatrudnienia od 31.08.2021 do 30.11.2021 r. (stanowisko: pracownik produkcji), - Pani okres zatrudnienia od 31.08.2021 do 30.11.2021 r. (stanowisko: pracownik produkcji), - Pani okres zatrudnienia od 31.08.2021 do

30.11.2021 r. (stanowisko: technolog), - Pani okres zatrudnienia od 31.08.2021 do 30.11.2021 r. (stanowisko: pracownik produkcji). Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że wszystkie powyżej zatrudnione osoby zostały zgłoszone do ubezpieczenia w Świętokrzyskim Oddziale Narodowego Funduszu Zdrowia (KOD Oddziału 13R) ze wskazaniem w punkcie XI Deklaracji ZUS ZUA, iż adresem zameldowania na stałe miejsce pobytu dla wszystkich zatrudnionych osób w ramach projektu jest ul., czyli miejsce realizacji projektu. Przedłożone dokumenty okazały się niewystarczające do potwierdzenia osiągnięcia założonego wskaźnika - wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach. Wobec tego Instytucja Zarządzająca w pierwszej kolejności za pośrednictwem systemu teleinformatycznego SL w dniu 29 listopada 2021 r. a następnie w dniu 8 grudnia 2021 r. pismem znak: KC-I.432.399.1.2021., wezwała Beneficjenta do przedłożenia w terminie 14 dni od otrzymania przedmiotowego pisma merytorycznych dokumentów na potwierdzenie realizacji wskaźników rezultatu. W odpowiedzi na otrzymane pismo Beneficjent dostarczył w dniu 17 stycznia 2022 r. dalszą część dokumentacji: a) dotyczącą zatrudnienia tj. kontynuacji umów dla: - Pani okres zatrudnienia od 01.12.2021 do 30.11.2023 r., - Pana okres zatrudnienia od 01.12.2021 do 30.11.2023 r., b) dwie nowe umowy o pracę zawarte z: - Panią okres zatrudnienia od 17.09.2021 do 16.12.2021 r. (stanowisko: pracownik produkcji), - Panem okres zatrudnienia od 09.09.2021 do 08.12.2021 r. (stanowisko: pracownik produkcji). Następnie Beneficjent pismem w dniu 24 lutego 2022 r. w ślad za wystosowanym przez Instytucję Zarządzającą pismem z dnia 24 stycznia 2022 r. dot. uzupełnienia dokumentacji pracowniczej w terminie 7 dni od otrzymania przedmiotowego pisma, dostarczył umowę o pracę dla: - Pana okres zatrudnienia od 09.12.2021 do 30.11.2023 r., - Pani okres zatrudnienia od 17.12.2021 do 30.11.2023 r. Jak wynika z przedłożonej dokumentacji ZUS ZUA kolejne zatrudnione przez Beneficjenta osoby (.....,) zostały zgłoszone do ubezpieczenia w Kujawsko - Pomorskim Oddziale Narodowego Funduszu Zdrowia (KOD Oddziału 02R) ze wskazaniem w punkcie XI Deklaracji ZUS ZUA, iż adresem zameldowania na stałe miejsce pobytu jest dla ww. osób miejscowość Chełmno. Beneficjent w podpisanych umowach o pracę zawarł zapis, że „*miejszem wykonywania pracy jest ul.,*”. Zgodnie z pkt 8 w części 2.2 Biznes Planu, będącego załącznikiem do wniosku o dofinansowanie projektu, Beneficjent założył utworzenie 5 nowych etatów na stanowiskach: kierownik produkcji/technolog – 1 etat, pracownik techniczny – 2 etaty, projektant – 1 etat, specjalista ds. marketingu i sprzedaży – 1 etat. Nowo zatrudnione osoby miały być odpowiedzialne za obsługę maszyn, działania

marketingowe oraz sprzedaż nowych produktów. Instytucja Zarządzająca na podstawie wszystkich zgromadzonych i uzyskanych materiałów dowodowych w ramach przedmiotowej kontroli doraźnej stwierdziła, że Beneficjent nie dokonał zatrudnienia zgodnie z przewidzianym w projekcie (pkt 9 w dziale 2-2 Biznes Planu – osoby zatrudnione w ramach realizacji projektu miały pochodzić z terenu województwa świętokrzyskiego). Ze zgromadzonych i uzyskanych dowodów stwierdza się, że osoby zatrudnione w ramach projektu przez Beneficjenta nie pracowały przy obsłudze urządzeń w miejscu jego realizacji, tj. (pracowały w województwie Kujawsko-Pomorskim). Wymienione etaty były niezbędne do realizacji zaplanowanych w projekcie prac oraz osiągnięcia założonych celów projektu, czyli zrealizowania wartości docelowej wskaźnika rezultatu – wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC] w liczbie 5 [EPC] a tym samym wartości docelowej wskaźnika rezultatu wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach - kobiety 1 [EPC] oraz wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach – mężczyźni 4 [EPC]. W tym miejscu na uwagę zasługuje fakt, że wszystkie ww. dokumenty dotyczące zatrudnienia zostały dostarczone do Instytucji Zarządzającej jeszcze przed rozpoczęciem kontroli doraźnej, która odbyła się 27 maja 2022 r. Jednocześnie w treści Informacji pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r. z kontroli doraźnej znalazł się zapis dotyczący wskaźnika rezultatu *Liczba wprowadzonych innowacji nietechnologicznych 1 [szt.]* - Zgodnie z pkt 14 w części 2-2 Biznes Planu będącego załącznikiem do wniosku o dofinansowanie projektu za pełną realizację niniejszego wskaźnika należy uznać wprowadzoną strategię o charakterze marketingowym. Dodatkowo na realizację rzeczzonego wskaźnika składała się strategia, która zakładała m.in. zatrudnienie odpowiedniej osoby, dedykowanej do realizacji zadań marketingowo-handlowych, przygotowanie i wdrożenie marki „ProRDF” w wymiarze polskim i międzynarodowym, utworzenie strony internetowej w języku polskim i angielskim, udział w wydarzeniach branżowych w celu reklamy oferowanego produktu (targi, konferencje). Na dzień kontroli końcowej Beneficjent nie udokumentował zastosowania w/w innowacyjnych kanałów promocji, natomiast w dniu 16 września 2021 r. przedłożył dokumenty na potwierdzenie w/w wskaźnika tj. m.in. zaprojektowane logo Spółki, utworzenie strony internetowej w języku polskim i angielskim. W tym miejscu również należy zwrócić uwagę, że wszelkie dokumenty zostały dostarczone do Instytucji Zarządzającej przed rozpoczęciem czynności związanych z kontrolą doraźną, tj. przed dniem 27 maja 2022 r. Instytucja Zarządzająca zaznaczyła, że w trakcie sporządzania informacji pokontrolnej z kontroli doraźnej, Zespół Kontrolny podjął próbę (w dniu 8 grudnia 2022 r. jak wynika z wydruku dołączonego do dowodów ww. informacji pokontrolnej) wejścia na stronę Beneficjenta, która została powyżej opisana i ostatecznie doprowadziła do

uzyskania informacji, że *"Witryna jest źle skonfigurowana lub zegar systemowy ma ustawioną nieprawidłową datę oraz certyfikat witryny prawdopodobnie wygasł, co uniemożliwia programowi nawiązanie bezpiecznego połączenia. (...)"*. W takiej sytuacji nie było możliwości aby uznać, że wskaźnik *Liczba wprowadzonych innowacji nietechnologicznych* został w jakimkolwiek zakresie zrealizowany.

Następnym zapisem widniejącym w treści ww. informacji pokontrolnej z kontroli doraźnej jest fragment dotyczący wskaźnika rezultatu *Liczba wprowadzonych innowacji procesowych 1 [szt.]* - Zgodnie z pkt 7 w części 2-2 Biznes Planu będącego załącznikiem do wniosku o dofinansowanie projektu za pełną realizację niniejszego wskaźnika należało uznać innowacyjny sposób hartowania "Hardening ProRDF" wykonany na maszynach CNC elementach newralgicznych urządzeń do przetwarzania frakcji odpadów komunalnych tj. filtrów, separatorów, urządzeń do uzdatniania oraz waloryzacji pod kątem produkcji paliwa alternatywnego. Proponowana technologia jest autorskim pomysłem, która miała być stosowana poprzez zlecenie przygotowanych elementów do specjalistycznych hartowni. Beneficjent w dniu 16 września 2021 r. przedłożył na potwierdzenie w/w wskaźnika Oświadczenie o realizacji wskaźnika bez dokumentów potwierdzających zrealizowanie powyższego wskaźnika takich jak np. potwierdzenia zlecenia hartowania do specjalistycznych hartowni lub rachunków (faktur) ze specjalistycznych hartowni za wykonanie usługi hartowania.

Analogicznie jak poprzednio przy braku jakichkolwiek dokumentów potwierdzających wprowadzenie innowacyjnych procesów hartowania do produkcji zakładanych elementów nie było możliwości potwierdzenia, że wskaźnik został zrealizowany. Tym bardziej, że samo oświadczenie było dowodem tego, że osoba podpisująca ten dokument złożyła oświadczenie w nim zawarte, a nie tego, że miały miejsce podane w nim fakty. Dodatkowo, że w samej treści oświadczenia złożonego przez Beneficjenta jest opisany sam proces hartowania i produkcji oraz padło stwierdzenie, że możliwe stało się wdrożenie innowacji procesowej. Tym samym brak jest jednoznacznego stwierdzenia, że taki proces się odbywał a wzmianka o sprzedaży separatora magnetycznego jest podważona w piśmie sygn. P-I-DK-7414/21 z Wydziału d/w z Przestępczością Gospodarcą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach gdzie jednoznacznie wskazano, że przedsiębiorca, który rzekomo miał nabyć rzeczony separator zaprzecza takiemu zdarzeniu. W związku z tym jak stwierdzono na wstępie brak było możliwości aby uznać, iż niniejszy wskaźnik został zrealizowany. Następnym zapisem widniejącym w treści w/w informacji pokontrolnej z kontroli doraźnej jest fragment dotyczący wskaźnika rezultatu *Liczba wprowadzonych innowacji produktowych 1 [szt.]* - Zgodnie z pkt 7 w części 2-2 Biznes Planu będącego załącznikiem do wniosku o dofinansowanie

projektu powyższa innowacja dotyczyła nowej Grupy Produktowej z serii „ProRDF” zawierającej 4 rodzaje urządzeń tj. separatory, filtry, urządzenia do waloryzacji, urządzenia do uzdatniania, które dzięki zastosowaniu technologii „Hardening ProRDF”, pozwalają na bezpieczne oraz efektywne przetwarzanie frakcji odpadów komunalnych. Beneficjent w dniu 16 września 2021 r., przedłożył na potwierdzenie w/w wskaźnika Fakturę nr wystawioną dla, potwierdzającą sprzedaż innowacyjnego produktu (separator magnetyczny) w kwocie 14 760,00 zł brutto z terminem płatności do dnia 24 września 2021 r. Następnie Beneficjent dostarczył w dniu 17 stycznia 2022 r. potwierdzenie wpływu należności za od z dnia 11 stycznia 2022 r. czyli 109 dni (co stanowi 3 miesiące i 17 dni) po terminie wyznaczonym do zapłaty należności. Ponadto, Instytucja Zarządzająca w związku z otrzymanym w dniu 5 października 2022 r. pismem nr PG-I-DK-7414/21 z Wydziału d/w z Przystępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach powzięła informację, że właściciel firmy Pan nigdy nie zakupił separatora magnetycznego od Spółki, a zatem nie doszło do zdarzenia gospodarczego pomiędzy tymi obydwojma podmiotami. Reasumując powyższe, należy stwierdzić że wskaźnik rezultatu dot. innowacji produktowej nie został zrealizowany, bowiem Beneficjent nie dostarczył żadnych innych faktur, rachunków czy zdjęć dokumentujących sprzedaż lub wytworzenie innowacji produktowej. W treści Informacji pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r., Zespół Kontrolny podkreśla, iż z uzyskanych informacji wynika, że Instytucja Zarządzająca winna stosować zasadę daleko idącego ograniczonego zaufania względem dokumentów sygnowanych przez reprezentantów ul. Beneficjent ten bowiem przedstawił Instytucji Zarządzającej nierzetelne dokumenty co potwierdza cały zgromadzony materiał dowodowy. Należy również zaznaczyć, że monitorowanie postępu w realizacji założonego celu projektu jest prowadzone w szczególności w oparciu o wskaźniki rezultatu, które nie zostały w przedmiotowym projekcie osiągnięte, oraz że kontrolowany projekt nie jest realizowany w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej a także, że podstawowym warunkiem uznania wydatków za kwalifikacyjne jest zrealizowanie celu projektu. W ocenie Instytucji Zarządzającej nie budzi wątpliwości, że uzyskanie dofinansowania do działań niezmiernych do osiągnięcia celów projektu powoduje obciążenie budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem. Odnosząc się do powyższego wskaźnika analogicznie jak poprzednio brak jest podstaw by uznać, że został on zrealizowany. Co więcej na podstawie uzyskanych dokumentów, między innymi z Policji, Instytucja Zarządzająca doszła do wniosku, że wobec Beneficjenta należy stosować zasadę ograniczonego zaufania.

Potwierdzeniem powyższych zapisów są dowody dołączone do Informacji pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r. wśród, których na szczególną uwagę zasługuje pismo Instytucji Zarządzającej znak KC-I.432.399.2.2021 z dnia 20 września 2022 r. adresowane do Naczelnika Wydziału d/w z Przystępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach o następującej treści „(...) W związku z pismem znak: PG-I-DK-7414/21 z dnia 16.12.2021 r. do Wydziału d/w z Przystępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach (...) zwracam się z prośbą o udzielenie informacji: - czy osoby zatrudnione w ramach projektu nr RPSW.....
..... pracowały w miejscu jego realizacji, tj. ul., - czy spółka
..... zarządzana przez Pana prowadziła działalność gospodarczą w ramach projektu nr RPSW..... w oddziale spółki ul.
.. w .., - czy ustalono gdzie znajdują się urządzenia zakupione w ramach projektu nr RPSW....., których nie było w trakcie przeprowadzanych czynności procesowych – nr sprawy: RSD .../22 sygn.Sp(c) na zlecenie Prokuratury Rejonowej Kielce-Wschód w dniu 25.05.2022 r., - czy faktura numer z dnia 25.08.2021 r. wystawiona wobec nabywcy, .., dotycząca sprzedaży separatora magnetycznego na kwotę 14 760,00 zł brutto na potwierdzenie osiągnięcia wskaźnika rezultatu, potwierdza prawdziwość zdarzenia gospodarczego? (...)”.

W odpowiedzi Instytucja Zarządzająca otrzymała pismo sygn. PG-I-DK-7414/21 z dnia 29 września 2022 r. o następującej treści: „(...) Wydział d/w z Przystępczością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach w odpowiedzi na pismo KC-I.432.399.2.2021 informuje, iż w ramach prowadzonego śledztwa RSD-.../22, nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową Kielce-Wschód w Kielcach 1.dz. 4121-1.Ds.42.2022 Sp(c) przeciwko, ustalono: - żadne z osób wskazanych przez Beneficjenta jako pracownicy firmy w oddziale w, nigdy nie wykonywały tam pracy. Są to osoby zamieszkujące i pracujące w województwie Kujawsko Pomorskim. – Podczas czynności procesowych w dniu 25 maja 2022 roku w miejscu realizacji projektu nie zastano nikogo ze spółki, garaż gdzie miała się odbywać działalność był pusty, brak było w nim jakichkolwiek oznak prowadzenia działalności gospodarczej. Nie ujawniono również żadnych urządzeń zakupionych w ramach realizowanego projektu RPSW..... – Nie ustalono gdzie w chwili obecnej znajdują się wspomniane urządzenia. – Przesłuchano właściciela firmy, który potwierdził, iż nigdy nie zakupił separatora magnetycznego od firmy, w związku z czym firma nie mogła wystawić faktury o nr z dnia 25.08.2021 r. (...)”.

Otrzymane z Komendy Miejskiej Policji w Kielcach pismo sygn. PG-I-DK-7414/21 z dnia 29 września 2022 r. potwierdza, że Beneficjent nie realizował projektu zgodnie z postanowieniami Umowy i wniosku o dofinansowanie projektu.

W wyniku przeprowadzonej kontroli wzięwszy pod uwagę powyżej opisane dowody Instytucja Zarządzająca stwierdziła co następuje:

Mając na uwadze fakt, iż okres realizacji projektu nr RPSW..... pn. „.....” zakończył się w dniu 31 sierpnia 2020 r., Instytucja Zarządzająca na podstawie § 14 ust. 2 umowy o dofinansowanie projektu, który mówi, że „Kontrole realizacji Projektu mogą być przeprowadzane na miejscu realizacji/siedzibie Beneficjenta, w dowolnym terminie w trakcie i na koniec realizacji Projektu oraz przez okres trwałości Projektu” podjęła działania związane z przeprowadzeniem kontroli w miejscu realizacji projektu, w trybie kontroli doraźnej w dniu 27 maja 2022 r., nie wysyłając do Beneficjenta zawiadomienia, co jest zgodne z Rozdziałem 10 Kontrole w trybie doraźnym pkt 6) Wytycznych Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020 z 27.12.2021 r., do stosowania których Beneficjent zgodnie z umową o dofinansowanie był zobowiązany. W rozdziale tym wskazano, że „Kontrola w trybie doraźnym jest przeprowadzana z uwzględnieniem – w odpowiednim zakresie – warunków, o których mowa w wytycznych, w odniesieniu do kontroli systemowej, jak również weryfikacji wydatków. W przypadku kontroli w trybie doraźnym etap przekazania zawiadomienia o kontroli nie jest obligatoryjny”. Po udaniu się w dniu 27 maja 2022 r., na miejsce realizacji projektu, tj. ul., Zespół Kontrolny zastał otwarte drzwi do pomieszczenia w którym miał być realizowany Projekt. Kontrolujący stwierdzili, że zamiast zakupionych urządzeń (Pionowe centrum obróbcze CMX 1100 V Plus, numer seryjny, Spawarka laserowa Typ: LS-P 160, numer seryjny) oraz zatrudnionych pracowników w ramach realizowanego projektu przez firmę, znajdowały się palety z peletem/Eko-groszkiem oraz stare meble biurowe pokryte grubą warstwą kurzu. Pomieszczenie na dzień kontroli doraźnej wykorzystywane było przez Kierownika Zakładu w Pana, który dysponował od dłuższego czasu kluczami do w/w pomieszczenia i nie pamiętał dokładnie od kiedy Spółka nie korzysta z niniejszego pomieszczenia oraz kiedy mogły zostać zabrane urządzenia z terenu Zakładu w Pod wskazanym adresem nie zauważono również żadnych wymaganych elementów promocyjnych projektu, natomiast na drzwiach wejściowych do pomieszczenia umieszczona była jedynie tabliczka z nazwą Beneficjenta.

Wziąwszy powyższe pod uwagę w treści Informacji pokontrolnej zawarto wzmiankę, że w świetle § 6 pkt 2.2 Regulaminu jednoetapowego konkursu zamkniętego nr RPSW.02.05.00-IZ.00-26-154/17, w odpowiedzi na który Beneficjent złożył wniosek o dofinansowanie, projekt musiał być realizowany na terenie województwa świętokrzyskiego. Ponadto Wnioskodawca najpóźniej w dniu podpisania umowy o dofinansowanie musiał posiadać zakład lub oddział na terenie województwa świętokrzyskiego, co musiało zostać potwierdzone właściwym dokumentem rejestrowym. Mając na uwadze powyższe Beneficjent jest zobowiązany do realizacji projektu co najmniej w okresie trwałości projektu liczonej przez 3 lata od daty ostatniej płatności na rzecz Beneficjenta w miejscu wskazanym w Biznes Planie tj., ul. (nr działki). Z przedstawionej przez Beneficjenta umowy dzierżawy nieruchomości zawartej w dniu 30 września 2017 r., pomiędzy „.....” reprezentowaną przez Prezesa Zarządu Pana a reprezentowaną przez Prezesa Zarządu Pana wynika, że wynajmujący przyjął w dzierżawę pomieszczenia celem prowadzenia działalności produkcyjnej – produkcja maszyn i urządzeń. Zgodnie z zapisami umowy została wydzielona na potrzeby realizacji projektu część budynku produkcyjnego tj. pomieszczenia techniczne o powierzchni 300 m², posadowione na działce 216/2 położonej w obrębie ewidencyjnym 0001, objętej księgą wieczystą KI1B/00009530/4 z czynszem w wysokości 10,00 zł netto miesięcznie za każdy metr kwadratowy (3 000,00 zł netto za m-c). Umowa została zawarta na czas nieokreślony, z prawem do rozwiązania umowy z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Z zapisów § 1 pkt 4 wynikało, że dzierżawiony budynek wyposażony jest w sprawną instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną i ogrzewanie. W trakcie przeprowadzonych oględzin w miejscu realizacji projektu Zespół Kontrolny stwierdził, że stan techniczny oraz warunki panujące w wynajmowanym pomieszczeniu na dzień przeprowadzenia kontroli doraźnej był anty-sanitarny tj. nie pozwalał na jakąkolwiek możliwość zapewnienia zatrudnionym pracownikom godziwych warunków do przebywania i wykonywania pracy jak również spania czy mieszkania na stałe pod adresem ul., co potwierdza dokumentacja fotograficzna wykonana podczas oględzin. Powyższe stwierdzenie wynika również z tego, że powierzchnia pomieszczenia (hangaru) licząca ok. 30 m² była zbyt mała aby jednocześnie pomieścić zakupione urządzenia oraz zapewnić pracownikom miejsce do zamieszkiwania, przy równoczesnym braku zaplecza sanitarnego, socjalnego oraz mieszkalnego z przeznaczeniem przestrzeni prywatnej dla każdego pracownika. Pomieszczenie jest nieogrzewane, ściany i podłoga (sama wylewka) są nieocieplone a drzwi wejściowe frontowe są nieszczelne z blachy falistej, co wyklucza pracę w danym pomieszczeniu w okresie jesienno-zimowym. W takim stanie rzeczy, Zespół Kontrolny nie

miał możliwości przeprowadzenia czynności kontrolnych oraz nie mógł potwierdzić, że w miejscu tym jest prowadzona działalność, przechowywana jest dokumentacja dotycząca realizacji projektu jak również, że jest realizowany projekt nr RPSW..... Instytucja Zarządzająca podkreśla, że na dzień kontroli doraźnej Beneficjent nie zgłaszał do tut. Urzędu zmiany miejsca realizacji projektu. Natomiast za pośrednictwem systemu SL2014 w dniu 4 lipca 2022 r. przesłał korespondencję, w której poinformował o zmianie siedziby
..... na adres: ul., Zgodnie z § 22 ust. 1 umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był do zgłoszenia Instytucji Zarządzającej w formie pisemnej w Załączniku nr 3 (dostępnym na stronie internetowej Instytucji Zarządzającej pod adresem <http://www.2014-2020.rpo-swietokrzyskie.pl/>) zmiany dotyczące realizacji Projektu przed ich wprowadzeniem w celu uzyskania pisemnej akceptacji. Strony Umowy uzgadniają zakres zmian w niniejszej umowie, które są niezbędne dla zapewnienia prawidłowej realizacji Projektu, w efekcie czego Beneficjent przedkłada do Instytucji Zarządzającej uaktualniony wniosek o dofinansowanie. Jednak w momencie wykrycia niezgodności z umową o dofinansowanie projektu oraz Biznes Planem weryfikowany jest przez Instytucję Zarządzającą jej wpływ na zachowanie celów i wskaźników projektu. W ślad za wystosowanym przez Instytucję Zarządzającą w dniu 20 czerwca 2022 r. pismem dotyczącym wyjaśnienia powodu nieobecności Beneficjenta w miejscu realizacji projektu, braku zakupionych urządzeń oraz osób zatrudnionych pod adresem oddziału Spółki czyli ul. w, Prezes Spółki Pan poinformował pismem w dniu 18 lipca 2022 r., że „(...) był zmuszony do opuszczenia miejsca realizacji projektu, gdyż Spółka wypowiedziała Beneficjentowi umowę dzierżawy (...)”, nie załączając do rzeczonoego pisma kopii wypowiedzenia umowy dzierżawy miejsca realizacji projektu. Instytucja Zarządzająca ponownie pismem z dnia 7 września 2022 r. wezwała Beneficjenta do przedłożenia kopii wypowiedzenia umowy dzierżawy miejsca realizacji projektu, wskazanie miejsca gdzie znajdują się urządzenia zakupione w ramach projektu oraz wskazania osób zatrudnionych i pracujących w obecnie w ramach realizacji projektu. Beneficjent w ślad za wystosowanym pismem przedłożył w dniu 28 października 2022 r. jedynie umowę najmu lokalu zawartą w dniu 10 października 2022 r. w Kielcach pomiędzy z siedzibą w Kielcach, ul., reprezentowaną przez Panią Prezes Zarządu a z siedzibą w przy ul., reprezentowaną przez Pana Prezesa Zarządu na wynajem pomieszczenia magazynowego położonego w Kielcach przy ul. o powierzchni 200 m². Umowa została zawarta na czas nieokreślony z zachowaniem 2-miesięcznego okresu

wypowiedzenia oraz z miesięcznym czynszem w wysokości 4 920,00 zł brutto. Zespół Kontrolny podkreślił, że do ww. umowy najmu Beneficjent nie załączył żadnej dokumentacji fotograficznej z której wynikałoby, że zakupione w ramach projektu urządzenia zostały do wynajętego pomieszczenia przewiezione i podłączone. Instytucja Zarządzająca informuje, że w sytuacji, gdy projekt nie jest realizowany z uwagi na wypowiedzenie umowy dzierżawy i poszukiwanie nowego miejsca realizacji projektu, cel projektu ani wskaźniki nie są zachowane. Od dnia opuszczenia przez Beneficjenta miejsca realizacji projektu, który to fakt został ujawniony Instytucji Zarządzającej dopiero w dniu kontroli doraźnej tj. 27 maja 2022 r. aż do momentu przedłożenia nowej umowy najmu lokalu czyli do dnia 28 października 2022 r., a więc przez okres co najmniej 154 dni (5 miesięcy i 1 dzień – jeżeli brać pod uwagę wyłącznie datę ujawnienia faktu) Instytucja Zarządzająca nie posiadała żadnej informacji, gdzie znajdują się urządzenia zakupione w ramach realizacji niniejszego projektu, co w konsekwencji wskazuje, że nie zachowano ciągłości w realizacji założonych wskaźników rezultatu projektu. Należy także nadmienić, że na dzień sporządzania Informacji Pokontrolnej z kontroli doraźnej Beneficjent
.... zgodnie z § 22 ust. 1 umowy o dofinansowanie nie przedłożył do tut. Urzędu uaktualnionego wniosku o dofinansowanie dotyczącego zmiany miejsca realizacji projektu w związku z podpisaniem nowej umowy najmu lokalu. Jeżeli nie są realizowane cele oraz utrzymane wskaźniki produktu lub rezultatu zostaje nakładana korekta, zgodnie z § 7 ust. 3 lub 4 umowy o dofinansowanie, natomiast zgodnie z § 25 umowy o dofinansowanie, Instytucja Zarządzająca może rozwiązać umowę, jeżeli Beneficjent zaprzestał realizacji Projektu lub realizuje go w sposób niezgodny z niniejszą Umową, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu oraz nie poddał się kontroli Instytucji Zarządzającej bądź innych uprawnionych podmiotów lub przedłożył dokumenty stwierdzające nieprawdę a także udzielił nieprawdziwych i nierzetelnych informacji. Organ wskazuje również, iż założeniem większości projektów realizowanych w ramach Działania 2.5 jest podniesienie konkurencyjności firm z sektora MŚP. Dofinansowanie zakupu wyposażenia ma służyć poprawie pozycji danej firmy na rynku.

Zgodnie z § 14 ust. 1 umowy o dofinansowanie Beneficjent był bowiem zobowiązany do poddania się kontroli na miejscu w zakresie prawidłowości realizacji projektu dokonywanej przez Instytucję Zarządzającą oraz inne podmioty uprawnione do jej przeprowadzenia na podstawie odrębnych przepisów.

Ponadto, na podstawie § 14 ust. 3 umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany jest zapewnić podmiotom, o których mowa w ust. 1, prawo do m.in.:

- a) pełnego wglądu we wszystkie dokumenty, w tym dokumenty elektroniczne związane z realizacją projektu, przez cały okres ich przechowywania (co najmniej do zakończenia trwałości projektu) oraz umożliwić tworzenie ich uwierzytelnionych kopii i odpisów;
- b) pełnego dostępu w szczególności do maszyn i urządzeń, obiektów, terenów i pomieszczeń, w których realizowany jest projekt lub zgromadzona jest dokumentacja dotycząca realizowanego projektu;
- c) zapewnienia obecności osób, które udzielą wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z realizacją projektu.

Jednak w dniu zaplanowanej kontroli doraźnej Beneficjent nie wypełnił obowiązków wynikających z zapisów przywołanego § 14 ust. 1 i 3 ponieważ:

- a) nie udostępnił żadnych dokumentów;
- b) nie zapewnił dostępu do maszyn i urządzeń, obiektów, terenów i pomieszczeń, w których realizowany jest projekt lub zgromadzona jest dokumentacja dotycząca realizowanego projektu;
- c) nie zapewnił obecności osób, które udzielą wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z realizacją projektu;

co zgodnie z §14 ust. 4 umowy o dofinansowanie traktowane jest jak odmowa poddania się kontroli.

Zespół kontrolny stwierdził wprost, że:

- a) Beneficjent nie realizował zakresu rzeczowego projektu zgodnie z założeniami projektu określonego we wniosku o dofinansowanie, co stanowi naruszenie § 2 ust. 2, umowy o dofinansowanie;
- b) Beneficjent nie realizował Projektu z należytą starannością oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, w trakcie realizacji Projektu oraz w okresie jego trwałości, co stanowi naruszenie § 3 ust. 1 umowy o dofinansowanie;
- c) Beneficjent w zakresie realizacji i zgodności projektu z umową o dofinansowanie naruszył § 13 ust. 1 pkt 3 umowy o dofinansowanie, z treści którego wynika, że Beneficjent zobowiązuje się do przekazywania do Instytucji Zarządzającej wszelkich dokumentów, informacji i oświadczeń związanych z realizacją Projektu, których IZ RPOWS zażąda w okresie realizacji Projektu i jego trwałości;

d) Beneficjent nie wywiązał się zgodnie z wymogami, o których mowa w rozporządzeniu ogólnym, Rozporządzeniu Wykonawczym Komisji (UE) nr 82/2014 z dnia 28.07.2014 r., oraz zapisów dokumentu pn. „Podręcznik wnioskodawcy i beneficjenta programów polityki spójności 2014-2020 w zakresie informacji i promocji” z obowiązku prawidłowego przeprowadzenia wszystkich działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących Projektu, co stanowi naruszenie § 18 ust. 1 umowy o dofinansowanie;

e) Beneficjent nie dokonał zgłoszenia w formie pisemnej zmian dotyczących realizacji Projektu przed ich wprowadzeniem w celu uzyskania pisemnej akceptacji IZ RPOWŚ, co stanowi naruszenie § 22 ust. 1 umowy o dofinansowanie.

Dodatkowo, Instytucja Zarządzająca w treści Informacji Pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r. podkreśliła, że na dzień prowadzenia czynności kontrolnych zgodnie z KRS nr Beneficjent posiadał jeden Oddział znajdujący się w ul., a prowadzona przez spółkę działalność nie została zawieszona ani też przedsiębiorca nie został wykreślony z rejestru.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyżej opisane naruszenia umowy o dofinansowanie, Instytucja Zarządzająca stwierdziła, że Beneficjent naruszył § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, § 13 ust. 1 pkt 3, § 14 ust. 1, ust. 3 i ust. 4, § 18 ust. 1 oraz § 22 ust.1. „*W związku z powyższym na podstawie § 25 ust. 2 pkt 2 i 5 umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW..... z uwagi na zaprzestanie przez Beneficjenta realizacji Projektu lub jego realizację w sposób niezgodny z Umową o dofinansowanie, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu oraz nie poddania się kontroli IZ RPOWŚ bądź innych uprawnionych podmiotów lub przedłożył dokumenty stwierdzające nieprawdę lub udzielił nieprawdziwych i nierzetelnych informacji IZ RPOWŚ na lata 2014-2020 rekomenduje rozwiązanie umowy i nałożenie 100% korekty finansowej. (...)*”.

Jednocześnie Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 143 rozporządzenia 1303/2013, art. 9 ust. 2 pkt 8 Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. ustawy wdrożeniowej ustaliła wartość korekty finansowej w następujący sposób:

$$W_k = W\% \times W_{kw} = 100\% \times 837\,375,00 \text{ zł} = 837\,375,00 \text{ zł}$$

gdzie znaczenie poszczególnych symboli jest następujące:

W_k – wartość korekty finansowej,

W_{kw} – wartość faktycznie poniesionych wydatków uznanych za kwalifikowalne, ujętych we wnioskach o płatność przedłożonych IZ RPOWŚ w trakcie realizacji przedmiotowego projektu.

W% – stawka procentowa

Jednocześnie biorąc pod uwagę montaż finansowy i $\approx 67,174205105\%$ poziom dofinansowania, korekta wydatków kwalifikowalnych wynosi: $837\,375,00\text{ zł} * \approx 67,174205105 = 562\,500,00\text{ zł}$.

Biorąc pod uwagę powyższe, Instytucja Zarządzająca nałożyła korektę finansową na wydatki kwalifikowalne w projekcie w wysokości $837\,375,00\text{ zł}$, w tym na dofinansowanie $562\,500,00\text{ zł}$. Jednocześnie z uwagi na fakt, że Beneficjent zaprzestał realizacji Projektu lub realizuje go w sposób niezgodny z Umową o dofinansowanie, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu oraz nie poddał się kontroli IZ RPOWŚ bądź innych uprawnionych podmiotów lub przedłożył dokumenty stwierdzające nieprawdę lub udzielił nieprawdziwych i nierzetelnych informacji, Instytucja Zarządzająca uznała 100 % wydatków w ramach realizowanego projektu za niekwalifikowalne.

Następnie pocztą elektroniczną w dniu 22.02.2023 r. wysłano informację z Departamentu Kontroli i Certyfikacji do Departamentu Inwestycji i Rozwoju, że do dnia wysłania rzeczzonej informacji Beneficjent nie wniósł żadnego pisma natomiast na egzemplarzu Informacji pokontrolnej załączonym do dokumentacji zawarto odręczną adnotację o treści „*Informacja wydrukowana z e-Dok. Beneficjent nie odesłał drugiego egzemplarza ani nie wniósł zastrzeżeń*”. Tym samym w związku z niezgłoszeniem żadnych zastrzeżeń przez Beneficjenta po upływie 14 dni kalendarzowych od dnia doręczenia Informacji pokontrolnej stała się ona ostateczna.

Beneficjent w dniu 14 lutego 2023 r., wystosował wniosek o rozwiązanie umowy. We wniosku tym Beneficjent wskazał, że ma wiedzę, iż rozwiązanie umowy powoduje konieczność zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych i powyższe akceptuje. Jednocześnie prosił o wskazanie dalszych formalności jakie muszą spełnić aby rozwiązać powyższą umowę za porozumieniem stron, a także o podanie kwoty zwrotu wraz z odsetkami. Instytucja Zarządzająca pismem znak IR-V.432.32.116.2019 nie wyraziła zgody na proponowane rozwiązanie, tj. na rozwiązanie umowy na mocy porozumienia stron w myśl zapisów §25 ust. 5 umowy o dofinansowanie stanowiącego, że „*Niniejsza Umowa może zostać rozwiązana w wyniku zgodnej woli Stron Umowy bądź w wyniku wystąpienia okoliczności, które uniemożliwiają dalsze wykonywanie obowiązków w niej zawartych*”. Ponieważ „*(...) mając na uwadze, iż projekt jest obecnie w trwałości i Beneficjent otrzymał dofinansowanie na jego realizację, IZ RPOWŚ na lata 2014-2020 może rozważyć rozwiązanie umowy o dofinansowanie na podstawie zapisów §25 ust. 5 umowy o dofinansowanie stanowiącego, iż „Umowa może zostać rozwiązana na wniosek Beneficjenta w terminie 30 dni od dnia złożenia do Instytucji Zarządzającej wniosku o rozwiązanie*

Umowy, jeżeli zwróci on otrzymane dofinansowanie, wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania środków na rachunek Beneficjenta (...)”.

Wychodząc jednocześnie naprzeciw oczekiwaniom Beneficjenta Instytucja Zarządzająca podała również w niniejszym piśmie łączną kwotę należności do zwrotu wg. stanu na dzień 28 lutego 2023 r., która wyniosła 848 597,00 zł, w tym należność główna stanowiąca wartość wypłaconego dofinansowania ze środków EFRR w kwocie 637 500,00 zł oraz odsetki liczone na dzień 28 lutego 2023 r. w kwocie 211 065,00 zł. Ponadto do ww. kwoty należało doliczyć 32,00 zł stanowiące koszty wysłanych do Beneficjenta upomnień oraz koszty egzekucyjne, które należało zapłacić do Urzędu Skarbowego. Następnie w niniejszym piśmie poinformowano Beneficjenta, że uregulowanie ww. zobowiązań będzie stanowiło podstawę do przygotowania porozumienia dotyczącego rozwiązania umowy o dofinansowanie.

W związku z powyższym oraz w związku ze stwierdzonymi podczas kontroli doraźnej nieprawidłowościami związanymi z naruszeniem przez Beneficjenta zapisów umowy o dofinansowanie na podstawie art. 207 ust. 8 u.f.p. Instytucja Zarządzająca przekazała do Beneficjenta pisemne wezwanie (tj. pismo znak: IR-XIV.432.2.250.2022 z dnia 19 maja 2023 r.) do zwrotu środków dofinansowania w kwocie 562 500,00 zł wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Ponadto, Instytucja Zarządzająca wskazała, że w przypadku gdy kwota dokonanego zwrotu nie wystarczałaby na pokrycie ww. kwoty dofinansowania wraz z odsetkami, pozostała do zapłaty kwota dofinansowania oraz dalsze należne odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych zostaną naliczone przez Instytucję Zarządzającą zgodnie z zapisami art. 55 § 2 i art. 62 § 1 Ordynacji podatkowej, tj. kontynuowana będzie procedura odzyskiwania ww. środków. Beneficjentowi wyznaczono termin 14 dni od dnia doręczenia wezwania na zwrot środków z odsetkami. Przedmiotowe wezwanie zostało doręczone na wskazany adres Beneficjenta w dniu 7 czerwca 2023 r.

W wyznaczonym terminie Beneficjent nie dokonał wymaganego zwrotu należności. Wobec powyższego Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2.250.2022 z dnia 28 lipca 2023 r. w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a., oraz zgodnie z art. 207 ust. 9 u.f.p. zawiadomiła Beneficjenta, że zostało wszczęte z urzędu postępowanie administracyjne w przedmiocie określenia kwoty przypadającej do zwrotu i terminu, od którego nalicza się odsetki, oraz sposobu zwrotu środków w formie decyzji w sprawie zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami. W przedmiotowym zawiadomieniu Instytucja Zarządzająca wyznaczyła 7 dniowy termin na wniesienie uwag oraz

zapoznanie się z materiałami dotyczącymi sprawy. Przedmiotowe zawiadomienie zostało doręczone na wskazany adres Beneficjenta w dniu 18 sierpnia 2023 r. W odniesieniu do ww. otrzymanego zawiadomienia Beneficjent nie dokonał zwrotu wskazanej należności, nie wniósł uwag oraz nie stawiał się celem zapoznania się z materiałami dotyczącymi sprawy.

W dniu 21 sierpnia 2023 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego wpłynęła odpowiedź na wezwanie do zwrotu, w którym ustanowiony pełnomocnik Beneficjenta wniósł w imieniu Beneficjenta o „(...) cofnięcie wezwania do zwrotu z uwagi na jego bezpodstawność oraz o niewszczywanie postępowania w przedmiocie zwrotu środków, a także (...) o odstąpienie przez Organ od uznania, iż w ramach Projektu doszło do nieprawidłowości na łączną kwotę 562 500,00 zł tytułem poniesienia wydatków niezgodnie z przeznaczeniem oraz z naruszeniem procedur (...)”. Dodatkowo do niniejszej odpowiedzi przedłożono w załączeniu Opinię prawną „(...) w przedmiocie analizy wybranych zagadnień pod kątem prawidłowości realizacji projektu „akcelerator technologii ekologicznych dla przemysłu i energetyki – paliwo z odpadów”, a także wpływu ewentualnych nieprawidłowości na odpowiedzialność karną osób reprezentujących beneficjenta z dnia 29 czerwca 2023 r., która potwierdza, że żądanie zwrotu środków z funduszy unijnych jest bezzasadne (...)” w tym również zbadaniu „(...) czy potencjalne nieprawidłowości w trakcie realizacji projektu mogły stanowić podstawę oskarżenia Pana – Prezesa Zarządu Beneficjenta o popełnienie szeregu czynów zabronionych w tym naruszenia art. 286 §1 KK w zw. z art. 294 §1 KK i art. 297 §2 KK (...)”. Odnosząc się do niniejszej opinii Instytucja Zarządzająca wskazuje, że nie jest kompetentna aby rozpatrywać i zajmować stanowisko czy poszczególne naruszenia przepisów i nieprawidłowości wynikłe z realizacji badanego projektu są czynami zabronionymi w świetle przytoczonych przepisów Kodeksu Karnego. Reasumując Instytucja Zarządzająca może odnieść się jedynie do stanowiska Beneficjenta w zakresie stwierdzonych naruszeń i nieprawidłowości nie wkraczając w kompetencje organów ścigania i sądów powszechnych w zakresie prawa karnego.

W uzasadnieniu do ww. odpowiedzi pełnomocnik Beneficjenta przedstawił historię zawarcia umowy i realizacji projektu oraz dotychczasowej korespondencji, błędnie przy tym wskazując, iż projekt został zaakceptowany przez Instytucję Pośredniczącą, albowiem dofinansowanie w Województwie Świętokrzyskim w ramach działania 2.5 „Wsparcie inwestycyjne sektora MŚP” udzielane jest wyłącznie przez Instytucję Zarządzającą także wykluczone jest aby jakkolwiek wnioski o dofinansowanie w ramach ww. działania mógł być zaakceptowany przez Instytucję Pośredniczącą. Następnie pełnomocnik Beneficjenta ustosunkowując się do stwierdzonych

naruszeń zanegował zarzut niepoddania się kontroli, wskazując, że nie został o niej powiadomiony, pomimo posługiwania się w treści informacji pokontrolnej terminem „zaplanowana kontrola doraźna”. W ocenie pełnomocnika „(...) w ten sposób Organ prawdopodobnie próbuje wywrzeć wrażenie jakoby Beneficjent z wyprzedzeniem został poinformowany o planowanym działaniu oraz celowo nie podejmował jakichkolwiek czynności. Oczywiście, spółka dostrzega, że do przeprowadzenia kontroli doraźnej nie jest obligatoryjne zawiadomienie Beneficjenta (...)”.

Ponadto pełnomocnik Beneficjenta w odpowiedzi na wezwanie zawarł również stwierdzenie w części dotyczącej okoliczności dotyczących kontroli doraźnej, że „(...) w tym kontekście niedopuszczalne są również jednoznaczne oraz błędne stwierdzenia w Informacji Pokontrolnej jakoby Beneficjent naruszył §14 ust. 1 i 3 Umowy o dofinansowanie poprzez odmowę poddania się kontroli (...)”.

W odpowiedzi na niniejszy zarzut należy wskazać, że w przypadku kontroli w trybie doraźnym etap przekazania zawiadomienia o kontroli nie jest obligatoryjny zgodnie z Rozdziałem 10- Kontrole w trybie doraźnym pkt 6) Wytycznych Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020 z dnia 17 września 2019 r. Ponadto należy zauważyć, że Beneficjent zwlekał z poinformowaniem Instytucji Zarządzającej o nierealizowaniu projektu w miejscu realizacji, tj. na ul. w co stanowi naruszenie §22 umowy o dofinansowanie. O celowym zwlekaniu w poinformowaniu Instytucji Zarządzającej o nierealizowaniu projektu w miejscu jego realizacji świadczy stan pomieszczeń na terenie zakładu w wskazujący na długotrwałe użytkowanie ich jako magazynu opału, niemożność określenia przez kierownika zakładu Pana okresu od kiedy Beneficjent zaprzestał wykorzystywać pomieszczenie do celów projektowych oraz fakt, iż Beneficjent zgodnie z umową dzierżawy miał 3-miesięczny okres wypowiedzenia a tym samym miał czas żeby poinformować Instytucję Zarządzającą o zaistniałej sytuacji, czego jednak nie uczynił. Co więcej Beneficjent nie był w stanie wskazać gdzie są przechowywane zakupione w ramach projektu maszyny i urządzenia oraz dokumentacja projektowa pomimo dwukrotnego wezwania o przedstawienie takowych informacji. Dopiero po przeszło 5 miesiącach przedstawił umowę najmu z dnia 10 października 2022 r. kolejnego lokalu wraz z informacją, że trwają w nim prace porządkowe a tym samym nadal nie jest tam prowadzona działalność spółki. Wziąwszy powyższe pod uwagę Instytucja Zarządzająca stoi na stanowisku, że Beneficjent z pełną świadomością lekceważył swoje obowiązki, które wynikają z zapisów Umowy o dofinansowanie. Natomiast w odniesieniu do zapisu „zaplanowana kontrola doraźna” oczywistym jest, że zanim kontrola się odbyła to wprawdzie została

podjęta decyzja o przeprowadzeniu rzeczowej kontroli a następnie polecenie takowe wraz z terminem jej przeprowadzenia otrzymali pracownicy Oddziału Kontroli EFRR, którzy to zaplanowali przeprowadzenie na ten dzień kontroli. Sam fakt, że kontrola jest doraźna nie wyklucza jej zaplanowania, a jednocześnie wzięwszy pod uwagę fakt, że ostatecznie nie doszła ona do skutku to należało określić, że miała się odbyć w dniu 27 maja 2022 r. w związku z tym adekwatnym jest związek frazeologiczny „zaplanowana kontrola doraźna”. Jednocześnie należy zwrócić uwagę jak faktycznie brzmi to wyrażenie w treści informacji pokontrolnej wraz z kontekstem „(...) Beneficjent nie przedstawił dokumentów w przedmiotowym zakresie, gdyż nie poddał się kontroli doraźnej, która została zaplanowana do przeprowadzenia w miejscu realizacji projektu tj. ul. „…………… w dniu 27.05.2022 r. (...)”. Tym samym niezrozumiałe są obiekcje pełnomocnika Beneficjenta w sytuacji gdzie jest nad wyraz wyraźnie wskazane, że nie wysłano do Beneficjenta zawiadomienia ponieważ nie było to obowiązkowe.

Następnie pełnomocnik Beneficjenta podnosi, że Beneficjent „(...) z przyczyn niezależnych od niego zmagał się z trudnościami lokalowymi. Początkowo …………… została zmniejszona powierzchnia dzierżawy, a następnie została wypowiedziana Umowa dzierżawy (...) mimo powyższych okoliczności, Spółka podjęła działania mające na celu dalszą realizację projektu (...)”.

Instytucja Zarządzająca podkreśla, że zgodnie z pierwotną umową dzierżawy z dnia 30 września 2017 r. zawartą pomiędzy Beneficjentem a spółką …………… zawarto zapis w §6 ust. 3, że „(...) każdej ze stron przysługuje prawo do rozwiązania umowy z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, upływającego na koniec miesiąca kalendarzowego (...)”. Wzięwszy to pod uwagę trudno znaleźć wyjaśnienie dlaczego Beneficjent zgodnie z treścią art. 22 umowy o dofinansowanie nie poinformował o niniejszym fakcie Instytucji Zarządzającej. Wszak wypowiedzenie dzierżawy lokalu z 3-miesięcznym wyprzedzeniem nie mógł być dla Beneficjenta aż tak zaskakujące, że zapomniał o tym powiadomić Instytucję Zarządzającą tym bardziej, że wiązało się to ze zmianą miejsca realizacji projektu co jak powszechnie wiadomo jest aspektem kluczowym w trakcie realizacji projektu. Co więcej do dnia sporządzenia Informacji pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z kontroli doraźnej, tj. 15 grudnia 2022 r. Beneficjent nie przedłożył uaktualnionego wniosku o dofinansowanie dotyczącego zmiany miejsca realizacji projektu. Ponadto w odpowiedzi na pismo znak KC-I.432.399.1.2022 z dnia 20 czerwca 2022 r. Beneficjent dopiero 28 października 2022 r. przedłożył umowę z dnia 10 października 2022 r. na wynajem lokalu od spółki ……………, tj. po 5 miesiącach od przeprowadzonej kontroli doraźnej. Instytucja Zarządzająca zaznacza, że tylko i wyłącznie dzięki przeprowadzeniu kontroli doraźnej uzyskała wiedzę, że Beneficjent zaprzestał

realizacji projektu pod adresem wskazanym we wniosku o dofinansowanie oraz o tym, że maszyna zakupiona ze środków dofinansowania została przez Beneficjenta wywieziona spod tego adresu.

Beneficjent usiłował również wykazać, iż stwierdzone nieprawidłowości wynikały z wprowadzonego w marcu 2020 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii COVID-19 oraz związanych z tym ograniczeń nałożonych na przedsiębiorców „(...) w szczególności ograniczenie działalności zakładów produkcyjnych (...)” w tym także te związane ze znalezieniem odpowiedniej kadry pracowniczej. W dalszej części Beneficjent zwraca uwagę, że skutkami tymi było wypowiedzenie umowy dzierżawy i konieczność przeniesienia zakupionych urządzeń do miejsca nie wynikającego z wniosku o dofinansowanie w celu należytego zabezpieczenia niniejszych urządzeń.

Nie sposób jednak nie zwrócić uwagi, że zgodnie z PKD (C.33.12.Z-naprawa i konserwacja maszyn) Beneficjent nie znajduje się w grupie przedsiębiorców objętych szczególnymi ograniczeniami nałożonymi Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. ponieważ działał on w segmencie przedsiębiorstw produkcyjnych a nie związanych z konsumpcją bądź wymagających utrzymywania dużych skupisk ludzkich. Dodatkowo na uwagę zasługuje fakt, że w maju 2022 r., tj. w czasie kiedy planowano przeprowadzić kontrolę doraźną w miejscu realizacji projektu, na terenie Rzeczypospolitej Polski zniesiono Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 maja 2022 r. stan epidemii związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 utrzymując jedynie stan zagrożenia. Jednocześnie odnosząc się do stwierdzenia Beneficjenta, że w tych okolicznościach zmuszony był prowadzić rekrutację przyszłych pracowników należy zwrócić uwagę, że jeszcze w piśmie z dnia 10 października 2022 r., tj. bez mała 5 miesięcy po zniesieniu stanu epidemii nie był w stanie za pomocą wyspecjalizowanej agencji pracy w Kielcach znaleźć wymaganej kadry. Co więcej w żadnym z wymienionych aktów prawnych nie ma sformułowanych ograniczeń dotyczących poszukiwań kadry pracowniczej. Wręcz przeciwnie ustawodawca mając na uwadze prawidłowe funkcjonowanie gospodarki dopuścił wiele rozwiązań mających ułatwić zdalne kontakty w celu ograniczenia kontaktów osobistych. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z odstępstwami wprowadzonymi przez rekomendacje Ministerstwa Funduszy i Polityki Regionalnej na które powołuje się Beneficjent zastosowanie ich poprzedzone jest wnikliwą analizą każdego przypadku. Tym samym sam fakt wystąpienia pandemii nie powoduje zaniechania stosowania wszelkich reguł jakim powinien poddać się Beneficjent. Wyłącznie w przypadku kiedy zaistniała siła wyższa faktycznie uniemożliwia wywiązanie się ze zobowiązań można odstąpić po wnikliwej analizie od wymogu stosowania rzeczonych reguł. Jednak w przypadku Beneficjenta nie

sposób dopatrzeć się takich nieprzewidzianych okoliczności ponieważ wypowiedzenie umowy musiało być poprzedzone 3-miesięcznym okresem wypowiedzenia, natomiast konieczność rekrutacji pracowników znana była Beneficjentowi od dnia złożenia wniosku, tj. od 31 października 2017 r. Dodatkowo należy zauważyć, że od 16 maja 2022 roku, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 maja 2022 r., zniesiony został stan epidemii, a obowiązywać zaczął stan zagrożenia epidemicznego.

Jeśli chodzi o dokument potwierdzający faktyczne wypowiedzenie umowy dzierżawy to Instytucja Zarządzająca zaznacza, że nie został on dostarczony do siedziby urzędu pomimo wezwania Beneficjenta. Również z pisma sygn. PG-I-DK-7414/21 z dnia 29 września 2022 r. otrzymanego z Komendy Miejskiej Policji w Kielcach, której również zadano takie pytanie uzyskano odpowiedź, że „(...) nie ustalono gdzie w chwili obecnej znajdują się wspomniane urządzenia (...)”, co jednoznacznie wskazuje na celowe działania w celu ukrycia lokalizacji posadowienia maszyn zakupionych w ramach realizacji projektu. Beneficjent przedstawił jedynie umowę wynajmu lokalu z dnia 10 października 2022 r. ale jednocześnie zwrócił uwagę, że wynajęte pomieszczenie musi zostać dostosowane do jego potrzeb a zatem z kontekstu nadal wynika, że zakupione w ramach realizacji projektu maszyny nie są tam posadowione.

W przypadku pozostałych wskaźników rezultatu, tj. Liczba wprowadzonych innowacji nie technologicznych [szt.], Liczba wprowadzonych innowacji procesowych [szt.], Liczba wprowadzonych innowacji produktowych [szt.] wystarczyło prawidłowo udokumentować ich osiągnięcie ale tego Beneficjent również nie uczynił. W przypadku wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji nie technologicznych zgodnie z założeniami pkt 14 w części 2-2 Biznes Planu Beneficjent przewidywał utworzenie strony internetowej w języku polskim i angielskim, udział w wydarzeniach branżowych w celach reklamowych (targi i konferencje) oraz przygotowanie i wdrożenie marki „ProRDF” w wymiarze polskim i międzynarodowym.

Jednocześnie z treści Informacji pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 wynika, że w trakcie czynności kontrolnych próbowano zweryfikować informacje przekazane przez Beneficjenta przy czym okazało się, że faktyczny wygląd strony odbiega od deklarowanego natomiast wszelkie próby wejścia w szczegóły strony kończyły się niepowodzeniem: „(...) *Zespół Kontrolny w trakcie sporządzania niniejszej Informacji Pokontrolnej w ramach czynności potwierdzających osiągnięcie rzeczonych wskaźnika podjął za pomocą przeglądarki internetowej próbę wyszukania strony internetowej z takimi samymi logami i wyglądem strony jakie zostały zaprezentowane w dokumentacji papierowej. Uzyskany wynik wielce odbiegał od tego*

zaprezentowanego przez Beneficjenta, brak było informacji o realizowanym projekcie, nie widniały żadne logotypy na stronie Beneficjenta oraz sam układ strony był inny niż ten przedstawiony w wersji papierowej. Wszelkie próby wejścia w zakładki zamieszczone na sprawdzanej stronie Beneficjenta kończyły się wyskoczeniem komunikatu że "Witryna jest źle skonfigurowana lub zegar systemowy ma ustawioną nieprawidłową datę oraz certyfikat witryny prawdopodobnie wygasł, co uniemożliwia programowi nawiązanie bezpiecznego połączenia" (...)". Reasumując brak jest jakichkolwiek podstaw do tego by uznać, że rzeczony wskaźnik w jakimkolwiek zakresie został zrealizowany. Jednocześnie należy wskazać, że wpływ jakichkolwiek czynników zewnętrznych na omawiany wskaźnik w tym epidemii, wypowiedzenia umowy dzierżawy, czy też wybuchu wojny na Ukrainie był zerowy i zależał jedynie od woli Beneficjenta ponieważ w przypadku tworzenia strony internetowej można było to zlecić zdalnie z każdego miejsca na świecie, tym samym brak jest jakichkolwiek obiektywnych czynników aby uznać, że proces ten mógł być zakłócony przez jakiegokolwiek czynniki zewnętrzne w tym siłę wyższą.

Następnie w przypadku wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji procesowych zgodnie z założeniami pkt 7 w części 2-2 Biznes Planu Beneficjent twierdził, że innowacja ta dotyczy autorskiego sposobu hartowania „Hardening ProRDF” wykonanych w ramach projektu elementów, tj. filtrów, separatorów, urządzeń do uzdatniania oraz waloryzacji pod kątem produkcji paliwa alternatywnego. Hartowanie wykonanych elementów miało być zlecane do specjalistycznych hartowni, która na podstawie dostarczonej przez Beneficjenta technologii dokonywać miały zahartowania elementów składowych produktów Beneficjenta. Analogicznie jak poprzednio Beneficjent nie dostarczył żadnych wiarygodnych dokumentów potwierdzających przeprowadzenie chociażby jednego procesu hartowania wyprodukowanego przez siebie elementu. Przedłożył jedynie oświadczenie o realizacji wskaźnika nie poparte żadnym wiarygodnym dokumentem w postaci zlecenia wykonania hartowania, protokołu odbioru czy też faktury za taką usługę. Co więcej dokument przedstawiony przez Beneficjenta w celu potwierdzenia wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji produktowych dodatkowo poddaje w wątpliwość a wręcz utwierdza na stanowisku, że nie została wprowadzona żadna innowacja procesowa, ponieważ skoro wątpliwym jest czy faktycznie doszło do sprzedaży finalnego produktu to tym bardziej mało prawdopodobnym jest aby zaszły procesy prowadzące do wytworzenia takiego produktu. Beneficjent w celu udokumentowania zrealizowania wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji produktowych przedłożył fakturę sprzedaży separatora magnetycznego. W trakcie czynności wyjaśniających Zespół kontrolny pismem znak KC-I.432.399.2.2021 z dnia 20 września 2022 r. zwrócił się do

Policji z zapytaniem czy „(...) faktura nr z dnia 25.08.2021 r. wystawiona wobec nabywcy, dotycząca sprzedaży separatora magnetycznego na kwotę 14 760,00 zł brutto na potwierdzenie wskaźnika rezultatu, potwierdza prawdziwość zdarzenia gospodarczego? (...)”. W wyniku czego otrzymano pismem sygn. PG-I-DK-7414/21 z dnia 29 września 2022 r. odpowiedź z Komendy Miejskiej Policji w Kielcach o treści: „(...) przesłuchano właściciela firmy, który potwierdził, iż nigdy nie zakupił separatora magnetycznego od firmy, w związku z czym firma nie mogła wystawić faktury o nr z dnia 25.08.2021 r. (...)”. Wziąwszy powyższe pod uwagę na podstawie przedstawionej przez Beneficjenta dokumentacji nie sposób potwierdzić realizacji wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji produktowych, ponieważ z pisma przekazanego przez organy ścigania wynika, że nie doszło do takiego zdarzenia. W związku z czym nie można również potwierdzić wprowadzenia innowacji procesowej i realizacji wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji procesowych ponieważ skoro nie doszło do sprzedaży produktu to nie doszło także do procesów tworzących ten produkt. Tym bardziej, że pierwszą i poważną wątpliwość budziło zdarzenie dotyczące właśnie zlecenia procesu hartowania, który miał doprowadzić do wytworzenia produktu. Reasumując wszystkie zdarzenia dotyczące produktu i procesu produkcyjnego są wątpliwe i wykluczają się nawzajem.

Jednocześnie powyższy opis dotyczący wskaźników rezultatu powinien w sposób wyczerpujący odpowiadać na dalsze zarzuty pełnomocnika Beneficjenta, który wskazuje między innymi, że Beneficjent wprowadził strategię o charakterze marketingowym. Jednocześnie wskazał, że „(...) poszczególne kwestie wskazane przez Organ nie wpływają na ogólną realizację całego projektu (...)”. Ponadto Beneficjent twierdzi, że przedłożył w aspekcie innowacji procesowej stosowne oświadczenie, które nie zostało zakwestionowane przez Instytucję Zarządzającą i jednocześnie podnosi, że instytucja wskazuje, iż oświadczenie jest niewystarczające i „(...) w jej ocenie Beneficjent powinien przedłożyć dodatkowe dokumenty-jednak taki obowiązek nie wynika z wniosku o dofinansowanie (...)”. Odnosząc się do niniejszej tezy należy zauważyć, że zgodnie z pkt 14 Podrozdziału 5.2 Kontrola w miejscu realizacji projektu lub w siedzibie beneficjenta Wytycznych w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020 z dnia 17 września 2019 r. oznacza, że „(...) Przyjęcie ustnych wyjaśnień lub oświadczeń w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych dokonywane jest z zachowaniem art. 23 ust. 9 ustawy wdrożeniowej (...)”, tj. wskazany artykuł ustawy wdrożeniowej mówi, iż „(...) Z czynności kontrolnej polegającej na oględzinach oraz przyjęciu ustnych wyjaśnień lub oświadczeń sporządza się protokół. Protokół

podpisują osoba kontrolująca i pozostałe osoby uczestniczące w tej czynności (...)". Tym samym oświadczenie złożone przez Beneficjenta ma walor jedynie **dokumentu prywatnego sporządzonego w formie pisemnej, który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie**. Dokument prywatny nie dowodzi wprost tego, że miały miejsce fakty w nim podane a tym samym nie może stanowić dowodu dla Instytucji Zarządzającej tym bardziej, że już wcześniej wykazano, że dokumenty składane przez Beneficjenta należy traktować ze szczególną ostrożnością. Jednocześnie Beneficjent odnosząc się do zapisów dotyczących innowacji produktowej wskazuje, iż Instytucja Zarządzająca twierdzi że Beneficjent nie osiągnął rzeczzonego wskaźnika „(...) *ponieważ faktura na zakup separatora magnetycznego jest rzekomo nierzetelna (...)*". Dodatkowo Beneficjent wskazuje, że „(...) *Instytucja Zarządzająca tylko na tej podstawie twierdzi, że nie została wprowadzona innowacja produktowa. Należy jednak podkreślić, że zakup jednej maszyny nie przesądza o całościowej realizacji wskaźnika (...)*". Odnosząc się do tych stwierdzeń Instytucja Zarządzająca wskazała, że brak jest jakichkolwiek innych (wiarygodnych lub niewiarygodnych) dokumentów potwierdzających realizację wskaźnika przez Beneficjenta a posiadane dokumenty wskazują jednoznacznie, że wskaźnik nie został osiągnięty (vide: pismo sygn. PG-I-DK-7414/21 z dnia 29.09.2022 r. Komendy Miejskiej Policji w Kielcach). Na marginesie należy jednak zauważyć, że do pełnej realizacji omawianego wskaźnika należało zgodnie z zapisami Biznes Planu wyprodukować i sprzedać 4 rodzaje urządzeń, tj. separatory, filtry, urządzenia do waloryzacji i urządzenia do uzdatniania, które dzięki zastosowaniu technologii: *Hardening ProRDF*”, pozwalają na bezpieczne oraz efektywne przetwarzanie frakcji odpadów komunalnych. Tym samym, jak słusznie zauważył Beneficjent, sprzedaż jednego urządzenia nie przesądziła o całościowej realizacji wskaźnika innowacji produktowej ponieważ do tego aby wskaźnik mógł zostać uznany za zrealizowany należało wyprodukować i sprzedać co najmniej po jednym urządzeniu z każdego rodzaju. Tym samym innowacja procesowa również nie mogła zostać uznana za zrealizowaną.

Ponadto w zakresie wskaźnika zatrudnienia Beneficjent twierdzi, że „(...) *jedynie deklarował (co nie jest tożsame z obowiązkiem), że zamierza zatrudnić mieszkańców województwa świętokrzyskiego (...)*". Jednak zgodnie z pkt 13a w części 2-1 Biznes Planu „(...) *deklaracje powyższe umożliwiają otrzymanie dodatkowych punktów w ocenie merytorycznej i z tego względu stanowią zobowiązanie wnioskodawcy do spełnienia określonego warunku. Kwestia wypełnienia tego zobowiązania będzie monitorowana w okresie realizacji i trwałości projektu, a jego niedopełnienie może zostać uznane za znaczącą modyfikację projektu, co może skutkować*

koniecznością zwrotu dofinansowania (...)". Wziąwszy powyższe pod uwagę Beneficjent zdawał sobie sprawę z podjętego zobowiązania w związku z czym dziwi fakt, że twierdzi iż „(...) *powiązanie tego wskaźnika z regionem świętokrzyskim ma wyłącznie pośredni charakter. Należy zatem uznać, że obowiązkiem Beneficjenta nie było zatrudnienie pracowników z województwa świętokrzyskiego (...)*". Wziąwszy pod uwagę powyższe stwierdzenia Beneficjent z pełną świadomością i premedytacją zatrudniał osoby zameldowane na stałe spoza terenu województwa świętokrzyskiego do czego sam się przyznał w powyższym fragmencie. Dodatkowo Beneficjent wskazuje, że „(...) *z uwagi na nadzwyczajne okoliczności, spółka była zmuszona do przeniesienia produkcji, w związku z czym powyższa deklaracja stała się niemożliwa do wykonania z przyczyn niezależnych od Beneficjenta (...)*". Jednym słowem Beneficjent w piśmie z dnia 16 sierpnia 2023 r. na stronie 15 w lit. a wprost wskazuje, że przeniósł produkcję poza teren województwa świętokrzyskiego i w związku z tym faktem nie miał możliwości zatrudniania pracowników z województwa świętokrzyskiego. Tym samym Beneficjent wprost przyznał się do znaczącej modyfikacji projektu. Jednocześnie naruszył także swoje zobowiązanie z części IV wniosku o dofinansowanie gdzie w pkt dot. trwałości projektu „(...) *szczegółowo zobowiązuje się, że: 1) nie zaprzestanie prowadzenia działalności produkcyjnej oraz nie przeniesie jej poza obszar objęty programem (...) 3) nie będzie miała miejsca istotna zmiana wpływająca na charakter operacji, jej cele lub warunki wdrażania, która mogłaby doprowadzić do naruszenia jej pierwotnych celów (...)*". Wziąwszy powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że Beneficjent dokonał znaczącej modyfikacji projektu, poprzez zaprzestanie realizacji projektu w miejscu do tego przewidzianym i przeniesieniem maszyn i urządzeń zakupionych w ramach realizacji projektu poza obszar objęty programem co jest naruszeniem art. 71 rozporządzenia ogólnego. Zgodnie z tym artykułem w przypadku operacji obejmującej inwestycje produkcyjne dokonuje się zwrotu wkładu z Europejskich Funduszy Strategicznych Inwestycji w skład którego wchodzi również Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego z którego finansowany jest niniejszy projekt jeżeli w okresie trzech lat od płatności końcowej na rzecz beneficjenta nastąpi zaprzestanie działalności produkcyjnej lub przeniesienie jej poza obszar objęty programem. Reasumując sam fakt, przeniesienia działalności produkcyjnej, do czego powyżej przyznał się sam Beneficjent bezapelacyjnie powoduje konieczność zwrotu środków z funduszy unijnych.

Jednocześnie nawiązując do wszystkich zastrzeżeń Beneficjenta dotyczących realizacji wskaźników rezultatu nie sposób zwrócić uwagi na fakt, że już w trakcie kontroli końcowej w Informacji pokontrolnej nr 114/N/II/RPO/2021/P z dnia 2 września 2021 r. poinformowano Beneficjenta, że

„(...) mając na uwadze zapis w Instrukcji wypełniania wniosków EFRR (sekcja 14 wskaźniki), który mówi, że docelowa wartość wskaźnika rezultatu powinna zostać osiągnięta w momencie zakończenia realizacji projektu, bądź w okresie bezpośrednio po tym terminie (co do zasady – w okresie 12 miesięcy od zakończenia okresu realizacji projektu, określonego w umowie o dofinansowanie), IZ RPOWŚ zaleca osiągnięcie ww. wskaźników nie później niż w terminie do dnia 31 sierpnia 2021 r. i przekazania w ciągu 14 dni od tej daty dokumentów poświadczających osiągnięcie w/w wskaźników (...)”. Następnie pismem z dnia 15 grudnia 2022 r. znak KC-I.432.399.1.2022, tj. po upływie przeszło 15 miesięcy od dnia w którym należało osiągnąć wskaźniki, Instytucja Zarządzająca po analizie dokumentów dołączonych do pism Beneficjenta (dotyczących Informacji pokontrolnej nr 114/N/II/RPO/2021/P z dnia 2 września 2021 r.) z dnia: 16 września 2021 r., 17 stycznia 2022 r., 24 lutego 2022 r., nie potwierdziła osiągnięcia kluczowych wskaźników rezultatu w tym i zatrudnienia. Co więcej sam Beneficjent pismem z dnia 10 października 2022 r. również potwierdził, że nie udało się jeszcze zatrudnić wymaganej kadry pracowniczej. Tym samym nie można mieć wątpliwości, że wskaźniki rezultatu w tym również dotyczące zatrudnienia nie zostały osiągnięte skoro potwierdza to sam Beneficjent.

Analizując przedstawioną przez pełnomocnika Beneficjenta argumentację nie można również pominąć faktu zwrócenia się przez Beneficjenta z wnioskiem o rozwiązanie umowy w drodze porozumienia stron. Odnosząc się do zastrzeżeń Beneficjenta, iż ostatecznie Instytucja Zarządzająca nie rozwiązała umowy o dofinansowanie ponieważ uznała, że projekt powinien być mimo wszystko realizowany a tym samym jak dowodzi Beneficjent powinien również być wydłużony okres trwałości, należy wyjaśnić, że Instytucja Zarządzająca pismem z dnia 27 października 2023 r. wystosowała do Beneficjenta wypowiedzenie umowy na podstawie §25 ust. 2 pkt 2 i 5, tym samym czyniąc stwierdzenia Beneficjenta nieaktualnymi i bezzasadnymi. Należy podkreślić, że w wyniku otrzymania wezwania do zwrotu oraz zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 28 lipca 2023 r. pełnomocnik Beneficjenta złożył odpowiedź na wezwanie do zwrotu w którym wnosi o cofnięcie wezwania do zwrotu z uwagi na jej bezpodstawność oraz o niewszczywanie postępowania w przedmiocie zwrotu środków. Wziąwszy powyższe pod uwagę nie sposób zgodzić się z taką tezą ponieważ przeczy ona wszelkim prawom logiki. Skoro Beneficjent występuję o rozwiązanie umowy i prosi o wskazanie wysokości kosztów dofinansowania do zwrotu deklarując jednocześnie, że zdaje sobie sprawę z konieczności pokrycia odsetek ustawowych oraz prosi o wskazanie „(...) dalszych formalności jakie muszą spełnić aby rozwiązać powyższą umowę (...)” a następnie po uzyskaniu informacji niezbędnych do rozwiązania umowy negocjuje za

pośrednictwem swojego pełnomocnika chęć zwrotu dofinansowania z uwagi na fakt, że „(...) wezwanie do zwrotu stanowi bezpośrednią konsekwencję wyników kontroli przeprowadzonej w 2022 r., zaś szczegółowe zarzuty zostały sformułowane w Informacji Pokontrolnej (...)”. Nigdzie Beneficjent nie wspominał, że pragnie zwrócić jedynie część dofinansowania tylko literalnie stwierdził, że chce zwrócić dofinansowanie wraz z odsetkami oraz rozwiązać umowę. Natomiast Instytucja Zarządzająca wskazała w jakim trybie dopuszcza rozwiązanie umowy o dofinansowanie i wskazała wysokość kwoty do zwrotu zgodnie z prośbą Beneficjenta. Tym samym niezrozumiałe jest teraz stanowisko Beneficjenta oraz odmowa zwrotu środków pobranego dofinansowania.

Następnie pełnomocnik Beneficjenta podnosi, że zespół kontrolny stwierdził, że Beneficjent w dniu kontroli doraźnej nie udostępnił żadnych dokumentów co w ocenie Beneficjenta nie jest prawdą i przytacza fragment informacji z kontroli doraźnej „(...)” *Organ w Informacji pokontrolnej wskazuje, że Beneficjent dnia 28 października 2022 r. przedłożył umowę najmu lokalu (s. 6 Informacji Pokontrolnej) (...)*”. Dalej Pełnomocnik pisze, że zdaniem zespołu kontrolnego „(...) Beneficjent nie zapewnił dostępu do maszyn i urządzeń, obiektów, terenów i pomieszczeń, w których realizowany jest projekt lub zgromadzona jest dokumentacja dotycząca realizowanego projektu” oraz „(...), Beneficjent nie dopełnił obowiązków informacyjnych w tym nie przedłożył uaktualnionego wniosku o dofinansowanie oraz nie przekazywał w sposób natychmiastowy wszystkich dokumentów żądanych przez Organ (...)”.

Odnosząc się do tego zarzutu należy przytoczyć pełen zapis z Informacji Pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z dnia 15 grudnia 2022 r.: „(...) W dniu zaplanowanej kontroli doraźnej, tj. 27.05.2022 r. Beneficjent nie wypełnił obowiązków wynikających z zapisów przywołanego § 14 ust. 1 i 3 umowy o dofinansowanie projektu, ponieważ: - nie udostępnił żadnych dokumentów (...)”, w świetle którego teza pełnomocnika jest błędna ponieważ jest wyrwana z kontekstu.

To, że Beneficjent na późniejszym etapie przedstawił jakiś dokument nie znaczy, że wypełnił swoje zobowiązania w dniu kontroli. Dodatkowo sam pełnomocnik zwraca uwagę, że „(...) Natomiast sam Beneficjent wskazuje, że Organ miał dostęp do części dokumentacji projektowej – na co wskazują chociażby poprzednie informacje pokontrolne. W związku z tym nie można uznać, że spółka nie udostępniała dokumentacji dotyczącej realizowanego projektu (...)”. Odnosząc się do tego fragmentu nie sposób nie zauważyć stwierdzenia samego pełnomocnika że „Organ miał dostęp do części dokumentacji projektowej”, co jest prawdą ponieważ uzyskano dostęp tylko do części dokumentacji a Beneficjent nawet w odpowiedzi na wezwania o przedstawienie dokumentów potwierdzających m.in. wypowiedzenie umowy dzierżawy nie dostarczył takowych. Tym samym

sam pełnomocnik Beneficjenta potwierdza trafność sformułowań zawartych w treści informacji pokontrolnej. Faktem jest, że obowiązkiem Beneficjenta jest zgodnie z §13 ust. 1 umowy o dofinansowanie niezwłoczne informowanie Instytucji Zarządzającej o zaistniałych nieprawidłowościach lub o zamiarze zaprzestania realizacji projektu w co wchodzi również zaprzestanie realizacji projektu w przewidzianym we wniosku o dofinansowanie miejscu jego realizacji ponieważ samo z siebie jest to nieprawidłowością. Ponadto zgodnie z ust 3 ww. paragrafu Beneficjent jest również zobowiązany do przekazywania Instytucji Zarządzającej wszelkich dokumentów, informacji i oświadczeń związanych z realizacją projektu, których instytucja zażąda w okresie realizacji projektu i jego trwałości. Faktem jest również, że wszelkie zmiany zgodnie z §22 umowy o dofinansowanie muszą być zgłaszane Instytucji Zarządzającej przed ich wprowadzeniem celem ich akceptacji. Reasumując Beneficjent nie wypełnił żadnego ze swoich obowiązków, które zostały powyżej opisane i dodatkowo jeszcze to potwierdził ponieważ do dnia sporządzenia informacji pokontrolnej nadal nie złożył uaktualnionego wniosku o dofinansowanie. W związku z powyższym należało stwierdzić, że argumenty Beneficjenta są co najmniej błędne. Ponadto, pomimo monitów Instytucji Zarządzającej Beneficjent nie dość, że nie udostępnił maszyn to nawet nie wskazał miejsca ich przechowywania.

W świetle powyższych ustaleń zupełnie błędne jest stanowisko Beneficjenta, że „(...) wskaźniki rezultatu dotyczące spółki są niezależne od miejsca realizacji projektu, zwłaszcza uwzględniając wytwarzany przez spółkę produkt, który jest przeznaczony na rynek ogólnoeuropejski (...)”. Z niniejszego stanowiska ponownie wynika, że Beneficjent zupełnie nie rozumie specyfiki realizacji projektu i swoich zobowiązań zawartych zarówno w Umowie jak i wniosku o dofinansowanie projektu oraz Biznes Planie.

W tym stanie faktycznym zarzuty Beneficjenta w zakresie stwierdzenia braku obecności osób, które udzieliły wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z realizacją projektu w postaci „(...) wymaganie aby osoba odpowiedzialna za realizację projektu była dostępna w trakcie kontroli doraźnej przy jednoczesnym braku jej poinformowania jest wewnętrznie sprzeczne (...)” brzmi co najmniej dziwnie wzięwszy pod uwagę, że Beneficjent w zupełności zdaje sobie sprawę, że wszystkie urządzenia zakupione w ramach projektu znajdują się poza terytorium województwa świętokrzyskiego. Dodatkowo również ze zgromadzonej dokumentacji wynika, że wszyscy pracownicy także pochodzą spoza terenu województwa świętokrzyskiego co również zostało potwierdzone przez Beneficjenta na stronie 15 odpowiedzi na wezwanie do zwrotu. Na marginesie należy również zauważyć, że oczywistym jest, że skoro prowadzi się działalność produkcyjną to

przynajmniej pracownicy linii produkcyjnej oraz osoba nadzorująca powinni znajdować się w zakładzie. Jeszcze raz należy tylko zwrócić uwagę, że specyfiką kontroli doraźnej jest fakt jej przeprowadzania bez uprzedniej zapowiedzi a obowiązkiem Beneficjenta jest tak realizować projekt żeby kontrola taka w miejscu realizacji projektu wskazanym we wniosku o dofinansowanie mogła przeprowadzić czynności oraz ewentualnie poprosić o dostarczenie dokumentacji. Jednak w niniejszym przypadku żadna z tych okoliczności nie miała miejsca. Co więcej Beneficjent nie udzielił ani nie dostarczył wszystkich żądanych informacji i dokumentów w wyniku wezwań następujących po zakończeniu kontroli doraźnej na miejscu.

W związku z powyższym oraz z uwagi na brak zwrotu wymaganej należności, Instytucja Zarządzająca stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a pismem znak: IR-XIV.432.2.250.2022 z dnia 1 września 2023 r. powiadomiła Beneficjenta, że został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie zwrotu całości dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Jednocześnie Instytucja Zarządzająca zawiadomiła Stronę, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienia Stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa nie może być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z powyższym Instytucja Zarządzająca wydłużyła termin załatwienia sprawy do dnia 30 listopada 2023 r. W terminie 7 dni od daty doręczenia zawiadomienia, Beneficjent mógł zapoznać się z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Dokumentacja została udostępniona do wglądu w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach, Departament Inwestycji i Rozwoju, Kielce ul. Sienkiewicza 63. Przedmiotowe zawiadomienie zostało doręczone na wskazany adres Beneficjenta w dniu 26 września 2023 r. W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją oraz nie wniósł uwag czy zastrzeżeń co do prowadzonego postępowania.

Wobec powyższego, w dniu 6 grudnia 2023 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał decyzję nr 313/23 określającą spółce

..... przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków EFRR w łącznej wysokości: **562 500,00 zł**, termin od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków.

W uzasadnieniu swej decyzji Instytucja Zarządzająca wskazała, że cel projektu nie został osiągnięty, wobec czego doszło do naruszenia postanowień §2 ust. 2, §3 ust. 1, §13 ust. 1 pkt 3, §14 ust. 1, ust. 3 i ust. 4, §18 ust. 1 oraz §22 ust. 1 Umowy o dofinansowanie wskutek zaprzestania

przez Beneficjenta realizacji Projektu lub jego realizację w sposób niezgodny z Umową o dofinansowanie, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu oraz nie poddanie się kontroli IZ RPOWŚ bądź innych uprawnionych podmiotów lub przedłożenie dokumentów stwierdzających nieprawdę lub udzieleniu nieprawdziwych i nierzetelnych informacji, a co za tym idzie wszystkie środki wypłacone w ramach umowy o dofinansowanie zostały poniesione z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu, tym samym podlegają one zwrotowi.

W przewidzianym prawem terminie, pełnomocnik Beneficjenta złożył do Urzędu Marszałkowskiego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr 313/23 z dnia 6 grudnia 2023 r. Pełnomocnik Beneficjenta wniósł również o uchylenie decyzji w całości oraz umorzenie postępowania w pierwszej instancji w całości jako bezprzedmiotowego. Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Beneficjenta zarzucił Instytucji Zarządzającej naruszenie przepisów postępowania, tj.: art. 7, art. 11, art. 77 §1 oraz art. 80 k.p.a w związku z art. 67 ust. 1 u.f.p. *„polegające na braku wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego oraz nierozpatrzeniu całokształtu okoliczności faktycznych mających wpływa na wynik sprawy”*.

Beneficjent w przedmiotowym wniosku zaskarżonej decyzji zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego takich jak:

- art. 207 ust. 1 pkt 2 i ust. 9 ust. 11 u.f.p. w związku z art. 2 pkt 36 oraz art. 143 ust. 2 rozporządzenia ogólnego *„poprzez bezpodstawne sformułowanie rzekomych nieprawidłowości”*;
- art. 2 pkt 36 w związku z art. 143 ust. 2 rozporządzenia ogólnego *„poprzez naruszenie zasad zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów (...), skutkujące zobowiązaniem Beneficjenta do zwrotu całości dofinansowania podczas gdy Organ nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego (...), w szczególności nie wykazał wystąpienia rzeczywistej lub potencjalnej szkody w budżecie ogólnym Unii Europejskiej”*;
- art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. w związku z art. 107 §3 k.p.a. w związku z art. 143 ust. 2 rozporządzenia ogólnego w związku z art. 5 ust 4 Traktatu o Unii Europejskiej. Maastricht. 1992.02.07 (Dz. U. 2004.90.864/30 z dnia 2004.04.30), zwanego dalej: „TUE” *„poprzez żądanie przez Organ zwrotu całości wypłaconego dofinansowania, podczas gdy Organ nie dokonał oceny wpływu rzekomych uchybień na wysokość żądanej do kwoty zwrotu (...)”*;
- art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. oraz art. 184 u.f.p. w związku z art. 98 ust. 2 w związku z art. 2 pkt 36 rozporządzenia ogólnego w związku z art. 5 ust. 4 TUE w związku z art. 52 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz. U. UE. C. 2007.303.1 z dnia 2007.12.14), zwanej dalej:

„KPP” „przez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że przez „inne obowiązujące procedury” o których mowa w przepisie art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. można rozumieć dokumenty opracowane przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, Wytucznych w zakresie kwalifikowalności wydatków niestanowiące przepisów prawa powszechnie obowiązującego czy umowę o dofinansowanie, w sytuacji w której Rozporządzenie 1303/2013 wyraźnie wskazuje, że za nieprawidłowość uznać wyłącznie należy naruszenie przepisów prawa unijnego lub prawa krajowego (...);”;

- art. 207 u.f.p. w związku z art. 481 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r. poz. 1610, z późn. zm.), zwanego dalej: „k.c.” „poprzez jego błędną wykładnię skutkującą uznaniem, iż zachodzą bezwzględne przesłanki do zastosowania ww. przepisu i wezwania Beneficjenta do zwrotu pobranych w ramach dofinansowania środków wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej Decyzji (...) podczas gdy Organ powinien był zastosować cywilnoprawny reżim naliczania odsetek określony w art. 481 KC” ;

Ponadto, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zawarto również inne naruszenia prawa w związku z wydaniem decyzji tj.: art. 12 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. 2023 r. poz. 221, z późn. zm.), art. 8 k.p.a. w związku z art. 67 ust. 1 u.f.p. „poprzez prowadzenie postępowania w sposób nie budzący zaufania do organów władzy publicznej (...)”.

Przed wydaniem niniejszej decyzji stosownie do postanowień art. 10 § 1 k.p.a. Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.2.250.2022 z dnia 12 lutego 2024 r. zawiadomiła Stronę, że przygotowany został materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy. Ponadto, przedmiotowym pismem Instytucja Zarządzająca powiadomiła Stronę o możliwości zapoznania się w siedzibie Instytucji Zarządzającej z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja oraz o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia. Jednocześnie zgodnie z art. 36 § 1 k.p.a., Instytucja Zarządzająca zawiadomiła, że ze względu na konieczność doręczenia niniejszego pisma oraz umożliwienie Stronie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa nie może być rozpatrzona w ustawowym terminie informując, że zostanie ona załatwiona do dnia 24 kwietnia 2024 r. Pismo zostało odebrane w dniu 19 lutego 2024 r.

W przewidzianym zawiadomieniem terminie, Beneficjent nie zgłosił się w celu zapoznania się z dokumentami oraz nie dokonał zwrotu środków dofinansowania.

Po ponownej analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego należało stwierdzić, co następuje:

Celem postępowania prowadzonego na skutek wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, przeprowadzonego przez Instytucję Zarządzającą była ponowna analiza sprawy co do istoty, a zatem powtórna weryfikacja i analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego uwzględniająca przy tym argumentację zgłaszaną przez pełnomocnika Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zgodnie z art. 6 ustawy wdrożeniowej, system realizacji programu operacyjnego zawiera warunki i procedury obowiązujące instytucje uczestniczące w realizacji programów operacyjnych, obejmujące w szczególności zarządzanie, monitorowanie, sprawozdawczość, kontrolę i ewaluację oraz sposób koordynacji działań podejmowanych przez instytucje. Podstawę systemu realizacji programu operacyjnego mogą stanowić w szczególności przepisy prawa powszechnie obowiązującego, wytyczne, szczegółowy opis osi priorytetowych programu operacyjnego, opis systemu zarządzania i kontroli oraz instrukcje wykonawcze zawierające procedury działania właściwych instytucji.

Następnie, zgodnie z treścią art. 9 ust.1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej instytucją zarządzającą jest zarząd województwa w przypadku regionalnego programu operacyjnego. Ponadto, zgodnie z art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej, do zadań instytucji zarządzającej należy odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w u.f.p. albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu, w tym wydawanie decyzji o zwrocie środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań.

Zgodnie z art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. w przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, to podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.

Na podstawie art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 8, organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej w rozumieniu ustawy o zasadach realizacji programów, wydaje decyzję określającą kwotę przypadającą do zwrotu i termin, od którego nalicza

się odsetki, oraz sposób zwrotu środków, z uwzględnieniem ust. 2, oraz zawierającą pouczenie o sankcji wynikającej z ust. 4 pkt 3, z zastrzeżeniem ust. 7.

W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio przepisy działu III Ordynacji podatkowej.

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

W świetle art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2023 r. poz. 572 z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy o samorządzie województwa decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Podstawowy akt prawa krajowego, który określa zasady prowadzenia polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, podmioty prowadzące tę politykę oraz tryb współpracy między nimi, stanowi ustawa wdrożeniowa. Zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest zarząd województwa. Do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi (vide: art. 9 ust. 2):

- zawieranie z wnioskodawcami umów o dofinansowanie projektu lub podejmowanie decyzji o dofinansowaniu projektu,
- zlecanie płatności, o których mowa w art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz zlecanie wypłaty współfinansowania krajowego z budżetu państwa w ramach krajowego lub regionalnego programu operacyjnego na rzecz beneficjentów, a w przypadku programu EWT - dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów,
- prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów - w przypadku regionalnego programu operacyjnego,
- monitorowanie postępów realizacji programu operacyjnego,
- nakładanie korekt finansowych,

- odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu. Wykonując te zadania instytucja zarządzająca powinna uwzględniać zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów w ramach programu oraz zapewniać przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektów.

To właśnie w umowie o dofinansowanie określono szczegółowo zasady realizacji, prawa i obowiązki stron, konsekwencje naruszeń i nieprawidłowości.

Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne. Wiąże się jednak z szeregiem obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winny być wydatkowane w sposób celowy i oszczędny, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu.

W związku z tym, Instytucja Zarządzająca w przypadku stwierdzenia, iż projekt jest realizowany niezgodnie z jego założeniami i w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami, nie ma możliwości uznania za kwalifikowalne wydatków, które są niezgodne z zapisami zawartymi w umowie o dofinansowanie tj. zgodnie z § 1 ust. 8 umowy o dofinansowanie: *„za wydatki kwalifikowalne należy rozumieć wydatki lub koszty uznane za kwalifikowalne i spełniające kryteria, zgodnie z rozporządzeniem ogólnym, jak również w rozumieniu ustawy wdrożeniowej i przepisów rozporządzeń wydanych do tej ustawy oraz zgodnie z wytycznymi wskazanymi w § 1 ust.4 lit. e).”*

Zgodnie z prawem wspólnotowym (tj. m.in. rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 - Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 289-302, z późn. zm., rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu - Dz.U.UE.L.2014.187.1) oraz regulacjami określonymi w dokumentach programowych (tj. *Wytyczne w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych*, wydanymi na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy

wdrożeniowej), Instytucja Zarządzająca została zobowiązana do stałego monitorowania postępów realizacji programu operacyjnego poprzez monitorowanie postępów w realizacji wskaźników.

Monitorowanie postępu rzeczowego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego jest prowadzone przez Instytucję Zarządzającą na bieżąco, na wszystkich poziomach wdrażania tego Programu, równoległe z analizą postępu finansowego, mając na uwadze rozwiązania przyjęte zgodnie z rozporządzeniem 1303/2013 w zakresie konstrukcji wskaźników w programie (art. 27 ust. 4) oraz zakresu sprawozdań z wdrażania (art. 50 i art. 111).

Instytucja Zarządzająca stwierdzając naruszenie przez Beneficjenta ww. zapisów umowy o dofinansowanie, obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania zobowiązana była do określenia kwoty nieprawidłowo wykorzystanego dofinansowania zgodnie z postanowieniami ww. art. 9 ust. 2 ustawy wdrożeniowej.

Instytucja Zarządzająca pragnie wskazać, że obowiązki państw członkowskich i Komisji w zakresie wydatkowania środków finansowych budżetu Unii doprecyzowano w odpowiednich przepisach rozporządzenia 1303/2013.

Z przepisów tych wynika, że na państwach członkowskich ciąży dwojakiego rodzaju obowiązki: po pierwsze mają ustanowić i zapewnić skuteczne funkcjonowanie systemów zarządzania i kontroli dla realizacji programów operacyjnych, a po drugie, prowadzić działania w odniesieniu do nieprawidłowości: zapobiegać im, wykrywać je, odzyskiwać kwoty wypłacone nienależnie oraz informować Komisję o wykrytych nieprawidłowościach i przebiegu postępowań prowadzonych w tych sprawach (poz. 65 rozporządzenia ogólnego).

Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 36 rozporządzenia ogólnego „nieprawidłowość - oznacza każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczące stosowania prawa unijnego, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFSI, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie budżetu Unii nieuzasadnionym wydatkiem”.

Przesłanki nieprawidłowości odnoszą się do zachowania sprawcy, które może polegać zarówno na działaniu, jak i na zaniechaniu działań, oraz do skutków tego zachowania. Konieczne jest bowiem, by zachowanie to spowodowało szkodę w budżecie Wspólnot (Unii) lub w budżetach zarządzanych przez Wspólnoty (Unię), albo szkodę taką mogło powodować. Pojęcie "szkoda" użyte w omawianej definicji oznacza uszczerbek finansowy dokonany w budżecie Unii lub w budżetach zarządzanych przez Unię, albo uszczerbek finansowy, na jaki budżety te zostały narażone. Wynika stąd, że faktyczne wystąpienie uszczerbku finansowego nie jest przesłanką konieczną

dla zakwalifikowania zachowania jako nieprawidłowości, wystarczy bowiem sama możliwość jego wystąpienia.

Mając na uwadze omówioną powyżej definicję nieprawidłowości, obowiązującą w prawie wspólnotowym, należy więc wskazać, iż skutki finansowe wynikające z danego naruszenia, na jakie mógł być narażony budżet Wspólnoty mają wymiar nie tylko rzeczywisty (udowodniony), ale również i wymiar potencjalny (trudny do oszacowania).

Taki sposób rozumienia definicji nieprawidłowości ugruntował się już w utrwalonej linii orzeczniczej Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, który w Wyroku TSUE w sprawie C-406/14 z dnia 14 lipca 2016 r. stwierdził, że: „naruszenie prawa Unii stanowi nieprawidłowość w rozumieniu tego przepisu jedynie wtedy, gdy powoduje ono lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku. Naruszenie takie należy zatem uznać za nieprawidłowość, o ile może ono jako takie mieć skutki budżetowe. Natomiast nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych.” Dalej w tym samym Wyroku TSUE wskazano również, że: „uchybiecie zasadom udzielania zamówień publicznych stanowi nieprawidłowość..., o ile nie można wykluczyć, że uchybiecie to miało wpływ na budżet odnośnego funduszu.” Analogiczne stanowisko zostało również zawarte w Wyroku z dnia 21 grudnia 2011 r. Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre, C-465/10, EU:C:2011:867, pkt 47.

Instytucja Zarządzająca pragnie również zaznaczyć, iż w dalszych orzeczeniach TSUE ww. linia orzecznicza była analogiczna tj. w Wyroku z dnia 6 grudnia 2017 r. w sprawie C-408/16 TSUE przywołał wykładnię nieprawidłowości wprost z Wyroku C-406/14. W związku z czym należy uznać, iż TSUE potwierdził w utrwalonej linii orzeczniczej definicję istoty nieprawidłowości. Organ pragnie więc zauważyć, że powtórzenie w Wyroku z 6 grudnia 2017 r. dosłownej treści pojęcia nieprawidłowości, zawartej w ww. wyroku z lipca 2016 r., pozwala wnioskować, że jest to utrwalona linia orzecznicza. Jak już wyżej wskazano, TSUE po raz kolejny powtórzył, że naruszenie prawa jest nieprawidłowością, o ile nie można wykluczyć, że uchybiecie miało wpływ na budżet danego funduszu. Co najważniejsze, TSUE w swoim wyroku ponownie wyjaśnił, że nie trzeba udowadniać wystąpienia konkretnych skutków finansowych (nawet tylko potencjalnych) dla budżetu Unii Europejskiej.

Ponadto należy wskazać, iż pomimo tego że obydwa przywołane powyżej wyroki TSUE odnoszą się do pojęcia nieprawidłowości w rozumieniu rozporządzenia Rady WE nr 1083/2006 (obowiązującego dla programów operacyjnych na lata 2007-2013), to definicja nieprawidłowości zawarta w rozporządzeniu ogólnym nie zmieniła się znacząco i brzmi niemal identycznie,

a co za tym idzie pozwala to na przyjęcie tezy, że wykładnia TSUE w obecnej perspektywie finansowej nie ulegnie zmianie. Mając na uwadze naruszenie postanowień umowy o dofinansowanie w przedmiotowym projekcie należy odnieść się do definicji nieprawidłowości oraz elementów składowych ją tworzących. Nieprawidłowość oznacza bowiem każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego.

W ramach przedmiotowej sprawy Beneficjent naruszył postanowienia wynikające z § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, § 13 ust. 1 pkt 3, § 14 ust. 1, ust. 3 i ust. 4, § 18 ust. 1 oraz § 22 ust. 1 umowy o dofinansowanie wskutek zaprzestania przez Beneficjenta realizacji Projektu lub jego realizację w sposób niezgodny z Umową o dofinansowanie, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu oraz nie poddanie się kontroli Instytucji Zarządzającej bądź innych uprawnionych podmiotów lub przedłożenie dokumentów stwierdzające nieprawdę lub udzieleniu nieprawdziwych i nierzetelnych informacji IZ RPOWŚ 2014-2020 jak już to zostało w sposób szczegółowy opisane powyżej.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do treści zarzutu 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy jakoby naruszyła art. 7, art. 11, art. 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a. w zw. z art. 67 ust. 1 u.f.p. poprzez nierozpoznanie całego materiału dowodowego, opierając się jedynie na ustaleniach z kontroli doraźnej, jednocześnie pomijając pozostałe okoliczności i wyjaśnienia Beneficjenta, podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji. Pełnomocnik Beneficjenta podkreśla, że Organ traktuje materiał dowodowy w sposób fragmentaryczny, wybiórczy co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych a w związku z czym brak było naruszeń w zakresie umowy o dofinansowanie oraz Wytocznych.

W ocenie Instytucji Zarządzającej, Organ przygotowując rozstrzygnięcie w I instancji w sposób dokładny zebrał i obiektywnie rozpatrzył cały materiał dowodowy w zakresie niezbędnym do wydania decyzji, nie doszło zatem również do naruszenia przepisów postępowania. W wyroku z dnia 12 września 2017 roku (II OSK 3091/15) Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że „*Uchybienie przez organy normom zawartym w przepisach art. 7 i art. 77 § 1 kpa ma miejsce jedynie wówczas, gdy wbrew obowiązкови należytego wyjaśnienia sprawy nie ustalają on faktów, czy zdarzeń, które mają znaczenie dla załatwienia sprawy czyli mają znaczenie dla zastosowania określonej normy prawa materialnego – przyznającej stronie konkretne uprawnienie lub przewidującej jej obowiązek publicznoprawny*”. Organ ponownie rozpatrując sprawę nie stwierdził, aby w decyzji pominięto zdarzenia albo fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Podkreślić należy, że warunkiem prawidłowego ustalenia stanu faktycznego jest zarówno zebranie

wszystkich istotnych dla sprawy dowodów, jak także ich prawidłowa ocena. Oceny tej Organ dokonuje natomiast na podstawie własnej wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a o jej prawidłowości decyduje to, czy wyciągnięte przez Organ wnioski mają logiczne uzasadnienie (art. 80 k.p.a.). Przy czym rozpatrzeniu podlegają nie tylko poszczególne dowody odrębnie, lecz wszystkie dowody we wzajemnej łączności. W efekcie wyniki ustaleń powinny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji. To właśnie jest istotny element realizacji zasady prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. W myśl art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 k.p.a. uzasadnienie decyzji powinno w szczególności obejmować wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – szczegółowe wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Uzasadnienie decyzji spełnia minimalne wymogi zawarte w k.p.a. Co więcej, wyczerpująco i przekonująco wykazuje, dlaczego Organ wydaje taką decyzję, na jakich dowodach się oparł, z jakiego powodu inne możliwe rozstrzygnięcia w tej sprawie uznał za nieprawidłowe. W realiach niniejszej sprawy ocena zgromadzonego materiału dowodowego nastąpiła w oparciu o zasady logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, a tym samym postępowanie prowadzone było w zgodzie z zasadą pogłębiania zaufania do władzy publicznej. Podstawa prawna przedmiotowej decyzji, jest precyzyjna i jasna. Organ wskazał, z jakich przyczyn i na jakiej podstawie uznał, że w omawianej sprawie występuje podstawa do nałożenia obowiązku zwrotu przyznanego dofinansowania.

Institucja Zarządzająca po raz kolejny zwraca uwagę, że umowa jest rodzajem umowy rezultatu, a nie starannego działania. Organ nie bada winy, czy też zamiaru Wnioskodawcy, jego dobrej lub złej woli. W ustawie o finansach publicznych nie przewidziano bowiem przesłanki wystąpienia winy, jej rodzaju, czy też zakresu udziału podmiotów trzecich w powstaniu sytuacji prowadzących do zwrotu środków. Podkreślenia wymaga, że podpisując umowę, Beneficjent otrzymuje bezzwrotną pomoc, pod warunkiem zrealizowania określonych w niej założeń. Zgodnie z art. 207 u.f.p. konsekwencją ich niezachowania jest zwrot środków wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami o których mowa w art. 184 tejże ustawy. Organ dodatkowo zwraca uwagę, że Instytucji Zarządzającej zależy na prawidłowej, terminowej realizacji i poprawnym rozliczaniu projektów przez Beneficjentów. Odzyskiwanie przekazanego dofinansowania od Beneficjentów jest jednak obowiązkiem Organu w przypadku wystąpienia nieprawidłowości. Z tego powodu Instytucja Zarządzająca zabiega o prawidłową realizację projektów i oferuje niezbędną pomoc w przypadku zgłoszonych przez Beneficjenta kłopotów w tym zakresie. Należy mieć jednak na uwadze, że

dofinansowanie przekazywane w ramach EFRR są środkami publicznymi. Stosownie do art. 44 ust. 3 u.f.p. wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów i optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów. Instytucja Zarządzająca jako Organ administracji publicznej jest zobowiązana do wydatkowania środków publicznych w sposób celowy, oszczędny i efektywny. Nie może tolerować sytuacji, w której przekazała Beneficjentowi środki na zrealizowanie konkretnego Projektu w danym terminie, a ten nie został przez Beneficjenta zrealizowany w tym terminie.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 1 nie zgadza się z zarzutem jakoby Beneficjent nie poddał się kontroli i tym zachowaniem naruszył §14 ust. 1 i 3 umowy o dofinansowanie. Uważa on, że nic nie stało na przeszkodzie aby Beneficjent został poinformowany o takim zdarzeniu tym bardziej, że w samej informacji pokontrolnej oraz decyzji wielokrotnie powtarza się sformułowanie „zaplanowana kontrola doraźna”.

Pełnomocnik Beneficjenta zauważa, że „Organ pominął w swych rozważaniach czy tryb kontroli doraźnej był właściwym trybem i czy cele postępowania kontrolnego nie zostałyby wypełnione przy zastosowaniu tryby kontroli planowej. W szczególności mając na uwadze ww. okoliczność że ww. kontrola doraźna i tak była zaplanowana zaplanowaniu kontroli na 27 maja 2022 r.” Dalej pełnomocnik Beneficjenta pisze „Oczywiście, Spółka dostrzega, że do przeprowadzenia kontroli doraźnej nie jest obligatoryjne zawiadomienie Beneficjenta (...). Jednakże działanie zespołu kontrolnego oraz Organu wskazuje na błędne rozumienie ww. przepisu w ten sposób, że istnieje zakaz zawiadomienia Beneficjenta o kontroli doraźnej”.

Instytucja Zarządzająca nie może zgodzić się z argumentami pełnomocnika Beneficjenta, ponieważ jak już wskazała w decyzji nr 313/23 specyfiką kontroli doraźnej jest fakt jej przeprowadzenia bez uprzedniej zapowiedzi a obowiązkiem Beneficjenta jest tak realizować projekt żeby kontrola taka mogła się odbyć w miejscu realizacji projektu. Do Beneficjenta nie zostało wysłane zawiadomienie o planowanej w dniu 27 maja 2022 r. kontroli doraźnej, co było zgodne z Rozdziałem 10 – Kontrole w trybie doraźnym pkt 6) *Wytycznych Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020 z 17.09.2019 r.*, które mówią, że „Kontrola w trybie doraźnym jest przeprowadzana z uwzględnieniem – w odpowiednim zakresie – warunków, o których mowa w wytycznych, w odniesieniu do kontroli systemowej, jak również weryfikacji wydatków. W przypadku kontroli w trybie doraźnym etap przekazania zawiadomienia o kontroli nie jest obligatoryjny”- do stosowania których Beneficjent był zobowiązany zgodnie z podpisaną

umową o dofinansowanie. Z takim stanowiskiem również zgodził się pełnomocnik Beneficjenta w związku z czym Organ nie rozpatrywał tego w kategorii „zakazu zawiadomienia Beneficjenta o kontroli doraźnej”. Instytucja Zarządzająca mogła zawiadomić Beneficjenta, że taką kontrolę zamierza przeprowadzić ale tego nie zrobiła, co w ocenie Organu jest zgodne z przepisami prawa. Niemniej jednak gdyby nawet Organ poinformował Beneficjenta o takowej kontroli to zawiadomienie Beneficjenta i przybycie na miejsce realizacji projektu zespołu kontrolnego utwierdziło by również Instytucję Zarządzającą w słuszności, że projekt nie jest realizowany. Wziąwszy powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że już na etapie pisania informacji pokontrolnej zespół kontrolny w jej treści zawarł dla Beneficjenta szczegółowe wyjaśnienia oraz podstawę prawną na jakiej odbyła się zaplanowana w trybie doraźnym kontrola. Ponadto należy zauważyć, że Beneficjent zwlekał z poinformowaniem Instytucji Zarządzającej o nierealizowaniu projektu w miejscu realizacji, tj. na ul. w O celowym zwlekaniu w poinformowaniu Instytucji Zarządzającej o nierealizowaniu projektu w miejscu jego realizacji świadczy stan pomieszczeń na terenie zakładu w wskazujący na długotrwałe użytkowanie ich jako magazynu opału, niemożność określenia przez kierownika zakładu Pana okresu od kiedy Beneficjent zaprzestał wykorzystywać pomieszczenie do celów projektowych oraz fakt, iż Beneficjent zgodnie z umową dzierżawy miał 3-miesięczny okres wypowiedzenia a tym samym miał czas żeby poinformować Instytucję Zarządzającą o zaistniałej sytuacji, czego jednak nie uczynił a co stanowi naruszenie §22 Umowy o dofinansowanie. Co więcej Beneficjent nie był w stanie wskazać gdzie są przechowywane zakupione w ramach projektu maszyny i urządzenia oraz dokumentacja projektowa pomimo dwukrotnego wezwania o przedstawienie tychże informacji. Dopiero po przeszło 5 miesiącach przedstawił umowę najmu z dnia 10 października 2022 r. kolejnego lokalu wraz z informacją, że trwają w nim prace porządkowe a tym samym nadal nie jest tam prowadzona działalność spółki. Zapis, który przytacza pełnomocnik Beneficjenta w decyzji czyli „kontrola była zaplanowana na dzień 27.05.2022 r. jednak się nie odbyła ponieważ Beneficjent nie poddał się kontroli” jest jak najbardziej prawidłowy i zgodny ze zgromadzonym materiałem dowodowym ponieważ w dniu przyjazdu zespołu kontrolnego nie było żadnego pracownika a oczywistym jest, że skoro Beneficjent prowadzi działalność produkcyjną to przynajmniej pracownicy powinni być na swoich stanowiskach pracy. Sam fakt, że kontrola jest doraźna nie wyklucza jej zaplanowania, a jednocześnie wzięwszy pod uwagę fakt, że ostatecznie nie doszła ona do skutku to jakoś należało określić, że miała się odbyć w dniu 27 maja 2022 r. w związku z tym adekwatnym jest związek frazeologiczny „zaplanowana kontrola doraźna”. Skoro nikogo nie było kto mógłby udzielić informacji na temat realizacji projektu, Instytucja Zarządzająca

słusznie stwierdziła, że w tym przypadku „Beneficjent nie poddał się kontroli”. Samo zaś sformułowanie „zaplanowana kontrola” odnosi się jedynie do prawidłowego funkcjonowania Oddziału Kontroli EFRR ramach Instytucji Zarządzającej aby pracownicy w tym oddziale wiedzieli wcześniej o zleconych zadaniach.

Pełnomocnik Beneficjenta na poparcie powyższego stanowiska przytoczył orzecznictwo sądowo-administracyjne, w którym „Naczelny Sąd Administracyjny działając na podstawie art. 188 p.p.s.a. uchylił zaskarżony wyrok, a także zaskarżoną decyzję i utrzymaną nią w mocy decyzję organu pierwszej instancji” (tj. wyrok NSA z dnia 9 lutego 2016 r., sygn. akt II GSK 2164/14).

Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że opisaną ww. wyroku sytuację nie można utożsamiać z przedmiotową sprawą, ponieważ o ile „w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego zasadny jest zarzut naruszenia art. 207 ust. 1 pkt 2 i ust. 9 w związku z art. 184 ust. 1 i ust. 2 ustawy o finansach publicznych poprzez przyjęcie, że naruszono umowę o dofinansowanie, gdyż skarżąca odmówiła pracownikom Instytucji Zarządzającej przeprowadzenia kontroli w siedzibie przedsiębiorstwa, co skutkowało uznaniem, że skarżąca wykorzystwała środki przyznane jej w ramach projektu z naruszeniem procedur określonych w umowie” to jednak „(...) zarówno organ, jak i Sąd pierwszej instancji, nie twierdzili, aby w następstwie zarzuconego skarżącej naruszenia postanowień umowy o dofinansowanie omawianego projektu doszło do uszczuplenia środków publicznych. (...)”

W przedmiotowej sprawie nieprawidłowość wynikająca z działania i zaniechania Beneficjenta, która spowodowała rzeczywistą szkodę w budżecie UE została szeroko omówiona na str. 69-78 niniejszej decyzji. Działaniem/zaniechaniem ze strony Beneficjenta było nieosiągnięcie celu projektu poprzez nieosiągnięcie wskaźników rezultatu i niezrealizowanie projektu w miejscu jego realizacji. Zakupione w ramach projektu maszyny i urządzenia nie były wykorzystywane do prowadzenia produkcji w ramach projektu ponieważ brak było dokumentów potwierdzających osiągnięcie sprzedaży gotowego produktu. Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że dzięki przeprowadzeniu kontroli doraźnej uzyskała wiedzę, że Beneficjent zaprzestał realizacji projektu pod adresem wskazanym we wniosku o dofinansowanie a do czego był zobowiązany, ponieważ znajduje się w okresie trwałości projektu. Gdyby Beneficjent rzetelnie wykonywał zobowiązania wynikające z umowy o dofinansowanie to zespół kontrolny zastał by osoby w miejscu realizacji projektu na swoich stanowiskach pracy a tak w momencie przybycia na miejsce nie było ani pracowników ani osoby nadzorującej ani linii produkcyjnej.

Instytucja Zarządzająca ponownie wskazuje, że Beneficjent nie realizował projektu w miejscu wskazanym we wniosku o dofinansowanie i umowie, nie udzielił ani nie dostarczył wszystkich

żądanych informacji i dokumentów w wyniku wezwań po zakończeniu kontroli doraźnej, tj. m.in. kopii wypowiedzenia umowy dzierżawy.

Zgodnie §13 ust. 1 umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był do:

- niezwłocznego informowania Instytucji Zarządzającej o zaistniałych nieprawidłowościach lub o zamiarze zaprzestania realizacji projektu w co wchodzi również zaprzestanie realizacji projektu w przewidzianym we wniosku miejscu jego realizacji ponieważ samo z siebie jest to nieprawidłowością;
- pomiaru i utrzymywaniu głównych wartości wskaźników osiągniętych dzięki realizacji Projektu, zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie w okresie trwałości Projektu, przedłużonym o okres przekazania przez Instytucję Zarządzającą dofinansowania na rzecz Beneficjenta oraz przygotowaniu i przekazaniu do Instytucji Zarządzającej sprawozdania z trwałości Projektu w ciągu 30 dni kalendarzowych liczonych od dnia zakończenia pierwszego roku trwałości projektu;
- przekazywania do Instytucji Zarządzającej wszelkich dokumentów, informacji i oświadczeń związanych z realizacją Projektu, których Instytucja Zarządzająca zażąda w okresie realizacji Projektu i jego trwałości.

Ponadto zgodnie z ust. 3 ww. paragrafu Beneficjent jest również zobowiązany do przekazywania Instytucji Zarządzającej wszelkich dokumentów, informacji i oświadczeń związanych z realizacją projektu, których instytucja zażąda w okresie realizacji projektu i jego trwałości. Faktem jest również, że wszelkie zmiany zgodnie z §22 umowy o dofinansowanie muszą być zgłaszane Instytucji Zarządzającej przed ich wprowadzeniem celem ich akceptacji. Reasumując Beneficjent nie wypełnił żadnego ze swoich obowiązków, które zostały powyżej opisane i dodatkowo jeszcze to potwierdził ponieważ do dnia sporządzenia informacji pokontrolnej nadal nie złożył uaktualnionego wniosku o dofinansowanie. W związku z powyższym należy stwierdzić, że argumenty Beneficjenta są co najmniej błędne.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy podnosi, że zostały zrealizowane wszystkie wskaźniki produktu.

Instytucja Zarządzająca zaznacza, że podczas kontroli odnosiła się jedynie do braku osiągnięcia kluczowych wskaźników rezultatu.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 1 stwierdza, że doszło do błędnych ustaleń faktycznych w odniesieniu do wskaźników zawartych we wniosku o dofinansowanie.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 1 nie zgadza się aby jedynie na podstawie przyjęcia przez Organ tezy, że faktura na zakup separatora magnetycznego jest nierzetelna, uznać można, iż wskaźnik nie został zrealizowany.

Zdaniem pełnomocnika Beneficjenta za prawidłową realizację projektu uznaje się zakup maszyny ze środków otrzymanych z dofinansowania. Pełnomocnik Beneficjenta zaznacza, że wytwarzany produkt nie jest przeznaczony na rynek lokalny ale na rynek ogólnoeuropejski i zatem bez znaczenia dla konkurencyjności spółki pozostaje kwestia miejsca prowadzenia działalności. W związku z tym, przedmiotowe wskaźniki służą wyłącznie zobrazowaniu wzrostu konkurencyjności spółki.

Instytucja Zarządzająca wskazuje, że pełnomocnik Beneficjenta po raz kolejny w sposób całkowicie dowolny dokonuje interpretacji zapisów umowy w celu udowodnienia z góry przyjętego założenia nie uwzględniając specyfiki realizacji projektu i swoich zobowiązań zawartych w dokumentach konkursowych. Celem projektu nie był tylko zakup maszyn i urządzeń ale przede wszystkim osiągnięcie dzięki temu zakupowi zadeklarowanych wskaźników rezultatu.

Beneficjent z pełną świadomością przystąpił do konkursu gdzie jednym z warunków było prowadzenie działalności projektowej na terenie województwa świętokrzyskiego oraz zobowiązanie się do zatrudnienia osób również z terenu tegoż województwa. Jak sam Beneficjent wskazał w Biznes Planie sprzedaż produktów miała być kierowana bezpośrednio do Regionalnych Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych (RIPOK) na terenie kraju a w późniejszym okresie Beneficjent zaplanował sprzedaż wytworzonego produktu na terenie całej Europy. Do pełnej realizacji wskaźnika produktu należało zgodnie z zapisami Biznes Planu wyprodukować i sprzedać 4 rodzaje urządzeń, tj. separatory, filtry, urządzenia do waloryzacji i urządzenia do uzdatniania, które dzięki zastosowaniu technologii: „Hardening ProRDF”, pozwalają na bezpieczne oraz efektywne przetwarzanie frakcji odpadów komunalnych. Tym samym jak słusznie zauważył pełnomocnik Beneficjenta sprzedaż jednego urządzenia nie przesądziła o całościowej realizacji wskaźnika innowacji produktowej ponieważ do tego aby wskaźnik mógł zostać uznany za zrealizowany należało wyprodukować i sprzedać co najmniej po jednym urządzeniu z każdego rodzaju. Beneficjent w celu udokumentowania zrealizowania wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji produktowych przedłożył fakturę sprzedaży separatora magnetycznego. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy są ustalenia poczynione przez Wydział dw. z Przystępnością Gospodarczą Komendy Miejskiej w Kielcach. W trakcie czynności wyjaśniających Zespół kontrolny pismem znak: KC-I.432.399.2.2021 z dnia 20 września 2022 r. zwrócił się do Policji z zapytaniem czy „(...) faktura nr z dnia 25.08.2021 r. wystawiona wobec

nabywcy, dotycząca sprzedaży separatora magnetycznego na kwotę 14 760,00 zł brutto na potwierdzenie wskaźnika rezultatu, potwierdza prawdziwość zdarzenia gospodarczego? (...)”. W wyniku czego otrzymano pismem sygn. PG-I-DK-7414/21 z dnia 29 września 2022 r. odpowiedź z Komendy Miejskiej Policji w Kielcach o treści: „(...) przesłuchano właściciela firmy, który potwierdził, iż nigdy nie zakupił separatora magnetycznego od firmy, w związku z czym firma nie mogła wystawić faktury o nr z dnia 25.08.2021 r. (...)”.

Pełnomocnik Beneficjenta zarzuca Instytucji Zarządzającej, że nie powinna ona wymagać od Beneficjenta dodatkowych dokumentów na poparcie osiągnięcia wskaźnika – wprowadzenie innowacji procesowych gdyż jak twierdzi we wniosku o dofinansowanie przewidziano, że wprowadzenie innowacji będzie oceniane ogólnie, bez szczegółowej oceny poszczególnych założeń.

Instytucja Zarządzająca podkreśla zgodnie z decyzją nr 313/23, że w przypadku wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji procesowych zgodnie z założeniami pkt 7 w części 2-2 Biznes Planu Beneficjent twierdził, że innowacja ta dotyczy autorskiego sposobu hartowania „Hardening ProRDF” wykonanych w ramach projektu elementów, tj. filtrów, separatorów, urządzeń do uzdatniania oraz waloryzacji pod kątem produkcji paliwa alternatywnego. Hartowanie wykonanych elementów miało być zlecane do specjalistycznych hartowni, która na podstawie dostarczonej przez Beneficjenta technologii dokonywać miały zahartowania elementów składowych produktów Beneficjenta. Beneficjent nie dostarczył żadnych wiarygodnych dokumentów potwierdzających przeprowadzenie chociażby jednego procesu hartowania wyprodukowanego przez siebie elementu. Przedłożył jedynie oświadczenie o realizacji wskaźnika nie poparte żadnym wiarygodnym dokumentem w postaci zlecenia wykonania hartowania, protokołu odbioru czy też faktury za taką usługę. Co więcej dokument przedstawiony przez Beneficjenta w celu potwierdzenia wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji produktowych dodatkowo poddaje w wątpliwość a wręcz utwierdza na stanowisku, że nie została wprowadzona żadna innowacja procesowa, ponieważ skoro wątpliwym jest czy faktycznie doszło do sprzedaży finalnego produktu to tym bardziej mało prawdopodobnym jest aby zaszły procesy prowadzące do wytworzenia takiego produktu.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 1 nie zgadza się z ustaleniami kontroli aby wskaźnik - Liczba wprowadzonych innowacji nietechnologicznych nie został zrealizowany. Zauważa on, że Beneficjent stworzył stronę internetową co zostało potwierdzone podczas kontroli końcowej zaś w

trakcie kontroli doraźnej strona internetowa była niedostępna z uwagi na usterkę w zakresie jej konfiguracji.

Instytucja Zarządzająca ponownie wskazuje, że zgodnie z pkt 14 w części 2-2 Biznes Planu będącego załącznikiem do wniosku o dofinansowanie projektu za pełną realizację wskaźnika należy uznać wprowadzoną strategię o charakterze marketingowym. Dodatkowo na realizację rzeczowego wskaźnika składała się strategia, która zakładała m.in. zatrudnienie odpowiedniej osoby, dedykowanej do realizacji zadań marketingowo-handlowych, przygotowanie i wdrożenie marki „ProRDF” w wymiarze polskim i międzynarodowym, utworzenie strony internetowej w języku polskim i angielskim, udział w wydarzeniach branżowych w celu reklamy oferowanego produktu (targi, konferencje). Na dzień kontroli końcowej Beneficjent nie udokumentował zastosowania ww. innowacyjnych kanałów promocji, natomiast w dniu 16 września 2021 r. przedłożył dokumenty na potwierdzenie tego wskaźnika. Jednocześnie z treści Informacji pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 wynika, że w trakcie czynności kontrolnych próbowano zweryfikować informacje przekazane przez Beneficjenta przy czym okazało się, że faktyczny wygląd strony odbiega od deklarowanego natomiast wszelkie próby wejścia w szczegóły strony kończyły się niepowodzeniem. Brak było informacji o realizowanym projekcie, nie widniały żadne logotypy na stronie Beneficjenta oraz sam układ strony był inny niż ten przedstawiony w wersji papierowej.

Instytucja Zarządzająca chce zauważyć, że zgodnie z pkt 14 Podrozdziału 5.2 Kontrola w miejscu realizacji projektu lub w siedzibie beneficjenta Wytocznych w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020 z dnia 17 września 2019 r. wskazano, że „(...) *Przyjęcie ustnych wyjaśnień lub oświadczeń w trakcie przeprowadzania czynności kontrolnych dokonywane jest z zachowaniem art. 23 ust. 9 ustawy wdrożeniowej (...)*”, tj. wskazany artykuł ustawy wdrożeniowej mówi, iż „(...) *Z czynności kontrolnej polegającej na oględzinach oraz przyjęciu ustnych wyjaśnień lub oświadczeń sporządza się protokół. Protokół podpisują osoba kontrolująca i pozostałe osoby uczestniczące w tej czynności (...)*”. Tym samym oświadczenie złożone przez Beneficjenta ma walor jedynie dokumentu prywatnego sporządzonego w formie pisemnej, który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument prywatny nie dowodzi wprost tego, że miały miejsce fakty w nim podane a tym samym nie może stanowić dowodu dla Instytucji Zarządzającej tym bardziej, że już wcześniej wykazano, że dokumenty składane przez Beneficjenta należy traktować ze szczególną ostrożnością.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do treści zarzutu 1 w którym pełnomocnik Beneficjenta stwierdza, że spółka osiągnęła założony wzrost zatrudnienia, podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji nr 313/23.

Organ podkreśla, że jako dowody realizacji wskaźnika pod nazwą „Wzrost zatrudnienie we wspieranych przedsiębiorstwach” Beneficjent przedstawił umowy o pracę, świadectwa pracy, formularze: ZUS P RCA, ZUS P DRE, ZUS P ZUA. Z przekazanych dokumentów wynika, że osoby zostały zatrudnione na stanowisko: pracownik produkcji (4 etaty) i technolog (1 etat).

Tymczasem jak wynika z zapisów Biznes Planu w pkt 8 w części 2.2, Beneficjent założył utworzenie 5 nowych etatów na stanowiskach: kierownik produkcji/technolog – 1 etat, pracownik techniczny – 2 etaty, projektant – 1 etat, specjalista ds. marketingu i sprzedaży – 1 etat. Nowo zatrudnione osoby miały być odpowiedzialne za obsługę maszyn, działania marketingowe oraz sprzedaż nowych produktów. Z umów o pracę zawartych pomiędzy spółką a poszczególnymi pracownikami wynika, że osoby te zostały zatrudnione tylko na stanowisku:

Pracownik produkcyjny (obsługa urządzeń CNC, ustawienie i kontrola parametrów procesu obróbki i montaż urządzeń, zgłaszanie usterek kierownikowi produkcji) i Technolog (planowanie i kontrola procesu produkcji, nadzór nad bezpiecznym prowadzeniem produkcji, optymalizacja czasu pracy, kontrolowanie bieżących kosztów produkcji i podejmowanie działań w kierunku ich minimalizacji).

Ponadto, z przekazanych dokumentów wynika, że osoby zatrudnione w ramach projektu zostały zgłoszone do ubezpieczenia w Kujawsko-Pomorskim oddziale NFZ co jest niezgodne z warunkami konkursu do którego Beneficjent przystąpił w ramach RPOWŚ 2014-2020. Jednym z warunków konkursu była realizacja projektu na terenie województwa świętokrzyskiego, wobec czego pracownicy zatrudnieni do obsługi maszyn i urządzeń powinni świadczyć pracę w miejscu jego realizacji. Natomiast ze zgromadzonych materiałów i dowodów wynika, że osoby te nie pracowały przy obsłudze urządzenia znajdującego się w miejscu realizacji projektu, a brak jest dowodów, że po pierwsze zakupiona w ramach projektu maszyna służyła celom projektu (Beneficjent nie dostarczył żadnych innych faktur za wyjątkiem Faktury nr, rachunków czy zdjęć dokumentujących sprzedaż lub wytworzenie innowacji produktowej), a po drugie dowody wskazują na to, że maszyna nie znajdowała się i nie pracowała w miejscu jego realizacji.

Ponadto w zakresie wskaźnika zatrudnienia pełnomocnik Beneficjenta twierdzi, że „(...) jedynie deklarował (co nie jest tożsame z obowiązkiem), że zamierza zatrudnić mieszkańców województwa świętokrzyskiego (...)”.

Instytucja Zarządzająca ponownie wskazuje, że zgodnie z pkt 13a w części 2-1 Biznes Planu „(...) deklaracje powyższe umożliwiają otrzymanie dodatkowych punktów w ocenie merytorycznej i z tego

względu stanowią zobowiązanie wnioskodawcy do spełnienia określonego warunku. Kwestia wypełnienia tego zobowiązania będzie monitorowana w okresie realizacji i trwałości projektu, a jego niedopełnienie może zostać uznane za znaczącą modyfikację projektu, co może skutkować koniecznością zwrotu dofinansowania (...). Wziąwszy powyższe pod uwagę Beneficjent zdawał sobie sprawę z podjętego zobowiązania w związku z czym nie jest zrozumiałe dla Organu twierdzenie, iż „(...) powiązanie tego wskaźnika z regionem świętokrzyskim ma wyłącznie pośredni charakter. Należy zatem uznać, że obowiązkiem Beneficjenta nie było zatrudnienie pracowników z województwa świętokrzyskiego (...)”. Wziąwszy pod uwagę powyższe stwierdzenia Beneficjent w sposób świadomy zatrudniał osoby zameldowane na stałe spoza terenu województwa świętokrzyskiego.

Dodatkowo pełnomocnik Beneficjenta wskazuje w treści zarzutu 1 wniosku, że „(...) z uwagi na nadzwyczajne okoliczności, spółka była zmuszona do przeniesienia produkcji, w związku z czym powyższa deklaracja stała się niemożliwa do wykonania z przyczyn niezależnych od Beneficjenta (...)”.

Jednym słowem pełnomocnik Beneficjenta przyznaje, że Beneficjent przeniósł produkcję poza teren województwa świętokrzyskiego i w związku z tym faktem nie miał możliwości zatrudniania pracowników z województwa świętokrzyskiego. Instytucja Zarządzająca zaznacza, że Beneficjent nigdy tj. ani na etapie kontroli, ani na etapie postępowania administracyjnego, nie przedstawił dokumentu potwierdzającego wypowiedzenie umowy dzierżawy. Dodatkowo na uwagę zasługuje fakt, że w maju 2022 r., tj. w czasie kiedy planowano przeprowadzić kontrolę doraźną w miejscu realizacji projektu, na terenie Rzeczypospolitej Polski zniesiono Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 maja 2022 r. stan epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 utrzymując jedynie stan zagrożenia. Pismem z dnia 15 grudnia 2022 r. znak KC-I.432.399.1.2022, tj. po upływie przeszło 15 miesięcy od dnia w którym należało osiągnąć wskaźniki, Instytucja Zarządzająca po analizie dokumentów dołączonych do pism Beneficjenta (dotyczących Informacji pokontrolnej nr 114/N/II/RPO/2021/P z dnia 02.09.2021 r.) z dnia: 16.09.2021 r., 17.01.2022 r., 24.02.2022 r., nie potwierdziła osiągnięcia kluczowych wskaźników rezultatu w tym i zatrudnienia. Co więcej sam Beneficjent pismem z dnia 10 października 2022 r. również potwierdził, że „(...) Niestety, na ten moment, pomimo podjęcia współpracy m.in. z agencją pracy w Kielcach, nie udało się jeszcze zatrudnić wymaganej kadry pracowniczej. Prowadzimy również zintensyfikowane działania mające na celu pozyskanie pracowników drogą kontaktów bezpośrednich z przedsiębiorcami z terenu przy ulicy w Kielcach (...)”. W

przypadku Beneficjenta nie sposób dopatrzeć się nadzwyczajnych okoliczności ponieważ wypowiedzenie umowy musiało być poprzedzone 3-miesięcznym okresem wypowiedzenia, natomiast konieczność rekrutacji pracowników znana była Beneficjentowi od dnia złożenia wniosku, tj. od 31 października 2017 r. Tym samym nie można mieć wątpliwości, że wskaźniki rezultatu w tym również dotyczące zatrudnienia nie zostały osiągnięte skoro potwierdza to sam Beneficjent.

Jednocześnie Organ uważa, że Beneficjent naruszył także swoje zobowiązanie z części IV wniosku o dofinansowanie gdzie w pkt dot. trwałości projektu widnieje zapis „(...) *szczegółowo zobowiązuje się, że: 1) nie zaprzestanie prowadzenia działalności produkcyjnej oraz nie przeniesie jej poza obszar objęty programem (...) 3) nie będzie miała miejsca istotna zmiana wpływająca na charakter operacji, jej cele lub warunki wdrażania, która mogłaby doprowadzić do naruszenia jej pierwotnych celów (...)*”. Wziąwszy powyższe pod uwagę Organ stwierdza, że Beneficjent dokonał znaczącej modyfikacji projektu, poprzez zaprzestanie realizacji projektu w miejscu do tego przewidzianym i przeniesieniem maszyn i urządzeń zakupionych w ramach realizacji projektu poza obszar objęty programem co jest naruszeniem art. 71 rozporządzenia ogólnego. Zgodnie z tym artykułem w przypadku operacji obejmującej inwestycje produkcyjne dokonuje się zwrotu wkładu z Europejskich Funduszy Strategicznych Inwestycji w skład którego wchodzi również Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego z którego finansowany jest niniejszy projekt jeżeli w okresie trzech lat od płatności końcowej na rzecz beneficjenta nastąpi zaprzestanie działalności produkcyjnej lub przeniesienie jej poza obszar objęty programem. Reasumując sam fakt, przeniesienia działalności produkcyjnej do czego powyżej przyznał się sam Beneficjent, bezapelacyjnie powoduje konieczność zwrotu środków z funduszy unijnych.

Instytucja Zarządzająca nie może się zgodzić ze stanowiskiem pełnomocnika Beneficjenta zawartym w treści zarzutu 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie, że cel projektu został osiągnięty i nastąpiła pełna realizacja projektu z uwagi na zakup zaplanowanych w projekcie urządzeń, które były wskazane we wniosku. Przedstawiony pogląd nie zasługuje na uwzględnienie ponieważ celem projektu nie było wyłącznie dokonanie zakupu maszyn, ale wprowadzenie dzięki ich użyciu innowacyjnego produktu na rynek, co miało być wykazane za pomocą wskaźników rezultatu, których nie zrealizowano. Dodatkowo Organ ma uzasadnione podejrzenie, że maszyny zostały wywiezione poza obszar województwa świętokrzyskiego, co zresztą przyznaje sam Beneficjent wskazując, (w swojej odpowiedzi na wezwanie do zwrotu dofinansowania), że był zmuszony do przeniesienia produkcji w związku z czym nie był w stanie zatrudniać osób z województwa

świętokrzyskiego. Jednocześnie czyni wzmiankę w pkt 43 na str. 18, że „(...) *czyni starania zmierzające do przeniesienia działalności produkcji do województwa świętokrzyskiego (...)*” **czym potwierdza, że nie realizował projektu na terenie województwa świętokrzyskiego co jest naruszeniem art. 71 rozporządzenia ogólnego. Dodatkowo Beneficjent wprost informuje, że „(...) ponowne przeniesienie działalności spółki wymaga, aby zmiana miała ekonomicznie uzasadniony charakter (...)” **czym daje wyraz kompletnej premedytacji swego postępowania oraz świadomości, że narusza zapisy umowy jednak warunkuje to swoim partykularnym interesem nie bacząc nawet na powyżej przywołane przepisy prawa unijnego, które mówią, że w przypadku przeniesienia produkcji poza obszar objęty programem należy bezwzględnie dokonać zwrotu dofinansowania.** Ponadto samowolna zmiana miejsca realizacji projektu jest dodatkowo naruszeniem §22 umowy o dofinansowanie, który w ust. 1 mówi, że Beneficjent zgłasza Instytucji Zarządzającej w formie pisemnej wszelkie zmiany dotyczące realizacji projektu przed ich wprowadzeniem w celu uzyskania pisemnej akceptacji.**

Jednocześnie zgodnie z §2 ust. 2 umowy o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do realizacji projektu zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie. Przedmiotem projektu realizowanego przez Stronę miało być wdrożenie produkcji oraz wprowadzenie na rynek innowacyjnych urządzeń do przetwarzania odpadów komunalnych oraz zachowanie przez 3 lata trwałości projektu poprzez utrzymanie produkcji w miejscu realizacji/obszarze objętym programem. Mając na uwadze powyższe nieprawidłowości należy stwierdzić, że projekt nie został zrealizowany przez Beneficjenta, a co za tym idzie Beneficjent nie wywiązał się z zobowiązania regulowanego postanowieniami treści § 2 ust. 2 umowy o dofinansowanie.

Nieosiągnięcie założonego celu w projekcie świadczy również o naruszeniu treści § 3 ust. 1 umowy o dofinansowanie, zgodnie z którym: „Beneficjent zobowiązuje się do realizacji Projektu z należytą starannością, w szczególności ponosząc wydatki celowo, rzetelnie, racjonalnie i oszczędnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w oparciu o ustawę o finansach publicznych w zakresie dotyczącym wydatkowania środków publicznych, wytycznymi horyzontalnymi, a także procedurami w ramach Programu oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, o których mowa w § 7 Umowy w trakcie realizacji Projektu oraz w okresie jego trwałości.” Faktem jest nieosiągnięcie przez Beneficjenta założonego celu projektu, a co za tym idzie niezrealizowanie założeń wskazanych we wniosku o dofinansowanie, podlegającemu ocenie merytoryczno-technicznej wskutek której przyznano dofinansowanie ze środków unijnych. Nadmienić należy, iż wszystkie założenia projektowe brane były pod uwagę

przy ocenie formalnej i merytoryczno-technicznej wniosku o dofinansowanie i miały wpływ na pozytywną ocenę tego wniosku i w konsekwencji jego dofinansowanie oraz zawarcie przez Instytucję Zarządzającą umowy o dofinansowanie projektu.

Instytucja Zarządzająca ponownie stwierdza, że Beneficjent nie realizował projektu, w sposób zapewniający osiągnięcie wskaźników produktu oraz rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie, co stanowi naruszenie § 7 ust. 1 umowy o dofinansowanie. Beneficjent założył we wniosku o dofinansowanie realizację wskaźników, ale uniemożliwiając przeprowadzenie kontroli nie przedstawił żadnych wiarygodnych dowodów na potwierdzenie ich osiągnięcia na założonym poziomie.

Nieosiągnięcie wskaźników projektu jest niezgodne z § 7 ust. 1 umowy o dofinansowanie gdzie wskazano, że (...) „**Beneficjent zobowiązuje się do realizacji Projektu w sposób, który zapewni osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu zakładanych we wniosku o dofinansowanie w trakcie realizacji oraz w okresie trwałości Projektu (...)**” i z ust. 3 (...) „**W przypadku braku osiągnięcia zakładanych wskaźników na koniec okresu realizacji Projektu Beneficjent zobowiązany jest do zwrotu dofinansowania w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością docelową wskaźnika a osiągniętą wartością wskaźnika lub całości dofinansowania w przypadku nieosiągnięcia celu Projektu (...)**”

Projekt, na który przyznano i wypłacono dofinansowanie ze środków EFRR, miał przecież na celu, mierzonymi wskaźnikami określonymi we wniosku o dofinansowanie, doprowadzić do wzrostu innowacyjności i konkurencyjności przedsiębiorstwa prowadzonego przez Beneficjenta poprzez zakup oraz montaż maszyn i urządzeń do obróbki skrawaniem w celu rozpoczęcia produkcji wg. autorskiej technologii „Hardening ProRDF” separatorów magnetycznych z serii „ProRDF”, filtrów z serii „ProRDF” dla linii technologicznych, urządzeń do waloryzacji RDF-u z serii „ProRDF” oraz urządzeń do uzdatniania RDF-u z serii „ProRDF”. W wyniku realizacji projektu miała zostać wprowadzona innowacja produktowa (wiodąca) oraz innowacja nietechnologiczna i procesowa. Zgodnie z informacjami zawartymi przez Beneficjenta w Biznes Planie produkowane urządzenia z serii „ProRDF” miały być innowacyjne w związku z wprowadzeniem na rynek nowej grupy produktowej opartej o nową technologię hartowania próżniowego na skalę rynku krajowego oraz europejskiego. Oprócz tego, projekt miał mieć charakter proekologiczny, ponieważ sama linia technologiczna produkowana w ramach projektu nie dość, że dzięki zastosowaniu autorskiej technologii hartowania elementów linii Hardening ProRDF co istotnie wydłuży ich żywotność to jeszcze będzie służyła do wytwarzania paliwa z odpadów komunalnych. Ponadto, w nawiązaniu do założeń wskazanych we wniosku o dofinansowanie należało się również spodziewać efektu wzrostu

zatrudnienia w przedsiębiorstwie o 5 etatów. Natomiast już w trakcie realizacji projektu Beneficjent wystąpił o zmniejszenie ilości etatów z 5 do 3. W tym miejscu Organ podkreśla, że jeden z celów tego projektu w postaci zwiększenia zatrudnienia w przedsiębiorstwie był przecież pożądanym społecznie zjawiskiem niwelowania czy zmniejszania poziomu bezrobocia w regionie.

Nie wywiązanie się przez Beneficjenta z postanowień umowy o dofinansowanie poprzez niezrealizowanie projektu założonego do realizacji w kształcie przyjętym we wniosku o dofinansowanie nabiera szczególnego znaczenia w kontekście kwestii zakładanego zwiększenia poziomu innowacyjności w regionie czy zakładanego zwiększenia poziomu zatrudnienia w regionie w wyniku realizacji niniejszego projektu, a które to kwestie miały znaczący wpływ na proces przyznawania dofinansowania przez Instytucję Zarządzającą.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, że owe wskaźniki nie zostały Beneficjentowi narzucone.

To Beneficjent na etapie tworzenia projektu i wypełniania wniosku o dofinansowanie określił, że deklaruje i konstruuje wskaźniki, które zamierza osiągnąć realizując cel projektu. W związku z tym, należy stwierdzić, że poprzez nie osiągnięcie ww. wskaźników doszło w efekcie do sfinansowania wydatku, który nie doprowadził do realizacji założonego celu projektu.

Jednocześnie, w Wytycznych kwalifikowalności wydatków w rozdziale 6.16-Rozliczanie efektów projektu wskazano, że instytucja zarządzająca będąca stroną umowy o dofinansowanie, zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie do osiągnięcia i zachowania wskaźników produktu oraz rezultatu zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie, a nieosiągnięcie lub niezachowanie ww. wskaźników, może oznaczać nieprawidłowość oraz skutkować nałożeniem korekty finansowej.

W związku z powyższym za bezzasadne Organ uznaje stanowisko i treść zarzutu 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Zasady dotyczące osiągnięcia zamierzonego celu projektu opisane w Wytycznych kwalifikowalności wydatków oraz w umowie o dofinansowanie były znane albo powinny być znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji projektu miał obowiązek zapoznania się z tymi dokumentami programowymi. Ponadto, Beneficjent w pkt XVI. 4 wniosku o dofinansowanie oświadczył „... *iż jestem świadom praw i obowiązków związanych z realizacją projektu finansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020...*”, a w przypadku pozytywnego rozpatrzenia niniejszego wniosku zobowiązuję się do zapewnienia trwałości oraz osiągnięcia i utrzymania planowanych efektów projektu opisanych za pomocą wskaźników w okresie 5/3 lat od płatności końcowej zgodnie z art. 71 rozporządzenia ogólnego. W związku z powyższym, Beneficjent

zgodnie z pkt XVI. 4 wniosku o dofinansowanie miał świadomość, że przy realizacji projektu bardzo ważnym aspektem jest dochowanie obowiązków nałożonych na beneficjenta w ramach obowiązujących przepisów prawa, wytycznych czy zapisów umowy o dofinansowanie (z późn. zm). W związku z powyższym, odnosząc się do powyżej omówionych naruszeń postanowień umowy o dofinansowanie i przepisów prawa wspólnotowego należy odnieść się do ww. definicji nieprawidłowości. Nieprawidłowość oznacza **każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego**. Beneficjent w analizowanej sprawie naruszył postanowienia § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, oraz § 13 ust. 1 pkt 3, § 14 ust. 1,3 i 4, § 18 ust. 1 i § 22 ust. 1 Umowy o dofinansowanie poprzez nierealizowanie projektu zgodnie z założeniami wskazanymi we wniosku o dofinansowanie (tj. w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej, nieosiągnięcie założonych wskaźników produktu i rezultatów, nieosiągnięcie celu projektu), a także odmowa przez Beneficjenta poddania się obowiązkowi kontroli realizacji projektu.

Beneficjent podpisując umowę o dofinansowanie poddał się obowiązkowi realizacji projektu zgodnie z jego założeniami i powinien mieć świadomość konsekwencji swojego działania w związku z czym, realizacja inwestycji niezgodnie z założeniami umowy o dofinansowanie, świadczy o naruszeniu jej postanowień.

Jednocześnie w Wytycznych kwalifikowalności wydatków w rozdziale 6.16-Rozliczanie efektów projektu wskazano, że instytucja zarządzająca będąca stroną umowy o dofinansowanie, zobowiązuje beneficjenta w umowie o dofinansowanie do osiągnięcia i zachowania wskaźników produktu oraz rezultatu zgodnie z zatwierdzonym wnioskiem o dofinansowanie, a nieosiągnięcie lub niezachowanie ww. wskaźników, może oznaczać nieprawidłowość oraz skutkować nałożeniem korekty finansowej.

Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca stwierdziła wykorzystanie pobranego dofinansowania z naruszeniem procedur obowiązujących przy wydatkowaniu środków dofinansowania, którymi są poza obowiązującymi przepisami prawa krajowego i wspólnotowego również wytyczne programowe i postanowienia umowy o dofinansowanie.

Szczegółowe zasady dofinansowania projektu, który został wybrany w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 regulowane są w formie umowy, zawieranej pomiędzy beneficjentem, którego projekt został wybrany do dofinansowania, a Instytucją Zarządzającą. Umowa ta określa prawa i obowiązki beneficjenta, w tym zasady zwrotu otrzymanych środków w przypadku nieprawidłowego ich wykorzystania oraz podstawy uznania, że środki są wykorzystywane nienależycie.

Cywilnoprawny charakter umowy o dofinansowanie powoduje, że w zakresie w niej nieunormowanym zastosowanie znajdą przepisy kodeksu cywilnego oraz przepisy aktów

właściwych dla systemu wdrażania funduszy europejskich, takich jak ustawa wdrożeniowa, a także procedury, wytyczne i instrukcje wydawane przez właściwe instytucje zaangażowane w proces realizacji programu operacyjnego. Treść takiej umowy nie może zostać ukształtowana w sposób dowolny, gdyż zawierana jest w warunkach związania stron systemem realizacji programu operacyjnego przyjętym przez Instytucję Zarządzającą na podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020. Umowa o dofinansowanie jest więc elementem projektu, tj. przedsięwzięcia realizowanego w ramach programu operacyjnego. W związku z powyższym, niewypełnienie jej postanowień przez Beneficjenta ma wpływ na realizację przez instytucję zarządzającą kompetencji do odzyskiwania kwot podlegających zwrotowi, w tym wydawania decyzji o zwrocie środków przekazanych na realizację projektu.

W przedmiotowej sprawie należy podkreślić, iż w ramach projektu, który realizowany jest na podstawie umowy o dofinansowanie, Beneficjent dysponował środkami publicznymi z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, (a nie całkowicie środkami własnymi) w odniesieniu do których, gdy chodzi o ich dystrybucję oraz wykorzystywanie, obowiązują szczególnego rodzaju zasady, w tym między innymi takie zasady ogólne, jak zasada przejrzystości, czy też transparentności, a co do przestrzegania tych zasad Beneficjent był zobowiązany przez postanowienia m.in. umowy o dofinansowanie (vide: § 3 umowy) i właśnie dla tego nie miał pełnej swobody i dyspozycyjności w podejmowaniu interpretacji zapisów umowy o dofinansowanie. Taka swoboda w kształtowaniu treści umowy o dofinansowanie pozostawałaby również w sprzeczności z art. 37 ust. 1 ustawy wdrożeniowej, na podstawie którego Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana do uwzględniania zasady równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów oraz zapewniania przejrzystości reguł stosowanych przy ocenie projektu. Instytucja Zarządzająca pragnie również wskazać treść sekcji 6.2 pkt 3 Wytycznych kwalifikowalności wydatków z dnia 23 sierpnia 2017 r. obowiązujących do 8 września 2019 r. (tj. na dzień składania wniosku o dofinansowanie), gdzie wskazano, że wydatkiem kwalifikowalnym jest wydatek spełniający łącznie następujące warunki:

„e) został poniesiony zgodnie z postanowieniami umowy o dofinansowanie.

W przedmiotowej sprawie powyższe warunki kwalifikowalności wydatków nie zostały spełnione, bowiem nie sposób uznać za kwalifikowalny wydatku, który został zrealizowany niezgodnie z ww. postanowieniami umowy o dofinansowanie. Wytyczne w zakresie kwalifikowalności wydatków nie stanowią może wprost aktu prawa krajowego, jednakże jak już wyżej wskazano

zgodnie z ustawą wdrożeniową stanowią podstawę systemu realizacji RPOWŚ na lata 2014-2020, a co za tym idzie można im przyznać przymiot procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p. Naruszeniem procedur skutkujących żądaniem zwrotu przekazanego dofinansowania było niewywiązanie się Beneficjenta z procedur opisanych w umowie o dofinansowanie oraz Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków i przepisów prawa krajowego (stanowiących podstawę Systemu Realizacji Regionalnego Programu Operacyjnego i tym samym będących „innymi procedurami” wydatkowania środków wskazanymi w art. 184 u.f.p.) tj. niewywiązanie się przez Beneficjenta z zapisów zawartych w §2 ust. 2, §3 ust. 1, §13 ust. 1 pkt 3, §14 ust. 1, ust. 3 i ust. 4, §18 ust. 1 oraz §22 ust. 1 umowy o dofinansowanie. Zgodnie z ugruntowanym już w poprzedniej perspektywie finansowej orzecznictwem sądów administracyjnych takie istotne naruszenie przez Beneficjenta procedury obowiązującej przy wykorzystaniu otrzymanego dofinansowania, określonej w umowie o dofinansowanie, stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia, że zaistniała przesłanka określona w art. 207 ust. 1 pkt 2 ustawy u.f.p., uzasadniająca wydanie decyzji określającej kwotę dofinansowania podlegającą zwrotowi (wyrok NSA sygn. akt: II GSK 732/11).

Pełnomocnik Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w treści zarzutu 2 twierdzi, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy brak było podstaw do uznania, że doszło do nieprawidłowości o jakiej mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 i ust. 9 i 11 u.f.p. w zw. z art. 2 pkt 36 oraz art. 143 ust. 2 rozporządzenia ogólnego. Zatem w jego ocenie nie występuje podstawa do dokonania korekty finansowej i nie występuje podstawa do żądania zwrotu dofinansowania na podstawie art. 207 u.f.p. Pełnomocnik Beneficjenta zarzuca w decyzji nr 313/23, że Instytucja Zarządzająca ograniczyła się do bezrefleksyjnego powtórzenia fragmentów orzecznictwa i lakonicznego odwołania się do stanu faktycznego sprawy i nie wykazała w sposób przekonujący czy rzekome nieprawidłowości stanowią podstawę do zwrotu środków.

Instytucja Zarządzająca nie może się zgodzić z takim stanowiskiem pełnomocnika Beneficjenta i uważa, że Organ w sposób wyczerpujący dokonał analizy wszystkich popełnionych naruszeń, które z kolei są podstawą do stwierdzenia nieprawidłowości o jakiej mowa w art. 2 pkt 36 rozporządzenia ogólnego. Instytucja Zarządzająca obszernie to wykazała w decyzji na stronach od 38 do 65. W takim stanie faktycznym oraz odnosząc się do ww. definicji nieprawidłowości uznać należy, że Beneficjent bezsprzecznie naruszył procedury stosowania i wydatkowania środków unijnych i krajowych, a tym samym wydatki takie nie spełniają kryteriów kwalifikowalności i środki finansowe przeznaczone na ich realizację podlegają zwrotowi.

W analizowanej sprawie, jak to już w sposób szczegółowy omówiono powyżej, zaistniały bowiem łącznie wszystkie trzy przesłanki definicji nieprawidłowości z art. 2 pkt 36 rozporządzenia ogólnego, tj.:

1. **Naruszenie:** naruszenie § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, § 13 ust. 1 pkt 3, § 14 ust. 1, ust. 3 i ust. 4, § 18 ust. 1 oraz §22 ust. 1 umowy o dofinansowanie projektu nr RPSW.....,
2. **Działanie/ Zaniechanie:** nieosiągnięcie celu projektu poprzez nieosiągnięcie wskaźników rezultatu, nierealizowanie projektu w założonym miejscu jego realizacji.
3. **Szkoda w budżecie UE:** szkoda rzeczywista polegała na sfinansowaniu wydatków ze środków EFRR w kwocie: 562 500,00 zł, które w związku z zaprzestaniem realizacji projektu nie miały uzasadnienia poniesienia ponadto jak wynika z ustaleń kontroli zakupione w ramach projektu maszyny i urządzenia nie były wykorzystywane do prowadzenia produkcji w ramach projektu ponieważ brak dokumentów potwierdzających osiągnięcie sprzedaży gotowego produktu co doprowadziło do braku realizacji i osiągnięcia założonych celów projektu.

Reasumując, w związku z omówionymi w niniejszej decyzji nieprawidłowościami na które składały się: m.in. **odmowa przez Beneficjenta poddania się obowiązkowi kontroli realizacji projektu oraz nieosiągnięcie celu projektu oraz wskaźników projektu**, zwrotowi podlega całe pozostające dotychczas w dyspozycji Beneficjenta dofinansowanie w łącznej kwocie **562 500,00 zł** wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 2 przypisując winę Instytucji Zarządzającej do bezpodstawnego uznania, że w sprawie nie zaistniały podstawy do zwrotu dofinansowania pomija całkowicie naruszenia Beneficjenta w tym zakresie.

Należy bowiem pamiętać, że łącząca strony umowa nakłada obowiązki na obie strony. Instytucja Zarządzająca swoje obowiązki, w tym najważniejszy tj. przekazanie środków z EFRR wypełniła, Beneficjent natomiast nie zrealizował najważniejszego ze swoich obowiązków, czyli nie zrealizował projektu w miejscu jego realizacji.

To na Beneficjencie spoczywał obowiązek umożliwienia przeprowadzenia kontroli, która potwierdziłaby lub nie realizację projektu zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie i Biznes Planem i tym samym osiągnięcie wskaźników w projekcie. Zaniechaniem ze strony Beneficjenta było nie powiadomienie Instytucji Zarządzającej o zmianie miejsca realizacji projektu. Po za tym, Instytucja Zarządzająca kilkakrotnie wzywała Beneficjenta do przedstawienia kopii wypowiedzenia umowy dzierżawy, wskazania miejsca gdzie znajdują się urządzenia zakupione w ramach projektu i

przechowywana dokumentacja. To autonomiczne działania Beneficjenta: nieudostępniecie dokumentów, niezapewnienie dostępu w szczególności do maszyn, niezapewnienie obecności osób, które udzielą wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z projektem, nie powiadomienie Instytucji Zarządzającej o zmianie miejsca realizacji projektu, brak przedłożenia kopii wypowiedzenia umowy dzierżawy, nie zrealizowanie wskaźników rezultatu potwierdzają, że Beneficjent nie realizuje projektu zgodnie z postanowieniami Umowy o dofinansowanie i wniosku o dofinansowanie projektu. Pomimo powtarzanych wezwań Instytucji Zarządzającej Beneficjent nie dopełnił tego obowiązku pomimo faktu, iż w treści informacji pokontrolnej poinformowano Beneficjenta, że w sytuacji kiedy projekt nie jest realizowany z uwagi na poszukiwanie nowego lokalu to wskaźniki i cel projektu nie są zachowane co jest jednoznaczne z nieprawidłowością czego konsekwencją jest obowiązek poinformowania Instytucji Zarządzającej o tym fakcie co wynika wprost z §13 umowy o dofinansowanie, czego bezpośrednim skutkiem jest obowiązek zwrotu środków wraz z odsetkami w wysokości jak dla zaległości finansowych co z kolei wynika z §10 ust. 1 Umowy o dofinansowanie.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że w dniach od 27 maja 2022 r. do 15 grudnia 2022 r. prowadzona przez Beneficjenta działalność nie została zawieszona. Spółka nie została również wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego. A zatem skoro działalność gospodarcza mogła być i była prowadzona w czasie nieobecności Prezesa Zarządu tej spółki, to tak samo spółka ta winna być przygotowana na umożliwienie wszczęcia i prowadzenia kontroli w czasie nieobecności Prezesa Zarządu tej spółki w dniu 27 maja 2022 r.

Podstawowym obowiązkiem Beneficjenta jest realizacja projektu, którego kształt i zakres swobodnie określił. Korelatem tej powinności jest spoczywający na Beneficjencie obowiązek wykazania, że projekt został zrealizowany. Zaniechanie w tym zakresie musi skutkować uznaniem, że projekt nie został zrealizowany zgodnie z postanowieniami umowy i wniosku o dofinansowanie projektu a tym samym nie został osiągnięty cel projektu. W tej sytuacji Beneficjent jest zobligowany zwrócić otrzymane środki publiczne. Niedopełnienie tego obowiązku musi skutkować uznaniem, że Beneficjent wykorzystał środki z naruszeniem procedur. To z kolei spełnia przesłankę z art. 207 ust.1 pkt 2 u.f.p.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z treścią § 14 ust. 3 umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązany był do zapewnienia Instytucji Zarządzającej prawa do m.in.:

- 1) pełnego wglądu we wszystkie dokumenty, w tym dokumenty elektroniczne związane z realizacją projektu, przez cały okres ich przechowywania (co najmniej do zakończenia trwałości projektu) oraz umożliwić tworzenie ich uwierzytelnionych kopii i odpisów;

- 2) pełnego dostępu w szczególności do maszyn i urządzeń, obiektów, terenów i pomieszczeń, w których realizowany jest projekt lub zgromadzona jest dokumentacja dotycząca realizowanego projektu;
- 3) zapewnienia obecności osób, które udzielą wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z realizacją projektu.

W dniu zaplanowanej kontroli doraźnej, tj. 27 maja 2022 r. Beneficjent nie wypełnił obowiązków wynikających z zapisów przywołanego § 14 ust. 1 i 3, ponieważ:

- a) nie udostępnił żadnych dokumentów,
- b) nie zapewnił dostępu do maszyn i urządzeń, obiektów, terenów i pomieszczeń, w których realizowany jest projekt lub zgromadzona jest dokumentacja dotycząca realizowanego projektu,
- c) nie zapewnił obecności osób, które udzielą wyjaśnień na temat wydatków i innych zagadnień związanych z realizacją projektu co zgodnie z § 14 ust. 4 umowy o dofinansowanie traktowane jest jak odmowa poddania się kontroli.

Beneficjent pismem z dnia 16 sierpnia 2023 r. zaznaczył, że „(...) spółka była zmuszona do przeniesienia produkcji (...)”. Zespół kontrolny, który przybył na miejsce realizacji projektu stwierdził, że w miejscu realizacji projektu wskazanym we wniosku o dofinansowanie nie ma śladów prowadzenia działalności Spółki za wyjątkiem tabliczki z nazwą spółki umieszczonej na drzwiach magazynu z opałem, który miał być miejscem realizacji projektu. Jednak nie było tam nigdzie wymaganych elementów promocyjnych projektu. Należy zauważyć, że Beneficjent zgodnie z § 18 ust. 1 umowy o dofinansowanie oraz zapisami dokumentu pn. „Podręcznik wnioskodawcy i beneficjenta programów polityki spójności 2014-2020 w zakresie informacji i promocji” zobowiązany był do umieszczenia w widocznym miejscu co najmniej jednego plakatu identyfikującego projekt bądź tablicy informacyjnej.

Niepoddanie się przez Beneficjenta kontroli realizacji projektu w sposób bezsprzeczny potwierdza naruszenie postanowień § 14 ust.1 i 3 umowy o dofinansowanie oraz przepisów prawa krajowego tj. art. 23 ust.1 ustawy wdrożeniowej. Nieudostępnienie przez Beneficjenta wszystkich wymaganych dokumentów, a także niezapewnienie pełnego dostępu do pomieszczeń, obiektów i terenów oraz brak obecności osób, które udzieliłyby wyjaśnień w kwestii zagadnień związanych z realizacją projektu w trakcie kontroli na miejscu realizacji projektu, traktowane jest jednoznacznie z odmową poddania się kontroli (vide: § 14 ust.4 umowy o dofinansowanie).

Mając na uwadze ogólną regulację obowiązującą w ramach projektów dofinansowanych ze środków budżetu Unii Europejskiej należy wskazać, iż poprzez zawarcie umowy o

dofinansowanie projektu beneficjenci mają obowiązek zrealizować i rozliczyć swój projekt według zasad określonych w umowie o dofinansowanie.

Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że projekt nie był realizowany zgodnie z Umową oraz wnioskiem o dofinansowanie projektu. Beneficjent zaprzestał realizacji projektu, tym samym nie zrealizował celu projektu w konsekwencji czego nie zachowana została również jego trwałość. Dodatkowo nie zrealizował wskaźników rezultatu oraz nie utrzymał w okresie trwałości wskaźnika zatrudnienia.

Zgodnie z art. 24 ust 1 ustawy wdrożeniowej stwierdzenie wystąpienia nieprawidłowości indywidualnej albo nieprawidłowości systemowej, powoduje powstanie obowiązku podjęcia przez właściwą instytucję odpowiednich działań, o których mowa w ust. 9 lub 11. W myśl art. 24 ust. 9 tejże ustawy instytucja zarządzająca zobligowana jest, w zależności od momentu wykrycia nieprawidłowości, do pomniejszenia wartości wydatków kwalifikowalnych ujętych we wniosku o płatność ewentualnie do wszczęcia procedury odzyskiwania od beneficjentów kwoty współfinansowania, zgodnie z art. 207 u.f.p. Definicję nieprawidłowości zawiera rozporządzenie 1303/2013. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że na gruncie poprzednio obowiązującego Rozporządzenia, tj. Rozporządzenia Rady (WE) 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 roku ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 nieprawidłowością było *„jakikolwiek naruszenie przepisu prawa wspólnotowego wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego, które powoduje lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii Europejskiej w drodze finansowania nieuzasadnionego wydatku z budżetu ogólnego”*. Aktualnie obowiązująca definicja nieprawidłowości doprecyzowała kwestię tego, jakiego systemu porządku prawnego ma dotyczyć naruszenie tj. naruszenie jakich przepisów prawa oceniane będzie w kategoriach nieprawidłowości. Poprzednio definicja wskazywała na naruszenie przepisów prawa wspólnotowego. Obecnie zapis rozporządzenia 1303/2013 wskazuje na *każde naruszenie prawa unijnego lub prawa krajowego dotyczącego stosowania prawa unijnego*. W treści art. 12 wskazano: *„Przedsięwzięcia EFSI oraz operacje, które są wspierane z tych funduszy, powinny być zgodne z obowiązującymi przepisami prawa unijnego i odpowiednimi przepisami prawa krajowego i, które wdrażają bezpośrednio lub pośrednio niniejsze rozporządzenie i przepisy dotyczące poszczególnych funduszy”*. Wobec powyższego, w ramach tychże nieprawidłowości mieści się między innymi naruszenie procedur obowiązujących w zakresie realizacji projektów, finansowanych ze środków europejskich, o czym przesądza art. 184 ust. 1 ustawy o finansach publicznych. Z regulacji tej wynika bowiem, że

procedury realizacji projektów mogą mieć źródło nie tylko w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, ale również w umowach zawartych między stronami, tj. beneficjentem oraz instytucją zarządzającą, tak jak to miało miejsce w niniejszej sprawie.

Przywołany wyżej przepis wiąże pojęcie nieprawidłowości ze skutkiem w postaci szkody, jednakże poprzez tę szkodę rozumie nie tylko szkodę rzeczywistą, stanowiącą obiektywnie rzecz biorąc uszczerbek w budżecie Unii Europejskiej, o charakterze wymiernym, ale także szkodę potencjalną. Szkodą w interesach finansowych UE jest finansowanie z funduszy unijnych nieuzasadnionego wydatku, z kolei nieuzasadniony wydatek to taki, który poniesiony został z naruszeniem podstawowych zasad prawa wspólnotowego.

Takie zdefiniowanie nieprawidłowości sprawia, że niezrealizowanie celów projektu musi być kwalifikowane jako nieprawidłowość z art. 2 pkt 7 rozporządzenia 1303/2013. W niniejszej sprawie w tych więc kategoriach należy potraktować nieosiągnięcie celów projektu, a zatem niezrealizowanie projektu należy uznać za szkodę całości wydatkowanych środków (szkoda realna), gdyż decydującym kryterium kwalifikowalności jest zgodność wydatków z celami projektu. Należy zauważyć, że cały projekt oraz założone jego cele należy traktować kompleksowo, co w konsekwencji skutkuje zastosowaniem sankcji, obejmujących zwrot całości pobranych i niewłaściwie (niezgodnie z procedurami) wykorzystanych środków.

W ocenie Instytucji Zarządzającej ww. naruszenia warunków wykorzystania środków dofinansowania otrzymanych w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 naraziły budżet UE na straty. Dopuszczając się ww. naruszeń Beneficjent spowodował wystąpienie szkody rzeczywistej, ponieważ doszło do wydatkowania przez Instytucję Zarządzającą środków, które poprzez niezrealizowanie założeń projektowych spowodowało nie osiągnięcie w okresie trwałości celów i rezultatów wskazanych we wniosku o dofinansowanie.

Różnica w wartości wydatków kwalifikowalnych w chwili podjęcia decyzji o dofinansowaniu rzeczono projektu jest istotna w obszarze celowości poniesienia tych wydatków, a to z kolei ma bezpośredni wpływ na budżet Unii Europejskiej, ponieważ środki będące różnicą wydatków sprzed i po zmianach potencjalnie mogły mieć inne i efektywniejsze przeznaczenie. W analizowanej sprawie Beneficjent obciążył budżet Unii Europejskiej środkami EFRR w kwocie 562 500,00 zł, które nie doprowadziły do realizacji założonych celów projektu w formie powstania nowego produktu.

Instytucja Zarządzająca na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 7-8 ustawy wdrożeniowej zobowiązana jest do kontrolowania wykonywania wszelkich obowiązków ciężących na beneficjencie na skutek

postanowień umowy i przepisów prawa oraz w przypadku stwierdzenia wystąpienia nieprawidłowości jest obowiązana do wymierzenia stosownej korekty finansowej.

W związku z czym, środki EFRR wykorzystane z naruszeniem procedur winny podlegać zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W związku z powyższym Organ za bezzasadne uznaje stanowisko i treść zarzutu 2 w tym zakresie sformułowane we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 3 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zauważa, że rzekome nieprawidłowości nie mogły spowodować nawet potencjalnej szkody w budżecie UE. Obowiązkiem Instytucji Zarządzającej było wzięcie pod uwagę charakteru i wagi nieprawidłowości oraz strat finansowych poniesionych przez fundusze europejskie. Tego w decyzji pełnomocnik Beneficjenta się nie doszukał. Pełnomocnik Beneficjenta wskazuje na brak przeprowadzonej analizy w zakresie wpływu rzekomych nieprawidłowości na budżet ogólny UE i stoi na stanowisku, że projekt został zrealizowany. Niemniej jednak gdyby nawet przyjąć, że zarzucane Beneficjentowi uchybienia miały miejsce (czemu Beneficjent stanowczo zaprzecza), to nie noszą one znamion nieprawidłowości w rozumieniu prawa unijnego, a tylko takie naruszenie może skutkować żądaniem zwrotu środków. Na poparcie swojego stanowiska pełnomocnik Beneficjenta przytoczył wyroki: NSA z dnia 25 września 2015 r., sygn. akt II GSK 1704/14; NSA z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II 1265/15; NSA z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt I GSK 4/19; NSA z dnia 12 października 2017 r., sygn. akt II GSK 186/16; WSA z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt I SA/OI 329/18; WSA z dnia 14 marca 2018 r., sygn. akt V SA/Wa.

Organ nie zgadza się ze stanowiskiem pełnomocnika Beneficjenta i stwierdza, że przedstawione argumenty są bezzasadne. Instytucja Zarządzająca wydając decyzję oparła się na całości zgromadzonego materiału dowodowego, w tym głównie na dokumentach dostarczonych przez samego Beneficjenta, który zgodnie z umową zobowiązany był do udostępnienia pełnej dokumentacji projektu. Na podstawie przedstawionych dokumentów lub ich braku oraz faktu, że kontrola doraźna się nie odbyła z powodu nieobecności osób zaangażowanych w realizację projektu, które de facto powinni być na miejscu a tymczasem Beneficjent zmienił miejsce realizacji projektu nie informując o tym fakcie Organu, Instytucja Zarządzająca w decyzji dokonała omówienia przesłanek stwierdzających powstanie nieprawidłowości skutkującej wystąpieniem szkody finansowej w budżecie UE. Po pierwsze Beneficjent nie zrealizował zakresu rzeczowego projektu zgodnie z założeniami projektu określonego we wniosku o dofinansowanie, co stanowi naruszenie § 2 ust. 2 umowy o dofinansowanie ponieważ przedmiotem projektu realizowanego

przez Beneficjenta miało być wdrożenie produkcji oraz wprowadzenie na rynek innowacyjnych urządzeń do przetwarzania odpadów komunalnych oraz zachowanie przez 3 lata trwałości projektu poprzez utrzymanie produkcji w miejscu realizacji/obszarze objętym programem, czego Beneficjent nie spełnił. Po drugie nieosiągnięcie założonego celu w projekcie świadczy również o naruszeniu treści § 3 ust. 1 umowy o dofinansowanie, ponieważ Beneficjent nie zrealizował Projektu z należytą starannością oraz w sposób, który zapewnił by prawidłową i terminową realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów, w tym wskaźników produktu i rezultatu, w trakcie realizacji Projektu oraz w okresie jego trwałości. Po trzecie Beneficjent w zakresie realizacji i zgodności projektu z umową o dofinansowanie naruszył § 13 ust. 1 pkt 3 umowy o dofinansowanie, z treści którego wynika, że Beneficjent zobowiązuje się do przekazywania do Instytucji Zarządzającej wszelkich dokumentów, informacji i oświadczeń związanych z realizacją Projektu, których IZ RPOWŚ zażąda w okresie realizacji Projektu i jego trwałości. Beneficjent nie przedłożył Instytucji Zarządzającej kopii wypowiedzenia umowy dzierżawy. Po czwarte Beneficjent nie wywiązał się zgodnie z wymogami, o których mowa w rozporządzeniu ogólnym, Rozporządzeniu Wykonawczym Komisji (UE) nr 82/2014 z dnia 28.07.2014 r., oraz zapisów dokumentu pn. „Podręcznik wnioskodawcy i beneficjenta programów polityki spójności 2014-2020 w zakresie informacji i promocji” z obowiązku prawidłowego przeprowadzenia wszystkich działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących Projektu, co stanowi naruszenie § 18 ust. 1 umowy o dofinansowanie. Na terenie miejsca realizacji projektu w hangarze na drzwiach znajdowała się tylko tabliczka z nazwą Beneficjenta. Poza tym nigdzie tam nie było wymaganych elementów promocyjnych projektu. Po piąte Beneficjent nie dokonał zgłoszenia w formie pisemnej zmian dotyczących realizacji Projektu przed ich wprowadzeniem w celu uzyskania pisemnej akceptacji Instytucji Zarządzającej, co stanowi naruszenie § 22 ust. 1 umowy o dofinansowanie. Beneficjent nie poinformował o zmianie miejsca realizacji projektu i tylko dzięki przeprowadzeniu kontroli doraźnej Instytucja Zarządzająca uzyskała wiedzę, że Beneficjent zaprzestał realizacji projektu pod adresem wskazanym we wniosku o dofinansowanie. Po szóste zgodnie z § 14 ust. 1 umowy o dofinansowanie Beneficjent był bowiem zobowiązany do poddania się kontroli na miejscu w zakresie prawidłowości realizacji projektu dokonywanej przez Instytucję Zarządzającą oraz inne podmioty uprawnione do jej przeprowadzenia na podstawie odrębnych przepisów. Należy stwierdzić, że w budynku gdzie rzekomo prowadzona miała być działalność brak było jakichkolwiek oznak prowadzenia działalności gospodarczej, nie było zakupionych urządzeń jak również pracowników oraz osób odpowiedzialnych za realizację projektu. W opisaney sytuacji nie ulega więc wątpliwości, że nie został przez Beneficjenta dopełniony obowiązek umożliwienia

przeprowadzenia kontroli, co zgodnie z §14 ust. 4 Umowy o dofinansowanie traktowane jest jak odmowa poddania się kontroli.

W ramach inwestycji zaplanowanej do przeprowadzenia w okresie od lipca 2019 r. do sierpnia 2020 r. a następnie mając na uwadze zapis w Instrukcji wypełniania wniosków EFRR (sekcja 14 wskaźniki), który mówi, że docelowa wartość wskaźników rezultatu powinna zostać osiągnięta w momencie zakończenia realizacji projektu, bądź w okresie bezpośrednio po tym terminie (co do zasady – w okresie 12 miesięcy od zakończenia okresu realizacji projektu, Instytucja Zarządzająca zaleciła osiągnięcie wskaźników rezultatu nie później niż w terminie do dnia 31 sierpnia 2021 r. Wskazać należy, że Beneficjent tylko zakupił maszyny i urządzenia w ramach zaplanowanej inwestycji nie osiągając przy tym wskaźników rezultatu, w tym wskaźnika zatrudnienia co dodatkowo zostało potwierdzone w piśmie z dnia 10 października 2022 r. W dniu 27 maja 2022 r. Instytucja Zarządzająca podjęła próbę przeprowadzenia kontroli doraźnej, jednak nie doszła ona do skutku ponieważ w miejscu realizacji projektu nie było Beneficjenta, pracowników, zakupionych urządzeń tj. „urządzenia CNC oraz spawarki laserowej”, zamiast nich składany był tam eko-groszek na paletach. Na miejscu był tylko Pan kierownik zakładu w wynajmującego pomieszczenia Beneficjentowi, który nie podał konkretnej daty od jakiej spółka nie prowadzi tutaj swojej działalności.

Takie zachowanie Beneficjenta było tożsame z odmową poddania się czynnościom kontrolnym prowadzonym przez Instytucję Zarządzającą. Instytucja Zarządzająca opierając się na całym zgromadzonym materiale dowodowym ustaliła, że pozostałe wskaźniki rezultatu również nie zostały osiągnięte.

Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy są ustalenia poczynione przez Wydział dw. z Przystępnością Gospodarczą Komendy Miejskiej Policji w Kielcach w piśmie sygn. PG-I-DK-7414/21 z dnia 29 września 2022 r., która ustaliła:

- osoby zatrudnione przez Beneficjenta w ramach realizacji projektu nie wykonywały pracy w miejscu realizacji projektu tj. ul.; są to osoby zamieszkujące i pracujące w województwie Kujawsko-Pomorskim;
- podczas czynności procesowych w dniu 25 maja 2022 r. w miejscu realizacji projektu nie zastano nikogo ze spółki, garaż gdzie miała się odbywać działalność był pusty, brak było w nim jakichkolwiek oznak prowadzenia działalności gospodarczej. Nie ujawniono również żadnych urządzeń zakupionych w ramach realizowanego projektu RPSW
- nie ustalono gdzie w chwili obecnej znajdują się wspomniane urządzenia;

- przesłuchano właściciela firmy, który potwierdził, że nigdy nie zakupił separatora magnetycznego od firmy, w związku z czym firma nie mogła wystawić faktury o nr z dnia 25.08.2021 r.

Otrzymane z Komendy Miejskiej Policji w Kielcach pismo sygn. PG-I-DK-7414/21 z dnia 29 września 2022 r. potwierdza, że Beneficjent nie realizuje projektu zgodnie z postanowieniami umowy i wniosku o dofinansowanie projektu.

Instytucja Zarządzająca podkreśla, że ze względu na brak realizacji wskaźnika Liczba wprowadzonych innowacji produktowych również i wskaźnik Liczba wprowadzonych innowacji procesowych nie został zrealizowany ponieważ skoro nie doszło do sprzedaży produktu to nie doszło do procesów tworzących ten produkt.

Beneficjent zobowiązał się do zrealizowania pełnego zakresu rzeczowego. Oznacza to, że powinien był w okresie kwalifikowalności wydatków zakończyć realizację zakresu rzeczowego projektu zgodnie z dokumentacją aplikacyjną. Należy zauważyć, że osiągnięcie założeń merytorycznych określonych we wniosku o dofinansowanie projektu rozliczane jest na etapie końcowego wniosku o płatność. Zakończenie projektu, zgodnie z art. 2 pkt 14 rozporządzenia ogólnego oznacza, że Projekt zakończony to taki, który został fizycznie ukończony lub w pełni zrealizowany i w odniesieniu do którego Beneficjent dokonał wszystkich płatności oraz uzyskał odpowiedni wkład publiczny. Należy również zaznaczyć, że monitorowanie postępu w realizacji założonego celu projektu jest prowadzone w szczególności w oparciu o wskaźniki rezultatu, które nie zostały w przedmiotowym projekcie osiągnięte oraz, że kontrolowany projekt nie jest realizowany w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej a także, że podstawowym warunkiem uznania wydatków za kwalifikowalne jest zrealizowanie celu projektu. W ocenie Instytucji Zarządzającej nie budzi wątpliwości, że uzyskanie dofinansowania do działań niezmiernych do osiągnięcia celów projektu powoduje obciążenie budżetu Unii Europejskiej nieuzasadnionym wydatkiem.

Poprzez zaprzestanie realizacji projektu przez Beneficjenta doszło w efekcie do sfinansowania wydatku, który nie doprowadził do realizacji założonych celów projektu. Wymiar szkody w budżecie Unii Europejskiej, do której doszło poprzez wypłatę środków EFRR na realizację ww. projektu, którego wszystkie cele nie zostały w ogóle osiągnięte, został ustalony w sposób rzeczywisty, tj. co do faktycznej kwoty wypłaconych środków EFRR na projekt, który nie został w ogóle zrealizowany. Beneficjent w ramach przyznanych w umowie o dofinansowanie środków EFRR w kwocie zł po odliczeniu wszystkich korekt nałożonych na projekt w wyniku kontroli i dokonanych zwrotów w wyniku prowadzonych postępowań administracyjnych otrzymał poprzez wypłatę na wskazany rachunek bankowy środki dofinansowania w wysokości 562 500,00

zł. Mając na uwadze, że Beneficjent nie wywiązał się z powyższych ustaleń oraz nie poddał się kontroli realizowanego projektu, Instytucja Zarządzająca na podstawie § 25 ust. 2 pkt 2 i 5 rozwiązała z Beneficjentem umowę o dofinansowanie.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że niezrealizowanie projektu przez Beneficjenta spowodowało w rezultacie, że otrzymane przez niego środki EFRR w kwocie 562 500,00 zł nie zostały wydatkowane na cel przewidziany postanowieniami ww. naboru wniosków, a co za tym idzie mogły mieć inne efektywniejsze przeznaczenie, czyli być przeznaczone na inny projekt, który nie otrzymał wsparcia z powodu braku dostępnej alokacji środków EFRR wystarczającej na sfinansowanie wszystkich zgłoszonych wniosków o dofinansowanie.

Beneficjent poprzez zaprzestanie realizacji projektu oraz jego realizację w sposób niezgodny z założeniami wniosku o dofinansowanie, umową o dofinansowanie oraz regulaminem konkursu naraził budżet Unii Europejskiej na sfinansowanie faktycznie niewykonanego wydatku, który nie doprowadził w rezultacie do realizacji założonego celu.

W odpowiedzi na treść zarzutu 3 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie braku przeprowadzenia analizy z której wynikałoby, iż po pierwsze wezwaniu do zwrotu środków wynikało ze zidentyfikowania przesłanek wskazujących na powstanie nieprawidłowości w projekcie w rozumieniu art. 2 pkt 36 rozporządzenia ogólnego, w tym możliwej szkody w budżecie UE, po drugie, ich wagi oraz charakteru, Instytucja Zarządzająca informuje, że jak to już było wcześniej opisane sam Beneficjent potwierdził za pośrednictwem swego pełnomocnika w piśmie z dnia 16 sierpnia 2023 r. w pkt 43 na str. 18, że „(...) czyni starania zmierzające do przeniesienia działalności produkcji do województwa świętokrzyskiego (...)” czym potwierdza, że nie realizował projektu na terenie województwa świętokrzyskiego co jest naruszeniem art. 71 rozporządzenia ogólnego. Dodatkowo Beneficjent wprost informuje, że „(...) ponowne przeniesienie działalności spółki wymaga, aby zmiana miała ekonomicznie uzasadniony charakter (...)”. Tym samym potwierdza, że warunkuje przeniesienie działalności spółki z powrotem na teren województwa świętokrzyskiego przesłankami ekonomicznymi. Jednocześnie w swoich wywodach zupełnie pomija fakt, że dofinansowanie było przyznane pod warunkiem realizacji od początku do końca niniejszego projektu właśnie na terenie województwa świętokrzyskiego. Niniejsze informacje były zawarte w treści decyzji nr 313/23 z dnia 6 grudnia 2023 r. jak również w jej podsumowaniu gdzie uznano, że projekt nie był realizowany zgodnie z założeniami wskazanymi we wniosku o dofinansowanie tj. w miejscu wskazanym w dokumentacji projektowej. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że zaprzestanie realizacji projektu w miejscu do tego wskazanym we wniosku o

dofinansowanie ma charakter najcięższego naruszenia co zostało wytłuszczone na stronie 63 decyzji „(...) że w przypadku przeniesienia produkcji poza obszar objęty programem należy bezwzględnie dokonać zwrotu dofinansowania (...). Co zresztą wynika z przepisu art. 71 rozporządzenia ogólnego, który mówi, że „(...) W przypadku operacji obejmującej inwestycje w infrastrukturę lub inwestycje produkcyjne dokonuje się zwrotu wkładu z EFSI, jeżeli w okresie pięciu lat od płatności końcowej na rzecz beneficjenta lub w okresie ustalonym zgodnie z zasadami pomocy państwa, tam gdzie ma to zastosowanie, zajdzie którakolwiek z poniższych okoliczności: (...) zaprzestanie działalności produkcyjnej lub przeniesienie jej poza obszar objęty programem (...)”. Wziąwszy powyższe pod uwagę Instytucja Zarządzająca, która przekazała Beneficjentowi dofinansowanie do realizacji niniejszego projektu jako Organ władzy publicznej działający zgodnie z art. 7 Konstytucji na podstawie i w granicach prawa jest zobowiązana do odzyskania przekazanych środków.

Podpisując umowę o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do realizacji projektu w pełnym zakresie, zgodnie z umową o dofinansowanie i jej załącznikami oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową, zgodną z Harmonogramem rzeczowo-finansowym realizację Projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie, w trakcie realizacji projektu jak i w okresie jego trwałości. Należy zaznaczyć, że obowiązki beneficjenta wynikają z uregulowań systemu realizacji Programu, w szczególności z umowy o dofinansowanie, a także z przepisów unijnych i krajowych, wytycznych oraz instrukcji. To Beneficjent ponosi pełną odpowiedzialność za prawidłowość realizacji Projektu, zgodnie z systemem realizacji Programu i jednocześnie wyraża zgodę na stosowanie dokumentów wchodzących w zakres systemu realizacji programu.

Mając na uwadze powyższe, Instytucja Zarządzająca podtrzymuje stanowisko wyrażone w decyzji nr 313/23 z dnia 6 grudnia 2023 r., że Beneficjent wykorzystał środki niezgodnie z procedurami, czym naruszył art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. i w ocenie Organu, powyższa analiza wyczerpująco wskazuje wpływ nieprawidłowości na budżet UE.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 4 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazuje, że stosownie do art. 143 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, Organ jest zobowiązany w decyzji do przedstawienia argumentów, które przemawiają za przyjętą wysokością korekty finansowej natomiast w decyzji zauważa, że brak jest tego rodzaju wyводу. Dalej pełnomocnik Beneficjenta zarzuca Organowi, że ten naruszył zasadę proporcjonalności bo Beneficjent zrealizował cele oraz ukończył projekt, co potwierdza wskazana dokumentacja.

Instytucja Zarządzająca podnosi, że takie stanowisko jest błędne bowiem właśnie na podstawie dokumentów jakie Beneficjent przedstawił i na skutek niemożności przeprowadzenia kontroli doraźnej oraz na podstawie pisma z Komendy Miejskiej w Kielcach Wydział d/w z Przystępczością Gospodarczą z dnia 29 września 2022 r., Instytucja Zarządzająca nałożyła korektę finansową na wydatki kwalifikowalne z uwagi na fakt, iż Beneficjent zaprzestał realizacji projektu lub realizuje go w sposób niezgodny z umową o dofinansowanie, przepisami prawa lub procedurami właściwymi dla Programu a w związku z czym cel projektu nie został osiągnięty. Instytucja Zarządzająca ponownie zwraca uwagę, że zaprzestanie realizacji projektu w miejscu do tego wskazanym we wniosku o dofinansowanie ma charakter najcięższego naruszenia co zostało wyłuszczone na stronie 63 decyzji, co zresztą wynika z przepisu art. 71 rozporządzenia ogólnego. Mając to na uwadze, Instytucja Zarządzająca RPOWŚ 2014-2020, która przekazała Beneficjentowi dofinansowanie do realizacji niniejszego projektu jako Organ władzy publicznej działający zgodnie z art. 7 Konstytucji na podstawie i w granicach prawa jest zobowiązana do odzyskania przekazanych środków.

Odnosząc się do wniosku pełnomocnika Beneficjenta o zastosowanie reguły proporcjonalności przy ustalaniu korekty finansowej Instytucja Zarządzająca wskazuje, że w przypadku stwierdzenia, że Projekt jest realizowany niezgodnie z jego założeniami i w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami, nie ma możliwości uznania za kwalifikowalne wydatków, które są niezgodne z zapisami zawartymi w umowie o dofinansowanie.

Na uwagę zasługuje stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w wyroku sygn. akt I GSK 1077/18 z dnia 12 października 2018 r., gdzie Sąd wskazał, „że doszło do naruszenia procedur zawartych w umowie o dofinansowanie, której elementem był także projekt, na realizację którego przyznano skarżącej dofinansowanie. Przystąpienie do realizacji projektów finansowanych w ramach programów operacyjnych jest dobrowolne. Wiąże się jednak z szeregiem obowiązków wynikających z dysponowania środkami publicznymi, które beneficjent bierze na siebie z chwilą przystąpienia do umowy o dofinansowanie projektu. Korzystanie ze środków publicznych zawsze wiąże się z wyższymi wymaganiami co do ich wydatkowania, które winny być wydatkowane w sposób celowy i oszczędny. Dlatego też Sąd stoi na stanowisku, że skarżąca ponosi pełną odpowiedzialność za realizację zaakceptowanego i w zasadzie w pełni sfinansowanego ze środków publicznych projektu (środki krajowe i europejskie). Umowa o dofinansowanie nie jest umową starannego działania, ale jest umową celową, tj. skarżąca otrzymała środki na realizację konkretnego celu, którym jest zrealizowanie projektu. (...) Nieosiągnięcie założonego celu oznacza nieprawidłowe wykonanie umowy. W efekcie niezrealizowanie projektu w

jednoczesnym wydatkowaniu środków na budowę stacji bazowej oznacza nieefektywne wykorzystanie środków publicznych, a to stanowi naruszenie o jakim wyżej było mowa, a także Wytycznych, a Wytyczne stanowią procedury obowiązujące przy wydatkowaniu środków.” W tym miejscu podkreślić należy, że stanowisko pełnomocnika Beneficjenta zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy mówiące o tym, że Beneficjent zrealizował cel projektu i osiągnął wskaźniki założone we wniosku o dofinansowanie jest błędne. Zakup maszyn i urządzeń nie świadczy o częściowo prawidłowej realizacji projektu, która to uzasadniałaby zastosowanie zasady proporcjonalności, wręcz przeciwnie – zakup urządzeń, które to nie przyczyniły się do osiągnięcia celów i zakładanych rezultatów projektu świadczą o ich bezcelowości i nakazują uznać je za wydatki w 100% niekwalifikowalne z punktu widzenia racjonalności dofinansowania. W związku z powyższym za bezzasadne uznaje się stanowisko i zarzuty w tym zakresie sformułowane we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 5 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy uważa, że niezgodne z prawem jest oparcie decyzji na przepisach umowy o dofinansowanie, Wytycznych w zakresie kwalifikowalności oraz Wytycznych w zakresie zachowania trwałości, które to dokumenty nie można uznać za źródła prawa powszechnie obowiązującego w myśl katalogu wymienionego w art. 87 ust. 1 Konstytucji RP. Tym samym zarzuca Organowi nieprawidłową wykładnię przepisów rozporządzenia ogólnego i ustawy o finansach publicznych. Dalej pełnomocnik Beneficjenta podnosi, że orzekanie o zwrocie środków na podstawie postanowień nie stanowiących przepisów prawa powszechnie obowiązującego narusza w ocenie Beneficjenta nie tylko przepisy prawa krajowego, ale również przepisy unijne a w szczególności art. 2 pkt 7 w zw. z art. 98 ust. 2 rozporządzenia ogólnego. Na poparcie swojego stanowiska pełnomocnik Beneficjenta powołuje się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2011 r., sygn. akt P 1/11, Legalis 395356. Pełnomocnik Beneficjenta zaznaczył, że na dzień wydania powołanego wyroku w orzecznictwie sądów administracyjnych również bowiem istniał ugruntowany pogląd o dopuszczalności stosowania przepisów prawa wewnętrznego (tj. systemów realizacji) jako podstawy decyzji administracyjnej. Trybunał jednak wskazał, że jednolita praktyka organów administracji ani spójne orzecznictwo sądowo-administracyjne nie mogą zastąpić bezpośredniego uregulowania formy prawnej systemów realizacji w ustawie o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Zdaniem pełnomocnika Beneficjenta, błędem jest uznanie przez Organ aby podstawą orzeczenia korekty lub obowiązku zwrotu dofinansowania było niewywiązywanie się Beneficjenta z procedur opisanych w umowie o dofinansowanie oraz Wytycznych w zakresie kwalifikowalności, której definicja

pozostaje zbieżna z definicją systemu realizacji, który to przepis został uchylony przez Trybunał Konstytucyjny jako niekonstytucyjny i sprzeczny z art. 87 Konstytucji.

Na wstępie należy zauważyć, iż orzeczenia wydane przez Trybunał Konstytucyjny odnoszą się do konkretnego przepisu/aktu prawnego i nie mogą być interpretowane rozszerzająco. Skoro, jak zauważa sam pełnomocnik Beneficjenta, zarówno przed przywołanym orzeczeniem, jak i po jego wydaniu stanowisko sądów administracyjnych co do zasadności uwzględnienia wśród procedur o których mowa w art. 184 ust. 1 u.f.p. oznaczać musi to, iż wbrew twierdzeniom pełnomocnika Beneficjenta, przywołane orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego nie wywarło skutku w postaci niezgodności z prawem stosowanych rozwiązań w tym zakresie.

Instytucja Zarządzająca podkreśla, że zarówno Wojewódzkie Sądy Administracyjne jak i Naczelny Sąd Administracyjny nie podważają zasadności wydawania decyzji opartych na naruszeniu przepisów umowy o dofinansowanie czy Wytycznych kwalifikowalności wydatków (m.in. wyrok WSA w Kielcach z dn. 24.08.2023r. sygn. I SA/Ke 210/23; wyrok NSA z 13 lutego 2014 r. sygn. II GSK 1980/12). Taki proces procedowania spraw postępowania administracyjnego przez Organ jest niezmienny i jednakowy dla wszystkich spraw a proces ten był wielokrotnie kontrolowany przez sądy administracyjne wszystkich instancji.

„Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że zgodnie z uregulowaniami przewidzianymi w art. 9 ust. 2 pkt 7, 8 i 9a ustawy wdrożeniowej wskazuje się, że do zadań instytucji zarządzającej należy m.in. prowadzenie kontroli realizacji programu operacyjnego, w tym weryfikacja prawidłowości wydatków ponoszonych przez beneficjentów, nakładanie korekt finansowych oraz odzyskiwanie kwot podlegających zwrotowi, w szczególności kwot związanych z nałożeniem korekt finansowych, na zasadach określonych w u.f.p. albo w umowie o dofinansowanie projektu, albo w decyzji o dofinansowaniu projektu. W art. 122 ust. 2 rozporządzenia nr 1303/2013 wskazano, że państwa członkowskie zapobiegają nieprawidłowościom oraz je wykrywają i korygują, a także odzyskują kwoty nienależnie wypłacone wraz z odsetkami z tytułu zwrotu tych kwot po terminie. Na gruncie prawa krajowego zadania w zakresie korekt finansowych w przypadku regionalnego programu operacyjnego zostały powierzone Instytucji Zarządzającej, którą w rozpatrywanej sprawie jest Zarząd Województwa zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej” (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 22.11.2023 r., sygn. III SA/Wr 860/22).

Pełnomocnik Beneficjenta dalej w treści zarzutu 5 wniosku odwołując się do art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p., który dopuszcza orzekanie w przedmiocie zwrotu środków poprzez odwołanie się do „innych procedur” a także przyjętą praktykę z której wynika, że za takie procedury uznaje się również akty

nie stanowiące prawa powszechnie obowiązującego, należy stwierdzić, że taka praktyka może być niezgodna z przepisami prawa unijnego, w tym z art. 52 ust. 1 KPP, zgodnie z którym wszelkie ograniczenia w korzystaniu z praw i wolności uznanych w niniejszej Karcie muszą być przewidziane ustawą i szanować istotę tych praw i wolności.

Stanowisko Instytucji Zarządzającej w kwestii pojęcia „innych procedur” zostało wyrażone w wyroku WSA w Lublinie z dnia 16 maja 2023 r. sygn. III SA/Lu 26/23 gdzie Sąd wskazał „Naruszenie procedur, o których mowa w wyżej wymienionym przepisie należy rozumieć szeroko, jako naruszenie zarówno przepisów prawa powszechnie obowiązującego oraz obowiązujących bezpośrednio przepisów prawa Unii Europejskiej (w tym rozporządzenia nr 1303/2013), postanowień Regulaminu konkursu, postanowień umowy o dofinansowanie i Wytocznych, będących dokumentami regulującymi procedury wydatkowania środków europejskich. Za równoznaczne z naruszeniem tych innych procedur uznać z kolei trzeba przede wszystkim naruszenie postanowień umowy o dofinansowanie. Jak wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 16 listopada 2017 r., sygn. akt II GSK 489/16, procedury, których naruszenie może uzasadniać zastosowanie art. 207 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, mogą wynikać nie tylko z aktu prawa powszechnie obowiązującego, ale także z łączącej strony umowy o dofinansowanie, w której zostaje określony uzgodniony sposób działania beneficjenta. Sposób ten jest obowiązujący, a odstępstwo od niego bez wątpienia stanowi naruszenie procedur, o jakim mowa w art. 184 ustawy. Interpretacja pojęcia "inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków" musi bowiem uwzględniać zarówno potoczne rozumienie wyrazu "procedura", jak i sposób uregulowania w prawie krajowym wdrażania programów operacyjnych. Słowem zaś "procedura" określa się zazwyczaj normowany przepisami lub zwyczajami sposób prowadzenia lub załatwienia określonej sprawy. Wobec tego "inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków", o których mowa w art. 184 u.f.p., oznaczać będą także reguły postępowania obowiązujące przy wykorzystywaniu środków pomocowych. Zaznaczyć przy tym należy, że w prawie krajowym systemy realizacji programów operacyjnych krajowych i regionalnych tworzone są przede wszystkim aktami nie mającymi waloru przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Projekty są realizowane przez beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie, która stanowi podstawowe źródło uprawnień i obowiązków jej stron, w tym beneficjenta dofinansowania. Wzór umowy o dofinansowanie jest elementem systemu realizacji programu operacyjnego, a zarazem częścią dokumentacji konkursowej. Potencjalny beneficjent ma tym samym możliwość zapoznania się z warunkami umowy, w tym z zasadami obowiązującymi przy wykorzystaniu dofinansowania i

swobodnego podjęcia decyzji o nawiązaniu stosunku prawnego na zasadach określonych w umowie. Umowa o dofinansowanie zgodnie z przyjętym przez właściwą instytucję wzorem, reguluje natomiast również procedurę realizacji projektu. Procedura ta mieści się w pojęciu określonym w art. 184 u.f.p., gdyż nadanie mu innego znaczenia prowadziłoby do sytuacji, w której odzyskiwanie kwot dofinansowania na podstawie art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. byłoby wyłączone w przypadku naruszenia procedury realizacji projektu, w tym braku jego zrealizowania zgodnie z założeniami umowy”. Reasumując w ugruntowanym orzecznictwie sądów administracyjnych przyjęto, że wykładnia pojęcia „inne procedury obowiązujące” również obejmuje ono m.in. naruszenie postanowień umowy o dofinansowanie czy Wytocznych kwalifikowalności wydatków (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 24.03.2021 sygn. I SA/OI 800/20, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 5 lipca 2023 r. sygn. I SA/OI 203/23). Jednocześnie, odnosząc się do cytowanego we wniosku wyroku WSA w Gliwicach z dnia 4 lipca 2016 r. IV SA/GI 205/16, należy wskazać, iż Beneficjent pominął jakże istotny fragment tego orzeczenia, a mianowicie: „Zatem wytyczne te nie mające przymiotu przepisu prawa nabywają wiążący charakter z uwagi na wprowadzenie ich do umowy i zobowiązanie się Beneficjenta do respektowania ich postanowień.”. Na zapis ten zwrócił uwagę w szczególności Naczelny Sąd Administracyjny rozpatrujący skargę kasacyjną od tego wyroku - wyrok NSA z dnia 12 kwietnia 2017 r. II GSK 5209/16, podkreślając, iż „(...) WSA w Gliwicach nie stwierdził, że Wytoczne w ogóle nie wiążą podmiotu, który zgłosił wniosek i zawarł umowę o dofinansowanie projektu, uznał jedynie, że ich moc wiążąca wynika wyłącznie z tej umowy.” Za przyjęciem takiego poglądu przemawia również orzecznictwo WSA w Gliwicach w kolejnych latach, gdzie sąd ten nie miał najmniejszej wątpliwości co do tego, że „Pod pojęciem procedur, o których mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 i art. 184 ust. 1 u.f.p., należy rozumieć nie tylko procedury określone w powszechnie obowiązującym prawie publicznym (europejskim i krajowym). Procedury te mogą wynikać nie tylko z aktu prawa powszechnie obowiązującego, ale także z łączącej strony umowy o dofinansowanie, w której zostaje określony uzgodniony sposób działania beneficjenta” za: wyrok WSA w Gliwicach z dnia 30 listopada 2017 r. IV SA/GI 458/17. Ponadto, Instytucja Zarządzająca podkreśla, że Beneficjent poprzez zaprzestanie realizacji projektu w miejscu do tego przewidzianym i przeniesieniem maszyn i urządzeń zakupionych w ramach realizacji projektu poza obszar objęty programem naruszył art. 71 rozporządzenia ogólnego. Przedmiotowe rozporządzenie jest częścią prawa unijnego, a zatem jako źródło powszechnie obowiązującego prawa i część krajowego porządku prawnego podlega w powyższym zakresie bezpośredniemu stosowaniu z mocy art. 87 ust. 1 Konstytucji RP. Zgodnie z tym artykułem w przypadku operacji obejmującej inwestycje produkcyjne dokonuje się zwrotu wkładu z

Europejskich Funduszy Strategicznych Inwestycji w skład, którego wchodzi również Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego z którego finansowany jest niniejszy projekt jeżeli w okresie trzech lat od płatności końcowej na rzecz beneficjenta nastąpi zaprzestanie działalności produkcyjnej lub przeniesienie jej poza obszar objęty programem. A zatem trwałość projektu to czas, w którym nabyte w projekcie środki trwale należy wykorzystać w niezmienionej względem umowy o dofinansowanie formie i wymiarze. Oznacza to, że projekt nie może być poddawany znaczącym modyfikacjom. Dotyczy to w szczególności utrzymania celów, wskaźników produktu oraz rezultatu określonych we wniosku o dofinansowanie. Fakt przeniesienia działalności produkcyjnej, do czego powyżej przyznał się sam Beneficjent powoduje konieczność zwrotu dofinansowania.

W związku z powyższym Organ za bezzasadne uznaje stanowisko i treść zarzutu 5 sformułowane we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 6 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdza, że Organ oparł się na błędnej wykładni art. 207 u.f.p. skutkującej uznaniem, iż zachodzą przesłanki do zastosowania ww. przepisu i wezwania Beneficjenta do zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków i uważa, że powinien był zastosować cywilnoprawny reżim naliczania odsetek określony w art. 481 k.c. Swoje stanowisko pełnomocnik Beneficjenta argumentuje tym, że skoro umowa o dofinansowanie ma charakter cywilnoprawnego stosunku prawnego, podlegającego regułom wynikającym z przepisów prawa cywilnego, w tym szczególności k.c. to Organ powinien był odstąpić od literalnej wykładni art. 207 ust. 1 u.f.p. Zastosowanie ww. przepisu w okolicznościach tej sprawy jest sprzeczne z szeregiem zasad prawa unijnego i nie znajduje jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia na gruncie przepisów krajowych.

Instytucja Zarządzająca zarzuty uznaje za nieprawidłowe i podkreśla, że orzecznictwo Sądu Najwyższego i sądów powszechnych wskazuje, iż Organ może dochodzić zwrotu środków dofinansowania wyłącznie w trybie art. 207 u.f.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2014 r. sygn. akt. III CSK 303/13; Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt. III CZP 117/16; Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt. I CSK 79/17; Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 stycznia 2016 r. sygn. akt. I ACa 585/15).

Instytucja Zarządzająca podkreśla, że ustawową regulację określającą świadczenie publiczne polegające na obowiązku zwrotu dofinansowania stanowi art. 207 u.f.p., który w swojej treści

odwołuje się do art. 184 tego aktu prawnego. Z kolei w konstrukcji wewnętrznej tego ostatniego odwołano się do procedur określonych w umowie międzynarodowej oraz do innych procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem dotacje należą do środków publicznych, służących realizacji celów publicznych, a zatem organy udzielające dotacji żądając zwrotu dotacji / dofinansowania żądają ich zwrotu na podstawie przepisów prawa administracyjnego. Dlatego też, w razie zaistniałego sporu o zwrot dotacji / dofinansowania, zastosowanie mają przepisy administracyjne a nie przepisy cywilne (np. wyrok WSA w Opolu z dnia 15 września 2010 r., sygn. akt I SA/Op 454/10). Organ nie ma możliwości, wbrew twierdzeniom pełnomocnika Beneficjenta, do swobody wyboru metody naliczania odsetek, albowiem takiej możliwości nie przewidują przepisy art. 207 u.f.p. Zatem Instytucja Zarządzająca uznaje ten zarzut za bezpodstawny.

Pełnomocnik Beneficjenta w treści zarzutu 7 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazał, że Instytucja Zarządzająca naruszyła zasadę pogłębiania zaufania do organów władzy publicznej w postępowaniu administracyjnym oraz zasadę pogłębiania zaufania przedsiębiorców do organów władzy publicznej, zasadę proporcjonalności oraz zasadę bezstronności i równego traktowania zawarte w art. 12 Prawa przedsiębiorców.

Instytucja Zarządzająca zaznacza, że nie można w tym przypadku mówić o naruszeniu przez Organ przepisu art. 8 k.p.a. wyrażającego zasadę prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. „(...) Za naruszające tę zasadę uznać należy niewątpliwie m.in. takie działania organów administracji publicznej, które polegają na zmienności poglądów prawnych wyrażonych w decyzjach wydanych na tle takich samych stanów faktycznych, ze wskazaniem tej samej lub bardzo zbliżonej podstawy prawnej decyzji i bez bliższego uzasadnienia tej zmiany” (por. wyrok NSA z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 263/19). Instytucja Zarządzająca zaznacza, że przedmiotem postępowania jest zwrot dofinansowania na skutek braku realizacji projektu zgodnie z postanowieniami umowy i wniosku o dofinansowanie i Instytucja Zarządzająca bierze pod uwagę postępowanie administracyjne dlatego też bez znaczenia dla tej sprawy jest procedura przed podpisaniem umowy o dofinansowanie. W sposób należyty i wyczerpujący Organ informował Beneficjenta o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organ zebrał materiał dowodowy pozwalający ustalić stan faktyczny niebudzący wątpliwości. Oceniał go w sposób swobodny, logiczny i rzetelny. Wydane

rozstrzygnięcia nie nosiły cech dowolności i zawierały wszystkie niezbędne elementy formalne przewidziane przepisami prawa.

Instytucja Zarządzająca nie zgadza się ze stanowiskiem pełnomocnika Beneficjenta by wydana decyzja była nieczytelna, nieprzejrzysta ponieważ decyzja zawierała szczegółowe uzasadnienie przedmiotowej kwestii i wskazano w niej, że okoliczności zostały już bezspornie udowodnione za pomocą środków odwoławczych tj. poprzez ustalenia zawarte w Informacji Pokontrolnej nr 52/N/II/RPO/2022 z kontroli doraźnej oraz na podstawie pisma z dnia 29 września 2022 r. sygn. PG-I-DK-7414/21 z Komendy Miejskiej Policji w Kielcach Wydział d/w z Przystępnością Gospodarczą. Instytucja Zarządzająca zgadza się, że decyzja jest obszerna w swojej treści, ale wynika to m.in. z faktu odniesienia się do złożonego pisma Beneficjenta z dnia 16 sierpnia 2023 r., które liczyło 23 strony. Pełnomocnik Beneficjenta stara się obarczyć winą za trudności w realizacji projektu Instytucję Zarządzającą ponieważ umowa o dofinansowanie projektu została podpisana z opóźnieniem na skutek procedury odwoławczej niemniej jednak Organ, mając na względzie dobro Beneficjenta oraz biorąc pod uwagę utrudnienia wynikające z pandemii wywołanej wirusem SARS-CoV-2, wyraził wówczas dwukrotnie zgodę na wydłużenie terminu zakończenia realizacji projektu początkowo do 30 kwietnia 2020 r. a następnie do 31 sierpnia 2020 r. przy czym należy pamiętać, że pierwotny okres na realizację projektu obejmował czas od 1 lipca 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. Natomiast Beneficjent nie tylko nie poinformował Instytucji Zarządzającej o zmianie miejsca realizacji projektu ale również nie okazał wypowiedzenia umowy dzierżawy w związku z czym nie sposób określić kiedy wypowiedzenie nastąpiło, a więc od kiedy tak naprawdę maszyna została wywieziona poza miejsce realizacji projektu i co się z nią w tym czasie działo. Mając na uwadze zapisy umowy dzierżawy Beneficjent dysponował 3 miesięcznym okresem wypowiedzenia, który w ocenie Organu był wystarczający na podjęcie różnorodnych działań zaradczych i zgłoszenie tego faktu do Instytucji Zarządzającej, zatem argument pełnomocnika Beneficjenta, że doszło do nagłego i niespodziewanego wypowiedzenia umowy dzierżawy nie znajduje uzasadnienia. Ponadto, Beneficjent na wezwanie Instytucji Zarządzającej nigdy nie ujawnił gdzie zostały przewiezione maszyny.

Dodatkowo pełnomocnik Beneficjenta podkreślił, że realizacja projektu napotkała okoliczności mające znamiona siły wyższej, w tym wystąpienia skutków pandemii COVID-19.

Instytucja Zarządzająca zwraca uwagę, że zgodnie z PKD (C.33.12.Z – naprawa i konserwacja maszyn) Beneficjent nie znajdował się w grupie przedsiębiorców objętych szczególnymi ograniczeniami nałożonymi Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego lub

Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii. Podkreślić należy, że w żadnym z wymienionych aktów prawnych nie ma sformułowanych ograniczeń dotyczących poszukiwań kadry pracowniczej. Wręcz przeciwnie ustawodawca mając na uwadze prawidłowe funkcjonowanie gospodarki dopuścił wiele rozwiązań mających ułatwić zdalne kontakty w celu ograniczenia kontaktów osobistych. Dodatkowo od 16 maja 2022 r. zniesiony został stan epidemii, a obowiązywać zaczął stan zagrożenia epidemicznego.

Pełnomocnik Beneficjenta odwołuje się do braku zgody Organu na zmniejszenie wskaźnika zatrudnienia z 5 na 3 osoby stwierdzając tym samym, że dwa dodatkowe miejsca pracy nie spowodują w skali regionu wyraźnego zmniejszenia bezrobocia natomiast ta zgoda pomogłaby w realizacji projektu.

Bezspornym faktem w analizowanej sprawie jest zobowiązanie Beneficjenta do osiągnięcia kluczowego wskaźnika rezultatu pn. „*Wzrost zatrudnienia we wspieranych przedsiębiorstwach (CI 8) [EPC]*” czyli zwiększenia w wyniku realizacji projektu wielkości zatrudnienia w przedsiębiorstwie o 5 nowych etatów. Podpisując umowę o dofinansowanie, Beneficjent zobowiązał się do realizacji Projektu w pełnym zakresie, zgodnie z umową o dofinansowanie i jej załącznikami oraz w sposób, który zapewni prawidłową i terminową realizację projektu oraz osiągnięcie i utrzymanie celów zakładanych we wniosku o dofinansowanie, w trakcie realizacji projektu jak i w okresie jego trwałości. Osiągnięcie celu projektu następuje bowiem poprzez osiągnięcie planowanych wskaźników produktu oraz rezultatów. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że ww. wskaźniki rezultatu nie zostały Beneficjentowi narzucone. To Beneficjent na etapie tworzenia projektu i wypełniania wniosku o dofinansowanie określił, że deklaruje i konstruuje wskaźniki, które zamierza osiągnąć realizując cel projektu. Należy zwrócić uwagę na fakt, że jednym z celów RPOWŚ 2014-2020 było m.in. przeciwdziałanie bezrobociu poprzez tworzenie nowych miejsc pracy w regionie. Przedmiotowe przedsięwzięcie zakładało utworzenie 5 nowych etatów a co za tym idzie cel ten miał mieć pozytywny wpływ na politykę zatrudnienia w regionie dotkniętym relatywnie wysokim bezrobociem. W związku zaś z zadeklarowaniem pozytywnego wpływu projektu na tworzenie nowych miejsc pracy z uwagi na wpływ na politykę zatrudnienia waga tego kryterium merytorycznego wynosiła liczbę 3, co oznaczało, że uzyskana w wyniku oceny merytoryczno-technicznej liczba punktów była mnożona razy 3, czyli po zważeniu Beneficjent uzyskał aż 15 punktów. W ocenie Instytucji Zarządzającej stanowisko pełnomocnika Beneficjenta nie ma znaczenia w kontekście zobowiązania się Beneficjenta do realizacji wskaźnika

rezultatu dotyczącego zatrudnienia. Zauważyć należy, że zgodnie z umową o dofinansowanie Beneficjent powinien osiągnąć wskaźniki rezultatu w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia realizacji projektu i utrzymać je w okresie trwałości. To Beneficjent założył realizację projektu w takim kształcie i w takim kształcie projekt powinien zostać zrealizowany, wobec powyższego, Beneficjent nie mógł oczekiwać, że założenia te zostaną zmienione bez zaistnienia okoliczności nadzwyczajnych, których zaistnienia w niniejszej sprawie Beneficjent nie wykazał.

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do zarzutu pełnomocnika Beneficjenta w kwestii zbyt długiego terminu pomiędzy rozpoczęciem kontroli doraźnej a przygotowaniem informacji pokontrolnej, podkreśla, że ze względu na wymianę korespondencji między Beneficjentem a Organem oraz z uwagi na analizę materiału dowodowego termin na sporządzenie informacji pokontrolnej uległ wydłużeniu. Należy nadmienić, że od dnia opuszczenia przez Beneficjenta miejsca realizacji projektu, który to fakt został ujawniony podczas kontroli doraźnej tj. 27 maja 2022 r. aż do momentu przedłożenia nowej umowy najmu lokalu czyli do dnia 28 października 2022 r., Instytucja Zarządzająca nie posiadała żadnej informacji, gdzie znajdują się urządzenia zakupione w ramach realizacji przedmiotowego projektu, co w konsekwencji wskazuje, że nie zachowano ciągłości w realizacji założonych wskaźników rezultatu projektu. Ponadto, na dzień sporządzania Informacji Pokontrolnej z kontroli doraźnej Beneficjent zgodnie z § 22 ust. 1 umowy o dofinansowanie nie przedłożył uaktualnionego wniosku o dofinansowanie dotyczącego zmiany miejsca realizacji projektu w związku z podpisaniem nowej umowy najmu lokalu.

W związku z powyższym Organ za bezzasadne uznaje stanowisko i treść zarzutu 7 w tym zakresie sformułowane we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Materialnoprawne przesłanki zwrotu przez Beneficjenta środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określa art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184, podlegają zwrotowi przez beneficjenta wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od doręczenia ostatecznej decyzji stwierdzającej ten obowiązek.

W przypadku zaistnienia przesłanek skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w formie decyzji (vide: art. 207 ust. 9 pkt 1 u.f.p. i odpowiednio art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. „a” ustawy wdrożeniowej).

Nie ulega wątpliwości, że w przypadku zaistnienia okoliczności skutkujących żądaniem zwrotu środków, instytucja zarządzająca orzeka w trybie administracyjnym. Ponadto należy podkreślić, że z normy zawartej w art. 207 u.f.p. wynika, że procedury zwrotu, o których mowa w tym przepisie mają charakter powszechnie obowiązującego przepisu prawa. W tym stanie rzeczy przesłanki zwrotu środków determinuje treść art. 207 u.f.p. Istotą postępowania administracyjnego w sprawie zwrotu środków jest wyłącznie stosunek administracyjny, który wymaga ustalenia jednej z przesłanek o których mowa w art. 207 u.f.p. W ocenie Instytucji Zarządzającej w okolicznościach przedmiotowej sprawy zachodzi przesłanka o której mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Obowiązek zwrotu środków przez Beneficjenta jest następstwem ich wykorzystania z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p.

Zgodnie z art. 184 u.f.p. wydatki związane z realizacją programów i projektów finansowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, są dokonywane zgodnie z procedurami określonymi w umowie międzynarodowej lub innymi procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu.

Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych: słowem "procedura" określa się zazwyczaj normowany przepisami lub zwyczajami sposób prowadzenia lub załatwienia jakiejś sprawy.

Pod pojęciem „inne procedury obowiązujące przy wykorzystaniu środków”, o których mowa w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 u.f.p.) należy w związku z tym rozumieć reguły postępowania obowiązujące przy wykorzystywaniu środków pomocowych. Wspomniane reguły nie są przedmiotem regulacji prawa unijnego. Z kolei w prawie krajowym systemu realizacji programów operacyjnych krajowych i regionalnych tworzone są przede wszystkim aktami nie mającymi waloru przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Projekty są realizowane przez beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie, która stanowi podstawowe źródło uprawnień i obowiązków jej stron, w tym beneficjenta. Wzór umowy o dofinansowanie jest elementem systemu realizacji programu operacyjnego. Wspomniany wzór umowy składa się także na dokumentację konkursową. Uczestnik konkursu ma możliwość zapoznania się z warunkami umowy, w tym z zasadami obowiązującymi przy wykorzystaniu dofinansowania i swobodnego podjęcia decyzji o nawiązaniu stosunku prawnego na zasadach określonych w umowie. W przypadku zawarcia umowy o dofinansowanie zgodnie z przyjętym przez właściwą instytucję wzorem reguluje również procedurę realizacji projektu. Przy takich rozwiązaniach przyjętych w prawie krajowym, należało uznać, że racjonalny ustawodawca stanowiąc w art. 208 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz.

2104, z późn. zm.) (odpowiednio: art. 184 u.f.p.) o "innych procedurach" obowiązujących przy wykorzystywaniu środków finansowych musiał uwzględnić rangę przepisów regulujących omawianą kwestię. Nadanie analizowanemu terminowi innego znaczenia prowadziłoby do sytuacji, w której odzyskiwanie kwot dofinansowania na podstawie art. 211 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.)

(odpowiednio: art. 207 ust.1 u.f.p.) byłoby wyłączone. Taką sytuację należy wykluczyć, gdyż nie sposób przyjąć, że ustawodawca wprowadził rozwiązania, które w istocie nie byłyby możliwe do stosowania (vide: wyrok NSA z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt II GSK 732/11).

Z jednej strony, prawa i obowiązki Beneficjenta określa umowa o dofinansowanie zawarta w dniu 5 sierpnia 2019 r. z drugiej, stosunek prawny jest kształtowany postanowieniami dokumentów opracowanych przez Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju w tym: Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków, stanowiących element systemu realizacji programu operacyjnego (vide: art. 6 ustawy wdrożeniowej).

Zasady kwalifikowalności wydatków były znane Beneficjentowi, gdyż zarówno na etapie składania wniosku o dofinansowanie, jak i na etapie realizacji projektu miał obowiązek zapoznania się z wytycznymi oraz procedurami postępowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie projektu. Beneficjent korzystając z możliwości, jakie daje regionalny program operacyjny musi się dostosować do jego wymogów. Jeżeli program stawia określone wymagania, należy je spełnić, by skorzystać z możliwości dofinansowania projektu. Ustalone kryteria, jak i wytyczne wiążą w równym stopniu wszystkich beneficjentów (por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 23 sierpnia 2011 r. sygn. akt II SA/Bd 672/11, wyrok NSA z 18 maja 2011 r. sygn. akt II GSK 817/11, wyrok NSA z 16 listopada 2010 r. sygn. akt II GSK 1234/10).

W obu ww. dokumentach tj. Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków oraz w umowie o dofinansowanie projektu, stanowiących element składowy systemu realizacji regionalnego programu operacyjnego, zawarto zasadę, iż aby wydatek mógł być uznany za kwalifikowalny musi być poniesiony zgodnie z przepisami powszechnie obowiązującego prawa wspólnotowego i krajowego, w tym zgodnie z procedurami obowiązującymi przy ich wykorzystaniu, a wynikającymi z podpisanej umowy o dofinansowanie.

Projekt został zrealizowany z naruszeniem zapisów: § 2 ust. 2, § 3 ust. 1, § 13 ust. 1 pkt 3, § 14 ust. 1, ust. 3 i ust. 4, § 18 ust. 1 oraz § 22 ust. 1 umowy o dofinansowanie, a co za tym idzie środki dofinansowania wypłacone w ramach umowy o dofinansowanie zostały poniesione z naruszeniem procedur obowiązujących przy ich wykorzystaniu w związku z czym podlegają zwrotowi.

W związku z czym Instytucja Zarządzająca po przeprowadzonym ponownym rozpatrzeniu sprawy stwierdziła, że decyzja nr 313/23 z dnia 6 grudnia 2023 r. została wydana w sposób prawidłowy i znajdujący swoje uzasadnienie w obowiązującym stanie prawnym. W sytuacji gdy Instytucja Zarządzająca rozpoznająca wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia ma obowiązek wydać decyzję o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

Kierując się powyższym, mając na uwadze cały zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, stan faktyczny sprawy, Instytucja Zarządzająca utrzymuje w mocy decyzję administracyjną nr 313/23 z dnia 6 grudnia 2023 r. określającą zwrot środków dofinansowania otrzymanych w ramach umowy nr RPSW..... z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W świetle powyższego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, wnoszona w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.

Wpis od skargi w sprawie należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem wynoszącej ponad 100 000,00 zł wynosi 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000,00 zł i nie więcej niż 100 000,00 zł. Beneficjent ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

WICEMARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
MAREK BOGUSŁAWSKI
(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzję otrzymują:

- 1) Pełnomocnik Beneficjenta: radca prawny dr, ul., klatka W, II piętro,
- 2) a/a.